

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

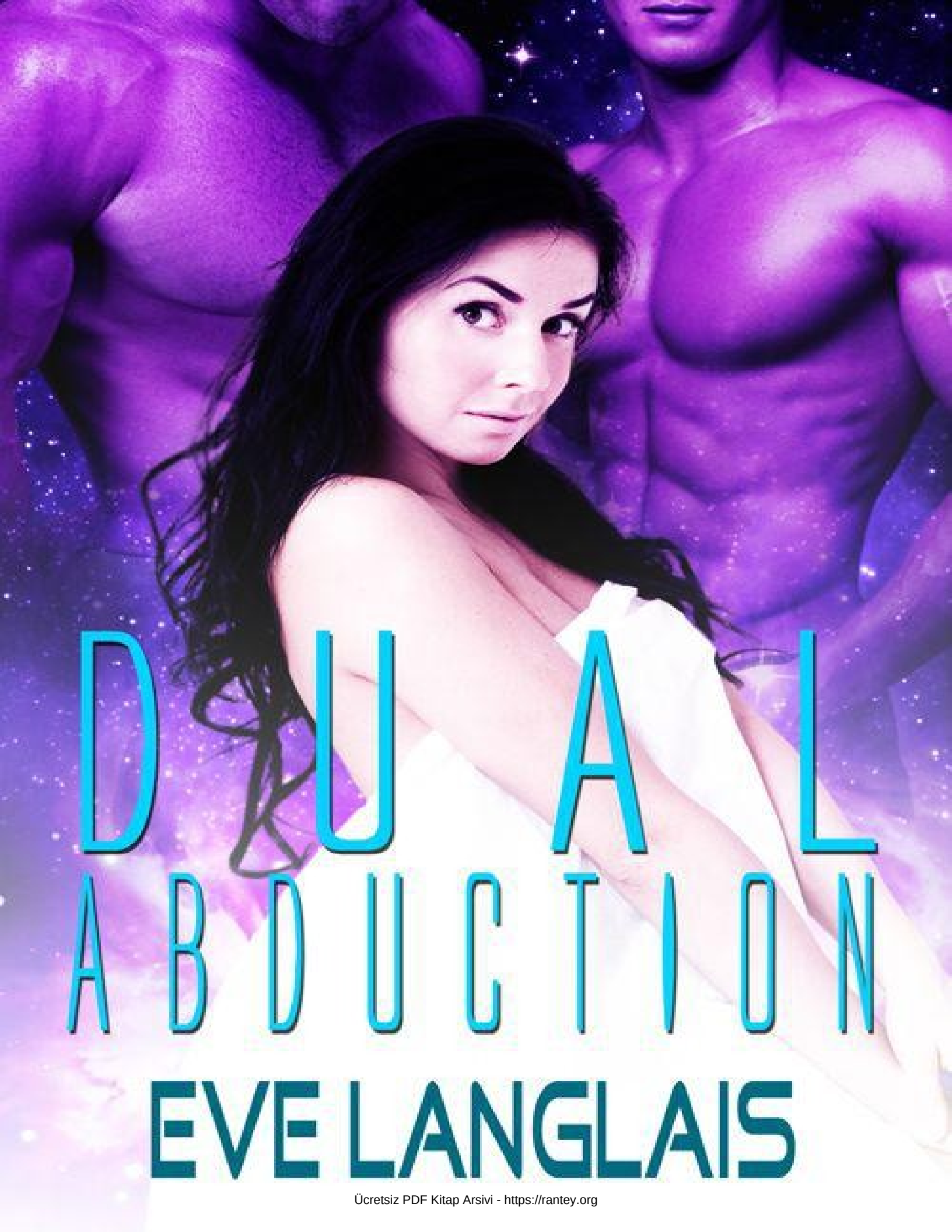
RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

DUAL ABDUCTION

EVE LANGLAIS

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

İkili Kaçırma

(Alien Abduction #3)

Tarafından

Eve Langlais

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© Şubat 2012, Eve Langlais

Kapak Resmi Amanda Kelsey - Razz Dazz Design © Şubat 2012 İçerik

Brandie Buckwine tarafından düzenlenmiştir

Kanada'da üretilmiştir

Eve Langlais tarafından yayınlandı

Suite 126 - 2377 Hwy #2 Unit 120

Bowmanville ON, L1C 5E2

www.EveLanglais.com

ISBN: 978-0-9869-154-9-9

İkili Kaçırma bir kurgu eseridir ve hikayede yer alan karakterler, olaylar ve diyaloglar yazarın hayal gücüne aittir ve gerçek olarak yorumlanmamalıdır. Yaşayan ya da ölmüş gerçek olay ya da kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın hiçbir bölümü yazarın yazılı izni olmadan dijital kopyalama, dosya paylaşımı, ses kaydı, e-posta ve baskı dahil ancak bunlarla sınırlı olmamak üzere elektronik veya mekanik herhangi bir biçimde veya herhangi bir yolla çoğaltılamaz veya paylaşamaz.

OceanofPDF.com

İkisi de onu istiyordu. Asıl soru, onu paylaşabilecekler miydi?

Bir grup genç uyumsuzla birlikte uzaylı köle tacirleri tarafından kaçırılan Louisa, iki büyük mor savaşçı kurtarmaya gelene ve sonra onu kimin alacağı konusunda kavga edene kadar haftasının daha da garipleşebileceğini düşünmüyor. Kazananla ilgilenmeyen Louisa, onları döver, ama bilinçleri yerine geldiğinde, onu ele geçirmeye daha da kararlılar.

En iyi arkadaşlar olan Brax ve Xarn her şeyi paylaşırlar; ganimet, iş ve bela, ta ki sahiplenici yanlarını harekete geçiren tatlı bir insanla karşılaşana kadar. Onu kimin alacağı konusundaki savaşları berabere biter
Eşleşen sarsıntılar nedeniyle, ama onu bir eş olarak kazanmak söz konusu olduğunda bir iki çürük nedir ki? Kadın ikisini de reddetmeye devam edince, rekabeti bir kenara bırakıp bir araya gelirler ve istedikleri kişiye sahip olurlar.

Dikkatli olun evren, çünkü Brax ve Xarn olarak bilinen mor savaşçıların daha önce galaksi için bir tehdit olduğunu düşünüyorsanız, o zaman sıkı durun, çünkü umutsuzca aşıklar, her zamankinden daha ölümcül - ve komik.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Birinci Bölüm

Otobüs uçurumdan aşağı yuvarlandı ve Louisa çaresiz bir kurban olarak sadece izleyebildi - ki bu durum biraz canını sıkmişti.

Otuz yıldan fazla deneyime sahip bir adamın kullandığı bir araç, tertemiz bir gecede, parlak sokak lambalarının aydınlattığı kuru bir yolda, asfalttan ayrılmayı nasıl başardı?

Bunun cevabı otuz saniye geçmişte kaldı.

Yerel müze gezisinden dönen, çoğu devletin yetimleri olan bir grup genç kızla dolu kısa bir otobüs hayal edin - bir ilgileri sergiler yerine sevimli tur rehberine kaymaya devam edince boşuna egzersiz yapmış oldular.

Louisa, son üç yıldır onların akıl hocası, öğretmeni ve ev annesi -Çünkü sürekliliğin, pilot projenin belirttiğine göre, eğitimdeki suçlulara bir tür rahatlık sağlaması gerekiyordu - geziyi denetledi ve düzenli Tylenol dozlarıyla akıl sağlığını korudu. Yine de, ortak Chloe'den el koyduğu cüzdan daha etkili olabilirdi. Sürekli kaçan gençleri kovalayarak, sigara çalmaya çalışarak, sevimli güvenlik görevlisini kızdırarak, birine üç cüzdan iade ettirerek ve bir diğerine heykelin mermer taşaklarına sakız yapıştırdığı için özür dileyerek geçen yorucu bir günün ardından, Grup evine dönmek ve kendini odasına kilitlemek için sabırsızlanıyor, gece gözetmeninin işi devralmasına izin veriyordu. Maaş berbattı, konaklama koşulları arzulanan bir şey değildi ve öğrencileri onu erken bir mezara göndermeye çalışıyordu, öyleyse neden bunu yapıyordu? Bunu bir sonraki akıl sağlığı değerlendirmesinde öğrenmeyi umuyordu. Ama konuyu dağıttı.

İşte , çürük bir parmaklıkla korunan, dik bir inişin sınırladığı ıssız yolda ilerliyorlardı ki 'o' . Ön sırada oturmuş, boş gözlerle ön camdan dışarı bakan Louisa, farların aydınlattığı cine benzeyen figür görüldüğünde gözlerini kırıştırdı. Onun

Çömelmiş gövdesi, muhtemelen tüm umudunu onlara doğrulttuğu silaha bağladığı için, otobüs üzerine doğru hızla gelirken bile kıpırdamadı. Akli başında bir insan

Bir halüsinasyon olduğunu ya da kızlarından birinin ona yine asit verdiğini düşünebilirdi, ancak sürücünün de aynı şeyi gördüğünü tahmin edebilirdi çünkü tam da seraptan kırmızı bir ışık huzmesi yükselirken frene basmıştı. Yolda.

Bağışlayıcı bir insan, şahsen rotasını iğrenç yarattığı ezecek olsa bile, panik içinde asfalttan saptığı için düşük maaşlı sürücüyü suçlamazdı. Direksiyondaki aptalın eşikten geçmenin duruma nasıl yardımcı olacağını düşündüğünü tam olarak anlayamadı. Engebeli, çakıllı banket otobüsü sarsıyordu. Ayrıca aracın çekişini de bozarak kontrolden çıkmalarına ve sarsıntılı savrulmalarla vinil koltukların üzerinde kaymalarına neden oldu. Ancak aniden geçerli olan argüman bile Otobüslerdeki emniyet kemerleri, şoförün aracı kullanmayı tamamen bırakıp üniformalı bedeninin direksiyonun üzerine yığılmasından daha iyiydi. Kalp krizi ya da korkakça bir bayılma, aldığı korkuya bakılırsa ikisi de mümkündü.

Sonra işler kötünden daha kötüye gitti, çünkü ayağı pedaldan kaymak yerine, bilinçsiz moron gaza bastı. Kara tahtadaki çivilerden daha kötü bir metal bükülme iniltisiyle kopan korkuluklara çarptılar ve otobüs havaya uçtu.

Şoktan nutku tutulan Louisa gözlerine inanamıyordu ama kulakları hiçbir otobüsün gitmemesi gereken bir yere uçan öğrencilerinin çığlıklarını algılamakta zorlanmıyordu. Yıllar boyunca aldığı eğitim ona böyle beklenmedik bir ikilemle nasıl başa çıkacağını öğretmemişti. Şoförden yardım almaya gelince, hâlâ direksiyonda yüzüstü yattığı düşünülürse, yardım edeceğinden şüpheliydi. Korkak aptal.

Hristiyanlıkla bağdaşmayan düşüncelerini bir kenara itti ve bunun yerine şoför için hızlıca dua etti; Tanrı'dan -ya da ölüm gözlerinin önündeyken pek seçici olmadığı için onu dinleyen herhangi bir tanrıdan- onun sakin ve görünüşe göre abartılı sürüş yeteneğini affetmesini istedi. Ayrıca yardım ve mesane kontrolü için de dua etti.

Hızlı duanın pek bir etkisi olmamış gibi görünüyordu, çünkü şoför baygındı, zaman otobüsün savrulmasından önceki ana geri dönmedi, ama altına işememeyi başardı. Zar zor.

Mırıldandığı "Kahretsin! Bu berbat olacak," diye mırıldanmasının da uçuşları üzerinde hiçbir etkisi olmadı; kanatları olmadan kısa sürecek bir uçuştı bu; yerçekimi kanunları konusunda bilgili olan öğrencilerinin çocuk mahkemesi sistemi- kesinleşti. Josie'nin önderliğinde, "Hepimiz öleceğiz!" diye bağırان on bir kızdan oluşan sınıf, havada asılı dururken dehşet içinde bağırıyordu.

Askıya mı alındı? Louisa gözlerini kırptırdı, her şeyin yavaşladığı o zaman durdurucu anlardan birini yaşadığından emindi. Ölümünden önceki sessizlik. Hayatını ve başardıklarını düşünmek için bir zaman. *Fazla bir şey değil.*

Bir an sonra, ölümünün yaklaştığına dair inancı, parlak bir ışığın otobüsü sarmasıyla daha da pekişti, saf beyaz parlaklığı pencerelerden parlayarak çığlıkları durdurdu, böylece havayı sadece hıçkırıklar ve huşu mırıltıları doldurdu.

Lanet olsun, bir Tanrı var.

Kirli, kauçuk paspaslı zeminde dizlerinin üzerine çökerek ellerini kavuşturdu ve onları kurtarmak ve açık kollarına almak için yüce konumundan inen Tanrı'ya şükretti. Ayrıca, onun adını boş yere andığı, varlığından şüphe ettiği ve tam anlamıyla saf bir Hristiyan hayatı yaşamadığı tüm zamanlar için af diledi.

Etraflarında onun gücüne dair kanıtlar varken, şimdi inanmadığı için kendini aptal gibi hissediyordu. *Yine de, eğer inanmamı istiyorsa daha önce de böyle bir şey yapmıştı. Elini göstermek için ölümümü bekleyeceğini düşündüm. Tıpkı bir erkek gibi.* Lanet olsun! Nefesinin altında affedilmek için birkaç dua daha fısıldadı, daha fazla merhametsiz düşüncenin içeri sızmaması için zihnini tekrar 'Amin' demeye zorladı.

"Bayan Fontanna, ölecek miyiz?" diye sordu kıymetli - dışarıdan -Anne, iç monologunu yarıda keserek.

"Muhtemelen." Tamam, dürüst olmak her durumda en iyi politika değildir, diye düşündü feryat kakofonisi yeniden başladığında yüzünü buruşturarak. "Kızlar. Kızlar!" Onların gürültüsü arasında sesini duyurabilmek için bağırdı. "Ağlamayı kesin. Seviniyor falan olmalısınız. Sanırım cennete gidiyoruz. En son bunun iyi bir şey olduğunu duymuştum." Biraz genç yaşta olsa bile, özellikle de onun suçlamaları için, ama Tanrı'nın iradesi böyleydi - panikleyen adamların otobüs kullanmasına gerçekten izin vermemeliydi.

Oops. Bir kez daha, muhtemelen şu an O'nun planını sorgulamak için uygun bir zaman değildi. *Neden O'nu çalışıyorum ki?* Şarkı söylemeye başlayarak kızları zoraki bir neşe çılgınlığına sürükledi, aklına gelen tek dini şarkı bir Noel şarkısıydı, ama en azından bir tür kilise tınısı vardı. Gerçi sözleri kimin umurundaydı ki? Öğrencilerinin sesleri, en huysuz tanrıları bile yatıştıracak kadar güzel, hatta coşkulu bir sestti. Ancak otobüste bir sarsıntı yaşandığında bu güzel notalar sessizliğe gömüldü. Işık aniden kayboldu ve derin bir gümbürtü etraflarındaki aracı titretti - tam olarak güven verici değil, ama yine de ölümlerine çarpmaktan iyidir. *Umarım.*

Louisa sorgulayan yüzlerden uzaklaşıp ön camdan dışarı baktı ve gözlerini kısarak karanlığa baktı. İlk başta hiçbir şey görmedi. Bir şüphe titremesi dudağını kemirmesine neden oldu. cennetteki yerlerini reşit olmadıkları için kazanmış olsalar da -çünkü kesinlikle melek değillerdi -Muhtemelen hâlâ kefareti gereken küçücük bir şey vardı. *Bana kız arkadaşım dediği için Lukas'ın mücevherlerini tekmelediğim ikinci sınıftan başlayarak.* Günah listesi o noktadan sonra daha da kabardı. Yine de, yetimler için az maaş alan ve değer verilmeyen bir öğretmen olarak konumu Bir şey mi? *Bazen onları şeytanın kendisiyle kıyaslasam bile.*

Soluk bir ışık belirip yaklaşırken rahat bir nefes aldı; Peter'ın onları cennetin kapısından geçirmek için tuttuğu sallanan bir fenerdi bu. Yoksa Paul müydü? Onların isimlerini asla doğru dürüst hatırlayamazdı.

Tabii ki Peter/Paul'un keskin dişleri ve parlak kırmızı gözleri olan yeşil derili bir cine benzeyeceğini hiç düşünmemişti. *Atlamadan hemen önce yolda gördüğüm gibi. Ama daha çirkini.* Uh-oh, belki de kudretli olan onun bazı kirli düşüncelerini duymuştu.

Sakin bana cehenneme gittiğimizi söyleme? Bu berbat olurdu.

Ancak daha sonra olanlarla Tanrı'nın hiçbir ilgisi olmadığı ortaya çıktı.

OceanofPDF.com

İkinci Bölüm

"Psst."

Kolundan çekiştirilince kendisiyle kimin konuşmak istediğini görmek için döndü. Yakınlarda kimsenin olmadığını fark edince, başka bir içecek sipariş etmek için geri dönmek üzereydi ki, daha sert bir çekiştirme ve sinirli bir "Ben aşağıdayım Burada," diyerek bakışlarını aşağı indirdi.

Brax, dikkatini çekmeye çalışan uzaylıyı değerlendiren bir bakış fırlattı. Siğilli derili dişi onun beline ancak ulaşıyordu ve kırmızı gözleri onu pek de çekici kılmıyordu ama belki de sarhoş en iyi arkadaşı onun pek de parlak olmayan görünüşüne aldırmazdı.

"Hey, Xarn." Arkadaşının omzuna hafifçe vurdu.

Xarn her iki elinde de parlayan bir içkiyle bardan fırladı. "Ne?" "Burada hizmetinize ihtiyacı olan bir kadın var."

"Gerçekten mi? Kim?" Etrafına , sivri dişleriyle çevredeki kadınlara, yanlış olanlara sırtıttı. Brax onun başını tuttu ve aşağıya doğrulttu. Xarn başını serbestçe sallamadan önce gözlerini kırptırdı. "Kısa boylu."

"Ne kadar dar ," diye karşılık verdi Brax onun zayıf şakasına kıs kıs gülerek. "Bunun yerine onu sikini döndürmek için doğru boyutta olarak düşünmelisin."

Xarn'ın gözlerinde anlayış belirdi ve hesapçı bir gözle yeşil uzaylıya baktı. Sonra başını iki yana salladı. "Jilet gibi keskin dişleri olduğu gerçeğini göz ardı edecek kadar sarhoş değil henüz."

Brax omuzlarını silkerek dişiye seslendi. "Üzgünüm ama beklemeniz gerekecek. Belki daha sonra gelerseniz, birkaç bardak daha Quergon birası içtikten sonra, daha havasında olacaktır."

Reddedilince yüz hatları gerildi ve burun delikleri -üçü de- açıldı. "Cinsel macera aramıyorum. Siz Brax ve Xarn'sınız, değil mi? Xarn'ın kuzenleri Tren ve Jaro emekli olduktan sonra galaksideki en iyi paralı askerler, değil mi?"

"Biz her zaman en iyisiydik," diye yanıtladı Xarn arkasını dönerken. Küçümseyici sözlere cevap vermek için bir anlığına birasını görmezden geldi. "Lanet kuzenlerim medyayla nasıl daha iyi oynayacaklarını biliyorlardı."

"Sen öyle diyorsan. Gerçekten umurumda değil. Senin için bir işim var."

Brax, "Şu anda gerçekten bir tane aramıyoruz," diye cevap verdi. "Birkaç iyi soygundan yeni çıktık, um, yani tedarik edinme çalışmaları, bu yüzden şu an için floş durumdayız. Yine de bizi düşündüğünüz için teşekkür ederiz."

"Ama hazine var."

"Değil-"

"Dur bakalım kılıç kardeş, bu kadar aceleci olmayalım." Xarn, Brax'ın omzuna uyarıcı bir el koydu. "Bize bu hazineden biraz daha bahset."

"Neredeyse paha biçilemez. Ve yasak, bu yüzden bu kadar değerli."

"Nasıl yasak? Karaborsa benim mor kıcımda bir ağrı anlaşıyor. O solucan deliğinin seni nereden çıkaracağını asla bilemezsin. Ve o obsidyen yere geri dönmeyi reddediyorum. Lanet hırsızlar orayı işletiyor. operasyon."

Dişlerinin gıcirtısı canlı müzik grubunun gürültüsünü bile bastırdı. "Hazineyi unut o zaman. Sana ödeme yapacağım. Ücretinin iki katını ödeyeceğim."

Meraklanan Brax, "Ne yapmak için?" diye sordu.

"Bir geminin mürettebatını, ama en da kaptanını öldürün."

"Neden?"

"Çünkü o aldatan bir piç." "Sen onun

karısı mısın?" Xarn sordu.

"Hayır."

"Metresi mi?"

"Hayır."

"O zaman onu neden öldürdün?"

Yüzünü buruşturdu ve sivri uçlarla biten sararmış dişlerini gösterdi. "Çünkü beni kâğıt oyunlarında aldattı ve kimse beni aldatamaz ve bu yanına kâr kalmaz."

"Ne kaybettin?" "On

kredi."

Brax'ın kaşları kesinlikle tavana çarptı. "On kredi mi? Bu birini öldürmek için bir sebep değil. çal ve sat. Onu bir fiçıya koy ve herkesin içinde tokatla, ama bizim ücretimizin kaybettiğin on krediden çok çok daha fazla olduğunun farkında mısın?"

Öfkeyle kısılan gözleri onu eskisinden daha çirkin bir hale getirmişti, ki bu adamın imkânsız olduğunu düşündüğü bir şeydi. "Korkak korkaklar. O zaman bunu yapacak başka birini bulurum." Ayaklarını sürüyerek uzaklaştı, uzun boylu bir uzaylının kalçasından kontrol edip içki tepsisini üzerine döken bir sunucuya çarpmasıyla büyük çıkışı gölgelendi. Brax bara geri dönerken, kadın ikisini de küstahlıkları yüzünden öldürteceğini haykırdı.

"Çılgın küçük şey, değil mi?" Brax mırıldandı.

"Evet, sanki bir suikast için bu kadar kötü bir bahaneyi üstlenecekmişiz gibi. İş için çaresiz değiliz." Çok geç, Xarn elini ağzına götürdü.

Brax yine de onu yumrukladı. "Seni aptal. Kendini tanrı sanan o aptal varlığın seni duymamış olmasını umsan iyi edersin."

"Murphy denen adamın başka bir galaksiye taşındığını sanıyordum," diye yanıtladı Xarn, dumanlı odaya bakarken ses tonu pek de kendinden emin değildi.

"Ben de öyle duydum ama de. Geçen sefer bize yaptıklarından sonra, onu ayartmamanız gerektiğini bilmelisiniz."

Evrenin dört bir yanındaki pek çok sakinin zaten bildiği gibi Karma -Kayıp Galaksi'nin kimsenin hatırlamadığı küçük tanrıçası- kaltaktı, kardeşi Murphy ise arkadaşlarının ne yazık ki çok iyi bildiği çılgın bir mizah anlayışına sahipti.

Brax ve Xarn ilk kez Murphy'nin şakasına maruz kalmıyordu. Ama onlar geri atmaya devam ederken farkında olmadan Bu sefer yalnız olmayacaklardı. Louisa da Murphy ile tanışmak üzereydi.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Üçüncü Bölüm

Bir masaya bağlanmış olarak uyanmak filmlerde hiç iyi karşılanmazdı. Louisa nedense kendi başına geldiğinde farklı bir şey keşfedeceğinden şüpheliydi. Özellikle de kıyafetlerinin olmaması çok kötüydü.

"Lanet olsun. Tanrı, Aslan ya da bugünlerde kendine her ne diyorsan, eğer bu senin göksel şaka anlayışınsa, ben anlamıyorum." yüzeyi beyaz parlayan panellerle aydınlanmış tavana doğru bağırdı. Bir cevap alamadı, zaten beklediği de bu değildi. Gerçekliği terk ettiğine ve belki de aklını kaçırdığına dair şüphesi giderek güçlendi. Beynini yokladı, nasıl olup da bu hale gelmiş olabileceğini hatırlamaya çalıştı. olası bir porno/snuff filminde başrol oyuncusu. Elinde fener olan cini gördükten sonra hatırladığı tek şey, otobüse gaz dolduğunda yere yığıldığı, aniden bitkin düştüğü ve ardından şu anki soğuk ikilemine uyandığıydı.

Son olayları gözden geçirerek bildiklerini bir araya getirdi ve şaşırtıcı bir sonuca vardı. Parlak ışıklar, artı çirkin yeşil adamlar artı çıplak bir Louisa eşittir uzaylılar tarafından kaçırılma. Ve herkesin bildiği gibi, uzaylılar anal muayene yapmayı severdi. *Cesedimin üzerinden!*

"Hey, sizi sapıklar, bana ne yapmayı planlıyorsunuz?" diye bağırdı, kıpırdamadan yatmaya ve herhangi bir deliğine girilmesini savaştırmadan kabul etmeye istekli değildi. Baldırında sümüksü bir el şeklindeki cevap, çılgılık atmasına neden oldu. "Eew! Çek elini ya da şeyini ya da her ne sikimsen onu üzerimden!" Bir öğretmen olarak dilini dizginlemeyi öğrenerek geçirdiği yılları unutup, eski alışkanlıklar çabucak geri döndü.

Gargara yapmaya ve homurdanmaya benzeyen bir dilde söylenen bozuk bir cevap yüzünü buruşturmasına neden oldu. "İğrenç. Önce burnunu falan siler misin?"

Kulağını kavrayan sümüksü parmaklara daha fazla anlamsız konuşma eşlik etti. Çılgılık attı, bazı renkli küfürler nesneleri onların kulaklarına sokmayı içeriyordu.

delikler, kulak kanalına bir şey sıkışmış gibi. Umarım beyninin içinde büyüyecek ve bir noktada patlayarak onu öldürecek küçük uzaylı yumurtaları değildir. Eski erkek arkadaşına lanet olsun, onu bilimkurgu kanalını izlemeye zorlayan pislikİstemedenden de olsa uzaylı korku filmlerini izlemeye başladığı için, ET'lerin yumuşacık insanlara yapmaktan hoşlandıkları korkunç şeyleri düşünmeden edemiyordu.

Onu esir alan kişinin balgamlı seslerin artık bir anlamı olduğunu fark etmesi için aklını tamamen yitirdiği bir anın geçmesi gerekti.

"Sen gürültücü bir yaratıksın. Eğer sessiz olmazsan, seni donduracağız. ve onları Hihala'daki çobanlar için hayvan olarak satıyorlar. Hayvanları her şeyi yiyebilir, sert barbar etini bile."

Şaşırdı ve bağırmayı kesti. *Bunu sadece ben duymadım.* Ya da öyle umuyordu. Açıklamaya ihtiyaç duyarak, "Affedersiniz?" dedi.

"Sessiz ol ya da öl," diye anons etti ses, İngilizce telaffuzu sanki bir makineden süzülüyormuş gibi dalgalı. "Sen bizim tutsağımızsın, barbar dişi. Sen ve senin sorumluluğundaki buçukluklar."

"Halflings?" Oh, onun sınıfı. *Onları unutarak iyi iş çıkardın. Sanırım yılın öğretmeni ödülünü yine ben kazanamayacağım.* Öğrencilerine ne yaptıklarını merak etmek geç de olsa aklına geldi. Elbette, tavırları ve sorunları olan yetimlerdi, ama kahretsin, onun sorumluluğundaydılar, ıslahevinden bir adım ötede kendi küçük manyaklarıydılar. *Yaramazlık yaptıkları için onları öldürecek biri varsa o da bendim.* "Saçlarının bir teline bile zarar vermemiş olsanız iyi edersiniz. Onlar çocuk ve onları eve geri götürmenizde ısrar ediyorum."

"Yoksa ne olur, aptal kadın? Senin geri kalmış gezegeninin kovalamak için hiçbir yolu yok. Tehditleriniz anlamsız. Direniş nafiye."

Homurdandı. "Taklitçi. O cümleyi biliyorum. Star Trek'ten çalmıştın."

"Sessizlik!" Kulağına taktıkları çevirmenin bir yan etkisi düşündüğü bir yüz de bu yapmacık sese katıldı. Ona dik dik bakan suret, dudaklarını eski kocasının elindeki şeyi sallayarak etrafta hareket aramasından daha hızlı kapattı

bir gece içtikten sonra. "Seni küçüklere bakman için yanımıza aldık, ama sorun çıkarırsan, erkeğin işine son verdiğimiz gibi senin de işine son vermekte tereddüt etmeyiz."

Şoförü mü öldürmüşler? Bu bilginin dilini yumuşatması gerekirdi ama korku ona en aptalca şeyleri yaptırmaya meyilliydi. "Devam et ve o veletlerle ilgilenmenin ne kadar kolay olduğunu gör. Bu arada adı gibi olmayan Angelic'in ayakkabılarıma vazelin sürdüğünü biliyor musun? Ve Betty, gamzeli olan, mısır gevreğine biber döktü." Tabii ki bu Louisa'yı keşfetmelerinden önceydi, öğretmenlerin ve grubun aksine Daha önce onlarla amirler hiçbir saçmalığa müsamaha göstermezdi. İntikam onun göbek adıydı. Kelimenin tam anlamıyla, annesi babasının adını koymadan ve nafaka için onu mahkemeye vermeden hemen önce doğum belgesine koymuştu.

Söylemeye gerek yok, böyle bir isimle, kimsenin onunla uğraşmasına izin vermedi, küçük yetim kızların bile. Birkaç ay boyunca onların karanlık tarafa geçmeye çalışsa da anlaşılmaya varmışlardı. Hatta, silah zoruyla da olsa, suçlamalarından hoşlandığını bile söyleyebilirdi.

Goblin yüzü kayboldu ve fısıltıyla yapılan bir konuşmayı duydu.

Merakı dilini uzun süre tutmasına izin vermedi. "Hey, planın ne olduğunu hiç söylemedin mi? Bizimle ne yapmayı planlıyorsun?" Şaşırtıcı bir şekilde bir cevap aldı.

"Küçük dişiler köle olarak zevk gezegenine satılacak ve orada nasıl büyük birer fahişe olacakları öğretilecek."

Bunu anlamakta hiç zorlanmadı. Hoşuna da gitmedi. "Hayır." "Ne?"

Şaşkın bir goblin onun üzerinde belirdi.

"Cidden buna göz yummamı bekleyemezsiniz. Onlar küçük kızlar."

"Araştırmalarımıza göre, gezegeninizin önümüzdeki iki gezegen dönüşü içinde çoğu insan yetişkinlik ulaşacak."

"Bu insanlık dışı."

"Ve bu tartışma bitmiştir, barbar dışı. Belki de ilerlemiş yaşınız ve ařırđ ırđ cüssenizin sizi bir işçi kölesinden başka bir işe yaramamasını kıskanıyorsunuzdur."

"Ben yaşlı değilim." Yirmi sekiz gayet saygıdeğer bir yaştı. Yine de boy konusunda bir itirazı yoktu. Neredeyse 1.80 boyunda, geniş omuzları ve kalçalarının yanı sıra taşıması gerekenden daha fazla kiloyla, zarif, küçük bir şey değildi.

Cevap ıslak bir kıkırdamaydı.

"Ah evet, madem o kadar çirkin ve yaşlıyım o zaman neden kıyafetlerimi aldınız? Ha? Buna cevap ver." Neden delicesine kendisini çekici görmelerini istediğini asla anlayamayacaktı.

"Ana dünyanızın ilkel durumu arınmamızı gerekli kılıyor. Bu, solgun, çekici olmayan bedenlerinizin arındırılmasından mikrop yüklü giysilerinizin yakılmasına kadar uzanmaktadır. Size bir görev verilecek "Köle olarak konumunuza uygun kıyafetler giyin."

Elbiselerini yakmak mı? Lanet olsun! O kot pantolonu daha yeni tam getirmişti. Pislikler. O noktada onunla konuşmayı kestiler. Bu iyi bir şeydi çünkü garip bir floresan ışığı vücudunun üzerinden geçip onu gıdıklarken kıkırdamamak için kendini zor tuttu. Üzerinden birkaç kez geçtikten sonra, onu esir tutan bantlar yatağın içine doğru geri çekildi ve uzaylılarla yüzleşmek için yüzüstü pozisyonundan fırladı. Çıplak olarak nasıl dövüşeceğini tam olarak çözememişti. *Belki göğüslerimle tokatlarım.* Yirmi beş yaşına geldiğinde yerçekimi hiçbir kadının dostu değildi.

Ne yazık ki yüzleşmesi gerçekteleşmedi, çirkin yeşil adam o harekete geçmeden gitti. Odada sadece yatak ve yerde bir kumaş yığđnı vardı. Kumaşı kaldırarak kot pantolonunu kaybettiğine bir kez daha hayıflandı ve şimdi listeye iç çamaşırını ve sütyenini de ekledi. Ama doğum günü kıyafeti ya da patates çuvalına benzeyen bir şey arasında seçim yapmak zorunda kalmıştı...

Ona verdikleri keten elbise tam olarak moda diye bağırıyordu ama yumuşak malzemesi rahatsız etmiyordu ve en azından önemli yerlerini zar zor örtüyordu. Aynı kıyafeti giyen kızlara da bir nebze rahatlık sağlıyordu ama onların boyu daha kısa olduğu için onlarınki uyluklarının ortasına değil dizlerine ve baldırlarına kadar iniyordu. Bir kapı kayarak açıldığında suçlamalarını keşfetti ve kendini on bir tanıdık yüzle dolu başka bir odada bulmak için keşfe çıktı.

"Bayan Fontanna," diye bağırdılar yanlarına döndüğünde.

" oluyor?" Lila, sesini diğerlerinin üzerine yükselterek sordu. "Bu odada çıplak uyandık. Giysilerimiz gitmiş ve üzerimizde sadece bunlar var." Lila tiksintiyle elbisesinin eteklerini çimdikledi.

Anne, "Her hapiste kızaracak, çünkü buradan çıkar çıkmaz sapıkları polise ihbar edeceğim," diye ekledi.

Soruların akıp gitmesine izin veren Louisa bir an için etrafını değerlendirdi. Geldiği giriş, duvarın bir kısmının yana doğru kayarak uğursuz bir klik sesiyle alanı kapatmasıyla ortadan kayboldu. Odanın geri kalanını incelemek uzun sürmedi. Duvarlara ince paletler ve battaniyelerle tutturulmuş bir düzine raf. Duvardan yükselen bir silindir tek tuvaletleri olduğunu düşündüğü köşedeki zemin ve ortadaki büyük metal ızgara. *Muhtemelen beni öldürmeleri gerektiğinde kanı akıtmak içindir.*

Yine de durumdan duyduğu endişeyi belli edemezdi, yoksa on altı-on yedi yaşlarında on bir kızın çığlık çığlığa bağırmasına neden olurdu. *Sonra da onları öldürdüğümde kanlarını temizleyen ben olabilirim.*

Ama durumu kurtarmak için ne yapabilirdi? Uzay korsanları tarafından kaçırılmış, satılmak üzere yola çıkmış, sırtlarındaki patates başka hiçbir şeyleri yokken, kendilerini nasıl kurtarabilirlerdi? *Boku yedik.*

Yine de pes etmek bir seçenek değildi, hâlâ nefes alırken olmazdı.

"Hepiniz ne hatırlıyorsunuz?"

"Bir uçurumdan yuvarlandık," diye başladı Katrina.

"Sonra da bir ışığın içine çekildi," diye ekledi Jasmine.

"Sonra şerefsizin biri otobüse sis bombası attı ve hepimiz bayıldık."

"Başka bir şey var mı?" diye sordu. Sorusunu omuz silkerek ve boş bakışlarla karşıladı. Görünüşe göre onlar vücudunu arındırırken -ve hakaret ederken- uyanan tek kişi oydu. "Pekâlâ kızlar, dinleyin. Durum şu. Artık dünyada değiliz."

"Cennete mi gittik?" diye sordu Chloe. "Hayır."

"Cehenneme mi gittik?" diye sordu Katrina.

"Ona da hayır. Kızlar, kıcı çirkin, uzaylı goblinler tarafından kaçırıldık."

Sınıftaki yetimler birbirlerine baktılar, birkaç ince omuz attılar ve sonra küçük yüzleriyle gülmeye başladılar.

"Şaka yapmıyorum," dedi Louisa, ellerini kalçalarına koyup kaşlarını en sert şekilde çatarak.

"Tabii ki değilsin," diye kıs kıs güldü Angelic. "O dumandan kafayı mı buldun? Ya da belki eline biraz uyuşturucu geçmiştir?"

"Tabii ki hayır. Size doğruyu söylüyorum."

Betty gözlerini devirerek, "Biz aptal değiliz," dedi. "Gerçekle başa çıkabiliriz. Kabul edin, bir kaza geçirdik ve hepimiz komada falan gibiyiz."

"Bu çok aptalca," dedi Josie. "Eğer hepimiz komadaysak birbirimizle nasıl konuşabiliriz ki?"

"Bana ciddi aptal mı dedin, kaltak?"

Louisa hızla hareket ederek yumruklar havada uçuşmadan önce kızların arasına girdi ama bu bakışları ve mırıldanılan 'sonra' tehditlerini durdurmadı.

"İkiniz de aptalsınız, o yüzden kapayın . Biz komada değiliz," diye konuştu Nancy, gözlükleri olmadan gözleri iri ve baykuş gibi görünüyordu. "Belli ki bizi denizaşırı ülkelerde fuhuş yapmak üzere satmak isteyen beyaz köle tacirleri tarafından kaçırıldık."

Duyurusuna çılgınlık eşlik etti; falancanın filancadan daha iyi bir fiyata satılacağına dair övünen iddialar da buna eşlik etti.

Louisa ellerini kaldırdı. "Sessiz olun!" Korkularını azaltmak için hiçbir şey yapmadı. İki parmağını ağzına götürüp üfledi ve çıkan ısıklık sesi onları susturdu. "Yüce Tanrım. Sızlanmayı ve sızlanmayı kesin. Ne zamandan beri kendimizin kurban olmasına izin veriyoruz? Sen değil miydin Son üç yılda bir şey öğrendin mi? Ben size bundan daha iyisini öğrettim." Bakışlarını onların üzerinde gezdirdi, her birinin gözlerini yakaladı, sahte sakinliğini ve güvenini biraz olsun aşılamaya çalıştı. "Şu anda imkânsız gibi görünebilir ama buradan çıkmanın bir yolu olmalı. O yüzden kafa kafaya . Uzaylılar geri gelmeden önce bir plan düşünmeliyiz." Sözlerine bir kıs kıs gülme eşlik etti ama kızların gözleri ona dikilince sustular.

"Tanrı'nın adını boş yere ağzına aldın," dedi Sade ani sessizlikte, tüm gözler ona çevrilince yanakları kıpkırmızı oldu.

"Bunu sana söylemekten nefret ediyorum hayatım, ama Tanrı bunu duymak için burada değil. İyi haber şu ki, seni seks ticareti için satmak isteyen beyaz köle tacirleri tarafından kaçırılmadık."

"Peki kötü haber ne?"

"Uzaylı korsanlardı ve sizi tür galaktik seks ticaretine satmayı planlıyorlardı."

"Diyelim ki bir an için uzaylı olayına inandık, bunun neresi daha iyi?"

"Değil ama en azından artık gerçekleri . Asıl soru bu konuda ne yapacağımız?"

Jasmine elini kaldırdı ve salladı.

"Evet?"

"Uzaylılar neye benziyor?" "Kısa, yeşil
ve çirkin."

"Böyle mi?"

Tüm gözler Jasmine'in işaret parmağını takip etti ve çeneleri düşmüş bir halde kapı aralığındaki iri cüsseli cine bakakaldılar. Metalik görünümlü bir sopa sallıyor ve dikkatlerini çektiğini fark edince sivri dişleriyle sırtıyordu.

Louisa kendini beğenmiş bir "sana söylüyorum" ifadesi takındı. O da kızların önünde durmak için ilerledi. Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturarak uzaylıya dik dik baktı.

"Ne istiyorsun?"

"Kaptan çok gürültücü olduğunuzu söylüyor."

"Ve? Bu konuda ne yapacaksın?"

Kadının cevabı onu şaşırttı, ta ki elinde bir silah olduğunu hatırlayana kadar. Silahını ona doğru salladı.

"Tüm yapabildiğin bu mu?" Sırıttı, alayına karşı koyamadı. Daha önce küçük yeşil adamdan daha büyük haydutları alt etmişti. Bu durum ona Betty'nin erkek arkadaşı memnun olmayıp geldiğinde beyzbol sopasını elinden aldığı zamanı hatırlattı. Louisa ona sopanın ne işe yaradığını öğretmişti, top oynamak için. Söylemeye gerek yok, adam annesine ağlayarak topallayarak uzaklaşmayı başardığında bir daha geri dönmemişti.

Şeytani sırtışı ve sopasını sallaması istediği etkiyi yaratmayınca, "Uslu durmazsan sana zarar veririm," diye tehdit etti.

Muhtemelen kısmen histeriden kaynaklanan bir kıkırdama duyuldu ve çirkin yeşil yüz şaşkın bir ifadeye büründü.

Ya büyük oyna ya da eve dön, babasının sloganı aklından geçerken içgüdülerinin onu yönlendirmesine izin verdi. "Denediğini görmek isterim." Öne doğru bir adım attı ve rakunlar çöp kutularına saldırmayı düşündüklerinde yaptığı gibi kükreyerek hamle yaptı. Yeşil adam onu şaşırtarak geri çekildi, elindeki sopayı yere düşürdü ve Louisa'ya doğru yuvarlandı. Silahın üzerine atladı ve yumruğunu silahın etrafına sardı. Hemen ayağa fırladı, ama sadece uzaylının odadan çıktığını, kapının kapandığını görür. *Ne biliyorsun, kötü Marslılar bile güçlü bir kadınla karşılaştıklarında korkak oluyorlar.*

Arkasına dönüp zaferini avucuna vurarak şaşkınlık içindeki öğrencileriyle yüzleşti. "Size uzaylılar tarafından kaçırıldığınızı söylemiştim." Kendini beğenmiş anonsu sırtışıyla eşleşti.

"Ve sen onu tamamen korkuttun!"

Kızlar ona beşlik çakarken yüzünde gerçek bir gülümseme belirdi.

Heyecanlı bir sohbeta dalan öğrencileri bir araya toplandılar ve ara sıra gözetleyen biri olup olmadığını görmek için omuzlarının üzerinden şüpheli bakışlar attılar. Birkaç plan yaptılar. Çoğu uygulanabilir değildi ama en azından odaklanmalarını sağlıyordu. Ve hepsinden önemlisi, durum ne kadar vahim olursa olsun Louisa'nın onlardan alamayacağı bir umut.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

Dördüncü Bölüm

Etkisiz hale getirmekten ziyade öldürmeyi amaçlayan lazer atışlarını savuşturan Xarn, Murphy'ye cüret etmekle yaptığı aptallığa lanet okudu. Her zamanki gibi, tanrı onlarla uğraşmayı seçti, hem de oldukça muhteşem bir şekilde. "Gemiye ne kadar kaldı?"

Brax ateş etmek için dönmeden önce, "Çok uzak değil, ama tüm vücut parçalarımız sağlamken bunu başarma şansımız oldukça zayıf görünüyor," diye yanıtladı. Arkalarından bir çığlık yankılandı.

"O piçin yüzüzlüğüne inanamıyorum, kredilerimizi donduruyor ve yapmadığımız bir şey için bizi suçluyor." Xarn, haklarında tutuklama emri çıkarıldığı haberini aldıklarından beri bininci kez yakınıyordu. Valinin metresini öldürdükleri ortaya çıksa da itibarlarını arttırdı, bu da onu kızdırdı. Övgü almayı tercih ve o ya da Brax onu gözlerini kırpmadan öldürebilecekken, öldürmelerine izin vermeyen küçük bir ahlak kuralına sahiplerdi. kadınları soğukkanlılıkla öldürdü.

"Geçen gece sarhoşken yanlışlıkla onu ölümüne becermediğine emin misin?"

"Eminim." İtiraf etmediği şey, en sevdiği fahişenin odasının zemininde bir kustumuk yığınının içinde uyanmış olduğuydu. Aşırı içki nedeniyle beceriksiz olmasına rağmen, kadın yine de kredilerini cebe indirmişti.

Alkol tüketimini azalttım. Gençliğinde daha eğleneliydi, birkaç galaktik döngü süren içki alemlerine gitmenin cazibesi o kadar çekici gelmiyordu. Şimdi, bir geceden sonra kendini yeniden ısıtılmış Jisu boku gibi hissediyordu ve kendine gelmesi sonsuza kadar sürüyordu. *Yaşlanıyorum.*

Bu fikir onu depresyona soktu ve dikkatsizleştirdi. Kolunu yakıcı bir acı kesti. Saldırganlardan biri -bu şehir için polis olarak da bilinir- şanslıydı ve bir vuruş yaptı.

Xarn dikkatli bir şekilde nişan aldı ve ateş etti. En azından bir çift kılılı burnu olan domuz, ünlü mor dostlardan birine zarar verdiğiyle övünecek kadar yaşamayacaktı. Çift Dehşet olarak bilinen o ve Brax, ünlerini cüretkâr eylemleri, yıkıcı hünerleri ve kusursuz cazibeleriyle koruyorlardı. Bir de kahkahalarıyla, çünkü vahşi niyetlerine rağmen, nedense varlıklar onları ciddiye almakta zorlanıyordu. Bu da çoğu zaman onların lehine işliyordu.

Kuzeni Tren, annelerinin onlar bebekken kışlarına bir tür şans tılsımı soktuğunu iddia ederken, Jaro ruhlarını bir tür galaktik tanrıya sattıklarını düşünüyordu. Doğrusu, o ve Brax harikaydılar ve Brax'a her zaman kardeşi gibi davranan kuzenleri kıskanıyorlardı. Ve bu, onları gelmiş geçmiş en harika paralı askerler ve satın alma uzmanları olarak henüz tanımamış olan evrenin geri kalanı için iki katına çıktı.

Etkileyici geçmişlerine rağmen, 'En İyi' unvanı ailede kalmasına rağmen onları atlamaya devam etti. Kısa bir süre önce Tren'e ait olan bu unvan, neyse ki bir insanı kaçırdığında emekli olmuş, ardından da kaçırılan ve Zonyalı bir kadın savaşçı tarafından sahiplenilen Jaro'ya geçmişti. Sahneden çekilmeleri, Brax'la birlikte nihayet her zaman hak ettikleri ilginin tadını çıkarabilecekleri anlamına gelmeliydi. Bunun yerine, orada yeni bir paralı askerin, ailenin anne tarafından başka bir kuzen ya da amcanın ön plana çıkacağı konuşuluyordu. Frukxing pislik. *O spot ışığı bize ait! Onu biz kazandık.*

Murphy yine kulak misafiri olmuş olmalı, bu sefer onun düşüncelerini dinliyordu, Çünkü Xarn birdenbire lanet spot ışığını aldı. Tam anlamıyla. Gökyüzünden yüksek sesli bir hoparlör "Katil hırsızları durdurun ve Kendinizi tutuklatın. Ya da daha iyisi, kaçmaya devam edin ki biz de o iğrenç derilerinize ateş edelim."

Her iki senaryo da cazip gelmediğinden Xarn nişan aldı ve parlayan beyaz ışığı vurdu. Karanlık tekrar üzerlerine çöktü ve Brax bir duvara çarparken küfretti, karanlığa alışırken ani ışık eksikliği onları körleştirdi. Hareket etmeye başladılar, her şeye rağmen bir şekilde gezegenden canlı çıkmayı başardı. Bu Xarn'ın kabul etmeyeceği bir bahisti. O kesin kazanmayı tercih ederdi.

"Psst! Mor savaşçılar. Buraya gelin." Bir ses onlara bir sokağın gölgeli girintisinden .

Xarn durdu ve Brax ona çarparak ikisinin de tökezlemesine neden oldu. Birkaç dakika önce durdukları yerden geçen lazer oklarının sayısı düşünöldüğünde bu iyi bir şeydi.

Dört ayakları üzerinde sürünerek caddenin karşısına, kısa boylu, pelerinli figürün pençe uçlu eliyle onları çağırıldığı binaların arasındaki yarığa doğru ilerlediler. Daha iyi bir teklif gelmeyeceği için Rehberleri yerdeki bir ızgaradan aşğıdaki kanalizasyon sistemine düştüğünde sadece yüzünü buruşturdu.

"Tren böyle kaçmazdı," diye homurdandı Brax, kokuşmuş bataklıkta ilerlerken.

"Daha iyi bir planın var mı, dahi?" Xarn hırladı, pis koku midesini .
"Hey, sen, rehber kişi, bizi nereye götürüyorsun?"

"Geminize giden bir yol biliyorum."

"Peki bize neden yardım ediyorsunuz?" Brax duraklayarak sordu.

Pelerinli figür de durdu ve kapüşonunu geri çekerken döndü. Tanıdık kırmızı gözleri olan çirkin yeşil bir kadın onları selamladı. "Kaçmak için yardıma ve hatta belki de bir işe ihtiyacınız olabileceğini fark ettim." Sivri sırtışı fazlasıyla tatmin olmuş görünüyordu.

"O kadar da çaresiz değiliz." Bir gümbürtü toprağı sarstı ve çalkantılı çamur botlarının üzerine sıçradı.

"İyi. Bak bakalım yolunu bulabilecek misin?" Sinir bozucu kadın arkasını döndü ve uzaklaşmaya başladı.

Brax ona ters ters baktı ve tısladı. "Güzel hareket. Buradan çıkış yolunu biliyor musun?"

Bu durum her ne kadar canını sıksa da Xarn içini çekti ve rehberlerini geri çağırdı. "Görevi kabul ediyoruz ama sadece ücretimizin iki katını almakla kalmayacağız, hazine de bizde kalacak.

"

"Sen de bize gemimize kadar rehberlik edecek ve kaçmamızı sağlayacaksın," dedi Brax.
eklendi.

"Tamamdır." Kadın hızlıca cevap verdi, adamın zihninde çok hızlıydı.

Xarn'ın aklına intikamcı kadının bunu nasıl başaracağını sormak geldi ama midesi o an pis kokudan isyan etmeyi seçti ve kendinden uzakta kusmak gibi düşüncelerini meşgul edecek daha önemli şeyler varken, pelerinli figür onları bir noktada neyse ki kuru hale gelen tünellerden oluşan bir labirente götürürken hızla onu takip etti.

Bir ızgaraya çıkan merdivene ulaşmak için birkaç galaktik birim gerekti. "En tepeye tırmanın ve yönlendirme için bekleyin."

"Bunu nasıl bileceğiz?" Xarn sordu.

Patronları homurdandı. "Bir de seni yeni mor şampiyona tercih ettiğimi düşün."

"Hey, kimden ?" diye sordu, ama kadının bodur formu çoktan gölgelerin içine kaçmıştı.

Brax, "Önce ben," diyerek merdivene tırmandı ve Xarn'ı takip etmesi için bıraktı; arkadaşının kalçalarının pek de hoş olmayan görüntüsü, daha hızlı hareket etmemesinin cezasıydı.

Metal basamaklara tutunmuş, bekliyorlardı. Yine de, sürpriz geldiğinde, neredeyse onları tünelerinden sallayacaktı.

"Alevler dar alanlarını aydınlatırken ve dumanın pis kokusu hemen ortalığı sararken Brax ısıklık çaldı. Izgarayı iterek kenara yuvarladılar ve alev alev yanan bir kâbusun içine girdiler. Yangınlar uzay gemilerinin yanaşma alanını kaplamıştı ve varlıklar kimyasal maddelerle etrafta koşuştururken hortumlarla püskürttükleri için yanmaya yetişemediler.

Ancak tüm duman ve alevlerin arasında gemileri lekesiz duruyordu ve başında duran dört muhafızı göndermeleri sadece bir anlarını aldı, bu da itibarları göz önüne alındığında gerçekten bir hakaretti.

Gemiye bindikten sonra, gecikmeden iticilerini ateşlediler ve hızlı bir kalkış için her zamanki uçuş öncesi kontrollerini ihmal ettiler. Tamamen fark edilmeden de ayrıldılar. Görüntü ekranları valinin yüzüyle aydınlandı, her zamanki kırmızı suratı şimdi kızgın bir sarıya dönüşmüştü.

"Yola çıkma izniniz yok," diye bağırdı. "Motorları durdurun ve adaletle yüzleşmek üzere teslim olun."

Brax, "Üzgünüm ama yapmadığımız bir şey için yargılanmıyoruz," diye cevap verdi, onları atmosferden kurtarmak için tuş vuruşlarına ara bile vermedi.

Xarn, "Yine de suçluyu yakaladığınızda bize haber verin," diye ekledi. "Bir gün ziyaret için geri gelmeyi çok isteriz."

Görünüşe göre vali aynı şekilde düşünmüyordu çünkü kalkanlarına bir şey çarptığında gemiden bir titreme geçti.

Onlar misilleme yapamadan, şimdiye kadarki büyük patlama meydana geldi ve bunun gücü gemilerini sarstı.

Brax yine işverenlerine atıfta bulunarak, "Kesinlikle deli," diye

mırıldandı. "Sen de benim düşündüğümü mü düşünüyorsun?" Xarn sordu.

"Çirkin cadıdan kurtulmak mı?"

"Lafı ağızımdan aldın kılıç kardeş." Ancak, yeşil dişile olan görevlerini iptal etme arzuları gerçekleşmeyecek gibi görünüyordu. Atmosferden kurtuldular ve gezegenden hızla uzaklaştılar, tanımadıkları bir dizi koordinata kilitlendiler ve yaptıkları hiçbir şey bunu değiştirmede. Görünüşe göre, isteseler de istemeseler de, bir kaptanı ve mürettebatını öldürmek üzereydiler ve tüm bunlar kartlarda hor görülen bir kadın yüzünden olmuştu. Aslında biraz utanç vericiydi. Yine de daha kötüsü olamazdı.

Adını yanlış telaffuz ettikleri için bir üçlü yarattığı öldürdüğü zamandan daha iyi. Ayrıca, bu sefer hazine vardı.

Hedeflerini yakalamaları için birkaç galaktik devrim geçmesi gerekti; bu süre zarfında sözde suçları ve muhteşem kaçışlarıyla ilgili çeşitli yanlış raporları küçümseyerek okudular. Suçlamaların yanlışlığına rağmen, daha fazla iş için gelen siparişlerden yararlandılar, kredi hesaplarının soruşturma süresince dondurulmuş olması da iyi bir şeydi.

İzledikleri geminin yasak bölge dışında olduğu için bulunması kolay olmuştu. Hedeflerinin korsanlar olduğunu bilmek, işle ilgili kalan tüm şüphelerini hafifletmişti. Babasının hikâyeleriyle büyümüşü- Çünkü annesi bir tanesiyle yetinemiyordu; şerefsiz hırsızları kovalıyor ve onları ediyordu - tabii önce hazineyi ele geçirdikten sonra.

Pilotları aptalca bir şekilde kalkanlarını tam güçte kullanmayan diğer gemiye yöneltilen basit bir EMP -elektronik kontrolleri bozan bir elektromanyetik darbe- yavaşmayı ve kenetlenmeyi kolaylaştırdı. Gemileri birbirine bağlayan bir dış uzay tüpü kurdular, bir delik oluşturmak için biraz lazer çalışması yaptılar ve kurbanlarının gemisinde en iyi yaptıkları şeyi yaptılar; tahribata neden oldular.

Onların yarısı kadar olan yeşil goblin mürettebatının ve motorları yöneten tek dokunaçlı adamın, onların kalibresindeki iki savaşıya karşı hiç şansı yoktu. Brax ve Xarn, işi sportmence hale getirmek için bıçaklarını kılıflarına soktular ve korsan mürettebatına yumruklarıyla saldırdılar.

Bilinen ve bilinmeyen galaksiler adına, birilerini pataklamaktan duyduğu heyecandan nasıl da zevk . Kendi boyutlarında biriyle karşılaşmak daha güzel olurdu ama daha küçük saldırganların üçlü ve dörtlü gruplar halinde üzerine dalarak bunu telafi ettiklerini bilerek kendini teselli etti.

Sonunda, korsanlar çok kısa boylu oldukları için çoğunlukla inciklerinde olmak üzere çok az yara bere ile, kaybolmuş gibi görünen kaptan hariç, hepsini yok ettiler.

Xarn inleyen son mürettebatı da silkeledi ve gözlerinin kızardığını görünce, "Geminin başındaki salak nerede?" diye sordu.

"Sola."

"Ne demek *gitti*? Nereye gitti?"

"Kargoyu aldıktan hemen sonra kaçtı. Başka bir gemi onu aldı. Müzayede gezegenine varmadan önce bizimle buluşacağını söyledi."

"Peki kargo nedir?"

Kırmızı gözler kısıldı ve Xarn mürettebatın bir sonraki sözlerine tükürmekten kıl payı kurtuldu. "Lanetli, sana söylüyorum. Eğer akıllıysan onu geride bırakırsın. Onu aldığımızdan beri beladan başka bir şey olmadı."

"Ne aldın?"

Ama muhbirinin konuşması bitmişti. Gözlerini devirdi ve Xarn'ın pençesinde cansız bir şekilde .

"Jintora 5'teki o fahişenin kıllı taşakları adına. Asıl hedefimiz burada değil," diye küfretti Xarn.

Ellerini yeşil kandan temizleyen Brax durakladı. "Burada değil de ne demek? İşverenimiz oldukça emin görünüyordu."

"Ve oldukça hatalı görünüyor. Görünüşe göre, kaptan bir haber ya da daha iyi bir teklif almış olmalı, çünkü bir süre önce gemiden atladı. Ve ben kendi adıma onun peşine düşecek havada değilim. Ararsa yalan söyleyelim derim. Nereden bilecek ki? Gemiye havaya uçururuz ve kanıtlar yok olur."

"Bana uyar."

önce bulmaları ve boşaltmaları gereken bir hazine vardı. Sözde laneti boş verin. Onu sadece satacakları kadar uzun süre taşıyacaklardı. Xarn mücevher yığınlarını, belki de yasak Zonian gezegeninden gelen bazı cevherleri hayal etti. Ya da, bazı eşsiz baharatlara ne dersiniz...

Ambara inen Brax'la zenginliklerin kendi paylarına düşen kısmıyla ne yapacaklarına dair görkemli hikâyeler paylaşırlar. Yeni bir gemi almak. Bir gezegenin parçası. Hayır, bedavaya zina yapabilmeleri için bir genelev. Ya da, bir

Restoran mı? Xarn her zaman iyi bir mutfakla uğraşmak istemişti, ancak daha kolay kredi almanın cazibesi ve ailesinin alayları yüzünden bu hobisinden vazgeçmişti.

Geminin depo bölümünün kapısı sürgüyle kapatılmıştı ama bu onları durdurmadı. Lazer tabancalarıyla birkaç atış yaptılar ve kapıyı kırdılar. Üç kadar sayarak geçidi açtılar ve hazine odasına daldılar.

Ani bir duruşla yan yana duran arkadaşlar, kendilerine bakan ve görüşlerine bakılırsa insansı buçukluklar olan bir düzine yüze şaşkınlıkla baktılar. Biri hariç hepsi.

Diğerlerinden uzun ama Xarn'a kıyasla kısa boylu olan insan barbar kıvrımlıydı ve üzerinde gizlemek için hiçbir işe yaramayan bir paçavradan başka bir şey yoktu. Kahverengi saçları dağınık bir şekilde başının üzerine tutturulmuş ve dudakları davetkar bir şekilde büzülmüş olan Xarn, şehvet onu ele geçirdiğinde o anda her şeyi, adını bile unuttu. *Oh, o çok benim.*

İnsan dişi şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı. Adam gülümsedi. Kadın nefes nefese kaldı ve metal bir çubuğu onlara doğru salladı.

"Geri çekilin, sizi uyuz uzaylılar, canınızı yakmadan önce?" Tehdidini sorgulayıcı bir notla bitirdi, alt dudağını endişeyle çiğneyebilmek için içine çekti. Bilinen galaksiler içinde bundan daha güzel -siki sertleştiren- bir manzara görülmemiştir.

Brax ve Xarn tek bir akıl ve tek bir sesle bağırdılar: "Benim! Aradım."

Ve bu kısa açıklamadan sonra, dikkatli baskınları şiddetli bir yumruk kavgasına dönüştü.

*

Louisa gözlerini kırptırdı. Hiçbir şey değişmemiştir. Gözlerini kapadı, beşe kadar saydı ve tekrar açtı. Hayır, hâlâ iki kocaman, mor adam yerde kavga ediyordu. Kapı bir dizi garip sesin ardından kayarak açıldığında beklediği şey tam olarak bu değildi.

"Şey, affedersiniz?" diye cüretkârca sordu, yeni durumdan ne anlam çıkaracağından pek emin değildi. Kısa boylu goblin tutsaklarının aksine, bu iki adam, uzaylılar, onlara ne demek istiyorsa, çok daha tehlikeli görünüyordu. Ve şaşırtıcı derecede seksi.

Han Solo'nun giyeceği türden kıyafetler giymişlerdi - pantolonlar, deri kayışlarla çaprazlanmış beyaz keten gömlekler - kaslarla kalınlaşmış vücutları vardı. Ten renkleri ve sivri dişleri olmasaydı, kurt-eve dönerken sokakta onları ısıkladı. Toprak adamlarının aksine, boğazını temizlediğinde ona aldırış .

"Bunlar da ne?" Angelic fısıldayarak onun yanına yaklaştı, elinde daha küçük bir metal direk tutuyordu. Aslında ellerinde üç tane vardı. Bu noktada, o ve uyumsuzları içeri giren gardiyanlara saldırmaya devam ettikten sonra yeşil adamlar nihayet akıllandılar. Eğer kendilerini kaçırانların hücrelerine atıp durdukları lanet olası sis bombaları olmasaydı onlar da şimdiye kadar hapisneden kurtulmuş olacaktı. Komik olan şey ise onları kaçırانların

Gaza karşı bağışıklık kazanmış olan bu aptallar, Louisa onları rehin alamadan kaçmayı başarmış ve baygın halde yatarken silahlarını ellerinden alacak kadar zekâdan yoksun kalmışlardır. Topladıkları copların onlara bir faydası olmamıştı. Louisa'nın tahmin ettiği kadarıyla sümük ya da siğil görmemişlerdi.

Bir hafta oldu. Pencere ya da saat olmadığı için bunu söylemek zordu. Onun yerine duvardaki bir delikten günde iki kez verilen yemeklerin sayısını saydı.

"Bana aptal gibi görünüyorlar," diye cevap verdi Louisa. "Hey çocuklar!" Kavga eden ikili onu görmezden geldi, yumrukların ete çarpma sesi tek cevaptı.

"Alo?" Biraz daha yüksek sesle konuştu ama şu anda daha çok çocuğa benzeyen iki yetişkin erkeğin ağız dalaşına kendini fazla kaptırmıştı,

savaşlarına devam ettiler. Ve bu durum onu rahatsız etmeye

başlamıştı. "Kızlar, arkanızı dönün lütfen."

Eşit iç çekişler ve bir mırıldanma ile "Tek eğlencemizi mahvetmekten bahsediyorsun," sınıfı sahneye sırtlarını dönmek için döndü.

Louisa elindeki metal çubuğu sıkıca kavrayarak dövüşçülere doğru bir adım attı. Dövüşçüler ona doğru yuvarlandı ve Louisa iki adım geriye sıçrarken alışılmadık bir şekilde kız gibi ciyakladı. Şaşkın hali onu savurmaktan alıkoymadı. Vahşi hamlesi sırasında bir dövüşçünün kafasına vurmayı başardı. Adam yere yığıldı ve Diğerleri ise yüzünde kanlı bir sırtışıla sendeleyerek ayağa kalktı.

"Beni tercih edeceğini ," dedi derin bir gümbürtüyle ve kadının bedeninde bir ürperti yarattı. Ona doğru bir adım attı, ellerinden biriyle kocaman leylak rengi eller.

Adamın gözlerindeki hınzır ışığa bir kez baktı -ki bu çok lezzetli yaramazlıklar vaat ediyordu- ve eğilerek adamın inciklerine vurdu. Adam gürültülü bir "Ah!" sesiyle eğildiğinde, kafasına vurdu ve onu bayılttı.

Hafif düzensiz nefes alış veriş dışında aniden sessizlik hakim oldu. "Pekâlâ kızlar," dedi arkasını döndüğünde, yerdeki iki bilinçsiz yığına ağzı açık bakan uyumsuzlar grubunu görmek için. Gevşek bir tutam saç kulağının arkasına itti ve umursamaz bir tavır takındı. "Bugünkü topa vurma ve saç çekme dersini unutun. Onun yerine, sanırım artık saçlarınızı bağlamayı öğrenmenizin zamanı geldi. bazı düğümler."

Ve belki kendi uzaylı araştırmasını da yapar, diye düşündü mor iri yarı adamların iri kaslı çerçevelerine bakarak. Kendilerinden geçmiş olsalar bile boyutları ürkütücüydü. Boyları 1.80'in üzerinde, hatta 1.80'e yakın. Derileri Koyu mor bir renkte parlıyordu ve bu rengi kendisini kaçırانların yeşilinden çekici bulduğunu itiraf etmek zorundaydı. İki bilinçsiz erkek benzer yüz hatlarını paylaşırken -köşeli elmacık kemikleri, güçlü burunlar, koyu ve belirgin dudaklar- saçları farklıydı; biri abanoz rengi, tüylü bir yeleye sahipken diğeri

Diğerleri ise sık kırpılmış beyaz kıllardan oluşuyordu. Gözleri, en azından açık olduklarında, ona kar üzerindeki ay ışığını hatırlatan açık mavi bir renkte parlıyordu.

"Onlara bakmayı bitirdiniz mi Bayan Fontanna? Çünkü uyanmadan önce onları bağlamalıyız. Uyandıklarında mutlu sanmıyorum."

Düşüncelerinden sıyrılıp hemen işe koyuldu. "Pekâlâ. Tamam, onları sırt üstü yatıralım. Katrina, sen ve Chloe yaptığımız kumaş şeritlerini alın. Josie ve Betty, siz kapıyı gözleyin, daha fazlası olabilir." Öğrencilerine teker teker görevler verdi, bazıları sadece panik yapmalarını ya da saçına bulaşmalarını engellemek için meşgul edici işlerdi. Asıl yapmak istediği, açık kapının dışında neyin gizlendiğini kontrol etmektir. Hepsi duymuştu bir şeyler. Çığlıklar, gümbürtüler. Bu, onları esir alan goblinlerin yenildiği ya da... öldüğü anlamına mı geliyordu? Eğer öyleyse, o zaman yerdeki mor adamlar onların kahramanları ve kurtarıcıları mı oluyordu?

Onları kurtarmaya gelen süvariler olmadıklarını anlamak için kendisine nasıl baktıklarını düşünmesi yeterliydi -gözleri onu bir anda soyuyor, 'Benim' demeleri tüylerini diken diken ediyordu.

Sözlerine bakılırsa, akıllarında ırzlarına geçmek vardı. Bu fikir onu korkutmalıydı, meme uçlarının küçük noktalar halinde gerilmesine neden olmamalıydı. *Ben tam bir sürtüğüm.* Aslında daha çok birkaç aydır seks yapmamış azgın bir öğretmen gibiydim. Aslında, birkaç yıl önce ezik kocasını terk ettiğinden beri, boşanmasının kesinleştiği gün aptalca sarhoşken sadece bir erkekle yatmıştı. Terleme, homurdanma ve dönüp durduğu için yataktan düşme gibi bir sürü şey içeren o karanlık deneyimin, yerdeki bilinçsiz dağlardan birine tırmanıp bir tur atmaya kıyaslanabileceğinden nedense şüpheliydi. *Büyük eller, büyük ayaklar, büyük penis, hadi yiyelim.* Müstehcen bir tekerleme hatırlamak için kötü bir zamandan bahsediyoruz, Anne'in ona bir tekme atmasına neden olacak kadar yüksek sesle kıs kıs gülmesine neden olan bir tekerleme.

yan bakış.

Aklını çukurdan çıkararak kızlarına düğüm atmanın ve bir uzaylıyı hindi gibi bağlamanın doğru yolunu göstermeye başladı. Ve onları çözmeye ve denemelerini yeniden yapmaya devam etmedi çünkü yerdeki mor adamlara dokunmak istiyordu. Kesinlikle o mor adamların

şışkinlikler gerçek kas ya da vücut zırhıydı. *Angelic'in dediği gibi, yalancı, yalancı pantolonlar yanıyor.*

OceanofPDF.com

Beşinci Bölüm

Brax kendine geldi ama başındaki zonklayıcı ağrıyı düşününce keşke gelmeseydim dedi. *Oh, işte bu kadar. Artık benim için içmek yok.* Kıs kıs güldü. Sanki böyle bir şey olacakmış gibi. Tiz bir fısıltı yalnız olmadığını gösterdiğinde dondu kaldı. Bu da ona şunu hatırlattı... *İçmiyordum, o goblin gemisini yağmalıyordum ve onu bir tür sopayla dövmeye devam eden o seksi insansı yaratığı buldum.* Çubukları bilmiyor muydu? vurmak için değil de oynamak için miydi? Daha sonra ona bunların kullanımı konusunda ders vermeyi ihmal etmezdi. Ya da şimdi? Şimdiki zaman gibisi yok. Gözlerini açtı ve doğrulmaya çalıştı. Kımıldamadı. *Galaksilerdeki ne?*

Başını kaldırarak vücuduna baktı ve elektrik kablolarından kumaş şeritlerine ve hatta kısa bir kordona kadar her türlü kordonla bağlandığını gördü. Zincirin uzunluğu. Xarnın kuzeni Jaro'nun aksine, üzerinde ateşli bir kadınla çıplak uyanmamıştı. Tüm şansa sahip olduğu için Jaro'ya lanet olsun.

Başını çevirdi ve hâlâ aynı durumda uyuyan bir Xarn gördü.

"Psst." Isıklı fısıltısı arkadaşının kalın kafatasını delip geçmedi ve odadaki homurtular daha da yükseldi. "Xarn, seni aptal, uyan. Yakalandık!"

"Ne?" Gözleri fal taşı gibi açıldı ve Brax arkadaşının ayağa kalkmaya çalışırken yaptığı hareketin aynısını yaparak kendisini yedinci galaktik çeyrekte Ateş Generali'ne sunulan bakire bir adak gibi bağlanmış halde bulmasını izledi.

"Fruks," diye mırıldandı Xarn. ". Ama tohumumu arayan çıplak kadın nerede?"

"Ben de aynı şeyi merak ediyordum," diye yanıtladı Brax, kendisinden çok daha şanslı olan kuzenine bir kez daha lanet okuyarak.

Göğsüne bir ağırlık çöktü ve bir an için şöyle düşündü
Karma ona karşı nazik davranacak ve istediğini verecekti. Ama bakışlarını geri çevirdiğinde minyatür bir insanın oturduğunu ve metal bir çubuk salladığını gördü. *Cidden mi?*

"Kıpırdama enayi, yoksa seni pataklarım," diye tehdit etti. Beyaz dişli vahşi gülümsemesi ve çilli yanakları arasında, Xarn daha önce hiç bu kadar sevimli ve onu incitme olasılığı daha düşük bir şey görmemişti, tabii gülmekten bir organını kırmazsa.

Göğsündeki küçük çocuk savaşçı silahını sallayıp hırlarken önce homurdandı, sonra kıs kıs güldü, sonra da kıkırdadı.

"Clarabelle, beyefendinin göğsünden çekil." İçli ses onun üzerinde yuvarlandı ve içini titretti.

Pişmanlık dolu bir "Aahh" ile buçukluk onun üzerinden kalktı.

Başını eğerek konuşmacıyı bir an için görmeye çalıştı ve kısa bir süreliğine gözüne kestirdiği dişiye görünce içinden bir şehvet dalgası geçti zamansız yakalanmadan önce.

Solgun teni ve dolgun kırmızı dudaklarıyla hatırladığı kadar çekici görünen bu çirkin elbisenin altındaki tümsekleri, sadece iki tane olsa bile keşfetmeyi arzuluyordu. Yüzünü onun kremi kalçalarının arasına gömdü. Bakalım balının tadı nasılmış...

Kasık bölgesine gelen bir yumruk, bu fanteziyi çığlık atarak ve acı çekerek durdurdu.

"Ah! Bu da neydi böyle?" diye haykırdı.

"Burada çocuklar var," diye haykırdı, yanaklarında pembe lekeler belirmişti. "Kendine hakim ol."

Şehvetinin kendisini yenmesine izin verdiği için pişmanlık duyan Brax'ın aleti, kadının darbesinin verdiği acının da yardımıyla büzüştü.

Arkadaşının kahkahası durumu daha iyi hale getirmedi. "Ha. Az önce söyledim ya. Ayrıca, belli ki beni tercih ediyor, yakışıklı olanı. Bana ne yaparsan yap - Ow!"

Dişi Xarn'ı da aynı cezaya maruz bırakırken Brax sırtıttı. "İkiniz de şunu keser misiniz? Bu hiç komik değil. Sen benim," dedi birkaç "Bizim tutsaklarımız" diye düzeltti. Ve bu nedenle, kendinize iyi davranacaksınız."

"Yoksa?" Brax, genellikle ikisinden daha iyi huylu olanı, kışkırttı.

"Yoksa hayatınızın geri kalanında soprano gibi şarkı söylemenize neden olacak kadar sert vururum," diye tehdit ederek çıtayı yükseltti.

Hmmm, belki de onu yemlemek en iyi çözüm değildi. "Yeterince adil. Bizler sizin tutsaklarınız. Bizden ne istiyorsun?" diye sordu. *Lütfen söylesin Vücudum.*

"Ne demek onun tutsaklarıyız?" Xarn talep etti. "Bizler Dual Terrors, olağanüstü savaşçılar, en yüksek kalibreli paralı askerler, hemen hemen her şeyin ustaları. Esir alınmamıza izin vermeyiz. Yakalamayı biz yaparız. Ve ırzına geçmeyi. Bu kısmı unutmamalıyız."

"Bu güzel ve zeki insan karşısında elimiz kolumuz bağlı ve çaresiziz. etmemizin en iyisi olacağını düşünüyorum." Brax kaşlarını Xarn'a doğru salladı ve Xarn'ın yüzünde anlayış belirdi.

"Haklısın, silah arkadaşım. Yakalandık ve çaresiziz. Senin emrindeyiz, ey tatlı olan. Bizimle kötü bir şekilde geçin. Önce ben."

Bir homurtu ve başını sallaması Brax'ın onu rahatlatmak için yaptığı numaranın başarısız olduğunu anlamasını sağladı.

"Dual Terrors" başlığını boş verin. Daha çok bir çift palyaço gibi. Senden istediğim tek şey bu hurda yığınının dünyaya nasıl getireceğimi bulman. Sanırım kontrol odasını buldum ama ne olduğunu anlayamıyorum.

Ne yapacağımı bilmiyordum ve bastığım düğmeler hiçbir işe yaramıyordu."

Brax dramatik bir iç çekişle, "Ne yazık ki sizi ana gezegeninize geri götüremeyiz," diye cevap verdi. "Galaktik madde beş bin altı yüz otuz bir, alt bölüm dört yüz yetmiş üç. Basit bir ifadeyle, bir barbar gezegeninden alındığında, tüm taraflar için ölüm cezası altında geri gönderilemez."

"Peki bu nasıl bir madde? Eğer yapmazsan seni kendim öldürürüm," diye tersledi. Elleri kalçalarına koydu ve ona ateşli bir bakış fırlattı. Tüm galaksiler adına, onu nasıl baştan çıkaracağını biliyordu.

"Xarn? Teklifi hakkında ne düşünüyorsun?" diye sordu, tartıştıkları süreyi kendisini tutan bağları değerlendirmek için kullanmıştı.

Xarn kadının gözlerinin açılmasına neden olan bir yırtılmayla ayağa fırladı, onu diğer zincir nedeniyle sadece bir kolunu serbest bırakabilen Brax izledi. Ama bu onu durdurmadı, kadının ilk darbesini , sonra bileğini yakaladı ve silahını düşürene kadar sıktı. Öte yandan Xarn, iki metal çubuk ve küçük yumruklarla yaklaşan ve aniden çılgılık atan buçukluklardan birçok darbe aldı. Hepsinin durması için Xarn'ın küçük iblislerden birini tutup sarsması gerekti.

Xarn, çilli küçük insanı göğsüne bastırarak, "Geri çekil, yoksa o alır," diye tehdit etti.

Grubun geri kalanı geri çekildi ama Brax'ın kollarındaki kadın, gelişmekte olan olayları izlemek için mücadele etmeyi bırakmıştı, nefesi kesildi, "Sakın buna cüret etme. O sadece bir çocuk."

"Evet, bayım. Ben sadece küçük masum bir kıyım." Brax'ın bir uyarıda bulunacak vakti olmamıştı ki küçük cehennem zebanisi dişlerini Xarn'ın koluna geçirdi ve minyatür vahşilere benzeyen çocuklar tekrar arkadaşının üzerine atladı.

Kollarındaki kıvrımlı form da çırpınmaya devam etti, ancak sonunda zincirden kurtulmayı başaran Brax bundan oldukça keyif aldı ve onu sıkıca kendine çekti.

"Biliyor musun, bazı kültürlerde bu tür bir şiddet ön sevişme olarak kabul edilir." diye mırıldanabilmek için dudaklarını onun kulağının üzerinde gezdirdi. Ne demek istediğini açıklığa kavuşturmak için kasıklarını kızın kalçalarına sürttü. "Ya ordunu geri çek ya da asıl olaya geçeceğim. Isırmayı içerdiğini söylemiş miydin?"

Anında durgunlaştı, ama korkunun bunda bir rol oynadığını hayal ederken, sürpriz bir şekilde burnuna, sikini daha da sertleştiren misk kokusu ulaştı. *Kokladığım şey uyarılma mı?* Yeterince sık neden olduğu için iyi bilmesi gereken bir kokuydu ve daha önce çiftleştiği bir tür olmasa da, Jaro ve insan eşi Aylia'nın etrafında geçirdiği zaman, ikisinin sürekli zina yapması, bu kokuya aşına olmasını sağlamıştı.

Xarn'ı unutun, o kendi başının çaresine bakabilirdi. Brax'ın ilgilenmesi gereken daha önemli bir şey vardı. *Barbarı hayal kırıklığına uğratmak istemem.* Adam kızın boynuna sokuldu, dişlerinin hafifçe kızın kolonuna sürünmesi kızın titremesine neden olurken, nefes alış veriş hızlandı. "Ne olacak?"

Lütfen çiftleşme deyin. Ben yardımına gelsem de gelmesem de Xarn sonunda galip gelecek."

"Sen öyle ," dedi. Sesi gırtlaktan ve alçaktan çıkıyordu ve eğer adam bu sestem hoşlanmadıysa ne mutlu ona. "Kızlar. Kızlar! Geri çekilin!" Sadece birkaçı dinlediğinde, dudaklarından delici bir ıslık çıktı. Brax şaşkınlıktan neredeyse onu düşürüyordu.

Hâlâ Xarn'ın üzerinde asılı duran cehennem zebanilerinin dikkatini çekti. Sitem dolu bakışlarla onu bıraktılar.

Brax iyi niyetle, "Buçukluğu serbest bırakın," diye emretti. "Beni

ısırdı." Arkadaşı kaşlarını çatarak kızın dağılmış kafasına baktı.

Kollarındaki dişi tükürdü, "Amcık." Sözcüğün anlamı net olmasa da ima ettiği şey açıktı. Xarn, küçük dişiye diğerlerine katılması için bırakırken hırladı.

Kaşlarını çatarak onlara bakan Xarn, "Bence büyük olanı alalım ve bu küçük iblisleri arkamızda bırakalım," diye mırıldandı.

"Büyük olan. ? Bana şişman dememişsin gibi davranacağım.
Bu arada kimse geride kalmayacak."

"Kimse sana bu konuda söz hakkın olduğunu söylemedi, dişi." Xarn göğsünü kabarttı ve en tehditkâr yüz ifadesini takındı.

Kollarındaki kadın . "Benim adım Louisa. Ve kim olduğunu düşündüğün umurunda bile değil. Beni onlarla bırakmaya niyetin yoksa kızlarımı arkada bırakmayacaksın."

"Bu gemiyi kendi başına gezegenine geri götürebileceğini mi sanıyorsun?" Brax küçümser görünmemeye çalıştı ama kız ses tonunu anlamış olmalıydı çünkü elindeki beden kaskatı kesilmişti.

"Yapamayacağımı mı düşünüyorsun?"

"Um, Brax," Xarn yanıp sönen kırmızı ışıklı bir duvara yaklaştı.
"Sanırım bu gemiyi bir an önce terk etsek iyi olacak. Birisi otomatik imha mekanizmasını çalıştırmış."

Bir "Ben değildim" korusu duyuldu ve ilk kez Brax ya da bıçaklı kardeşi tarafından söylenmedi.

"Fruks! Ne kadar

zamanımız var?" "Fazla

değil."

Brax dişiyi omzunun üzerinden sarkana kadar kaldırdı. Vardiyası kalçalarına yapışmıştı ve yüzüne çok yakın ve çıplak olduğu her halinden belli olan kadının kokusu dikkatini dağıttı. Arkadan gelen bir itiş kakış dikkatini geri getirdi.

"Ne bekliyorsunuz mor adam grubu? Çıkarın bizi buradan," diye bağırdı otoriter çilli kadın dirsek atarak geçerken.

Yüksek sesle iç geçiren Brax, daha iyi rağmen yolu gösterdi. O ve Xarn'ın bir grup kötü yetiştirilmiş kız çocuğuyla ne yapacağını bilmiyordu. biliyordu. Ancak, çenesinin yanında duran kalçasını okşarken, bir yandan da

Hırıltılı tehditler ve sırtına inen yumruklar karşısında, en azından bundan iyi bir şey çıkacağı gerçeğiyle kendini teselli etti.

Zina. Ve çok fazla.

*

Mor savaşçının omzunun üzerinden sarkan Louisa ne düşüneceğini bilemiyordu. Öncelikle, kendisi ve sınıfının dev adamları bağlamak için kullandığı eşyaların işe yaramamasına sinirlenmişti. Ama sonra tekrar, onların bu kadar güçlü olmasını beklemiyordu. Kumaş bağları, karnının gerilmesine neden olan bir kolaylıkla kopardılar ve korku içinde değillerdi.

Kısa beyaz saçlı olan onu kendine doğru çektiğinde, onun bir erkek olduğunun fazlasıyla farkında olmasına rağmen savaşmaya çalıştı. *Ne kadar çaresizim ki, ölüm kalım meselesinde, beni bir saniyede ırzıma geçeceğini hiç çekinmeden söyleyen uzaylı bir adam için azıyorum.* Daha da kötüsü, zaten öyle olmasını umuyordu. Ona bu tehdidi savurduğunda oldukça etkileyici bir paketi kızın kışına sürtmüştü.

Eğer her şey başarısız olursa, belki kızları kurtarmak için bedenimi feda edebilirim. Çok şanslı olmalı. Belki de azgın libidosunu gerekiyordu. Onları ele geçiren uzaylılar kesinlikle önceki yeşil adamlar gibi kolay lokma değildi. Buna bir de etoburlar için tasarlanmış sivri dişleri eklersek, belki de adımlarına - ve ağzına - dikkat etmeliydi.

Ama diğer büyük adam saldırıya uğramış olsa da kızlarımdan hiçbirine zarar vermedi. Tehdit etti, evet. Onları salladı ve yüzünü buruşturarak düşürmek için soydu, evet. Ama kızları sadece kana susamış bir heyecanla ciyakladılar, acı çekerek değil. Bu uzaylılar bariz güçlerini çocuklara karşı kullanıyorlarsa ne kadar kötü olabilirlerdi ki?

Ve neden kendimi onların iyi adamlar olduğuna inandırmaya çalışıyorum ki? Onlar uzaylılardı ve hiçbirini dünyaya geri göndermeye niyetleri olmadığını açıkça belirtmişlerdi. Peki bu onu ve sınıfını nereye götürdü?

Lost in space. Hey, bu bir dizinin adı değil miydi? Kıkırdama tehdidiyle dudağını ısırды, altmışlı yılların komedi dizisi aklından geçiyordu.

Elbette, 'belki o kadar da kötü değillerdi' düşüncesi, onu yakalayan kişi omzuna atıp yüzünü mahrem saydığı yerlere çok yaklaştırdığında ve onu tamamen tahrik ettiğinde aklından uçup gitti. Böbrek bölgesine vurdu ve ona birkaç seçenek söyledi isimler ona kışına bir şaplak atmaktan başka bir şey yapmadı. Kız çığlık attı ama adam tokadın ardından elini poposuna vurdu ve fısıldadı: "Bazı kadınlar popolarına şaplak atılmasından hoşlanır. Eğer mücadele etmeye devam edersen, de onlardan biri olduğumu varsayacağım ve seni memnun etmek için elimle poponu ısıtmaya çalışacağım."

Tehditler arasında bu oldukça iyiydi. Bir yandan, onun devam etmesini istemediği için durdu, ama bunun acısından çok, vücudunun hem onun dokunuşundan hem de yakınlığından korkunç bir şekilde karıncalanması gerçeğiydi. Uyarılmasını durumun yarattığı adrenaline bağlıyordu. İnsanlar ölüme ve şiddete yaklaşp hayatta kaldıklarında buna ne diyorlardı? Kimin umurundaydı ki, sadece bunun onu azdırdığını biliyordu. Fakat şimdi, mor bir uzaylının pençesindeyken, bu ihtiyacı karşılamının ne yeri ne de zamanıydı - her ne kadar bunu yapmakla ilgileniyor gibi görünse de.

Zihninin dönmesine izin verirken, bir uzay aracını diğeriyle değiştirdiler, kızlarının gevezelikleri korku yerine heyecan veriyordu. Çocuklar çok dirençli . Dinlemek için kulak kabarttı.

"Aman Tanrım, gerçekten uzaydayız. Şu pencereden manzaraya bak."

"Acıktım. Sence gerçek yiyecekleri var mıdır?"

"Şu koyu saçlı olan rüya gibi. Acaba hapisane yeminden hoşlanıyor mu?"

Son yorumla daha sonra ilgilenmek üzere sakladı. Kızlar bu uzaylı ikili için kesinlikle çok gençti. Onların yaşına , tecrübeli bir kadına ihtiyaçları vardı. *Benim gibi.*

Kaşlarını çattı. Bir saniye , o bir şey yapmayacaktı. Hayatında ilk kez Stockholme sendromu yaşamış bile büyük boy bir inek gibi. Mor savaştının en ufak bir çaba sarf etmeden onu omzunun üzerinden kaldırışı bile onu tahrik ediyor ve kendini seksi hissetmesine neden oluyordu. Çoğu erkek, kızın onları güreşerek boyun eğdirebildiği gerçeğinden ürküyordu. Daha iri adamlarla çıkmaya çalışmak işe yaramıyordu, hepsi küçük sevimli porselen bebekleri istiyor gibiydi, eski kocası bunun en iyi örneğiydi. Onunla yemek yapabildiği ve bir işi olduğu için evlenmişti. Evlendikten kısa bir süre sonra eşinden ayrılmış, bir süre boyunca bir dizi kız arkadaşı olduğunu öğrenmemişti. Yakalandığında bahanesi ne oldu? Artık onu becermeye cesaret edemiyordu çünkü kadın çok iri ve kadınsı değildi. Lanet olası pislik. Bu yüzden bir erkeğin, uzaylı bile olsa, ona hayalini kurduğu türden bir ilgi göstermesi -bu tür bir kızsızal zayıflığı asla kabul etmeyecek olsa bile- hoş bir şeydi. Bu onun yeni kaçırılanlar hakkındaki fikrini değiştirmede. Onlar uzaylıydı ve ne kadar seksi olurlarsa olsunlar onlardan kaçmaya çalışacaktı. Yine de, kendisinin ve kızların özgürlüğünü geri kazanmak için gerekirse kadınsı cazibesini kullanmaktan çekinmiyordu. Ah, bir öğretmenin öğrencileri için yaptığı fedakârlıklar.

Onu kaslı omzunun üzerinde esir tutan kişi, yetimlerinin kakofonisini geride bıraktı, uzun adımları onları bir koridora götürdü.

"Bir saniye bekle. Beni nereye götürüyorsun?"

"Bu taraftan."

"Bu bir cevap değil. Beni kızlarıma geri götür. Bana ihtiyaçları var."

"benimle geliyorsun. İblislerin iyi olacak.
Xarn şu anda onları güdüyor."

"Onlar koyun değil," diye tersledi.

"Referansınızı anlamadım ama çevirmenim bir hayvandan bahsettiğinizi düşünüyor gibi görünüyor. Bu durumda çobanlık terimi uygun olacaktır."

Onu orada yakalamış gibiydi. "Hâlâ nereye gittiğimizi söylemedin."

"Buraya."

Burası bir tür komuta merkezi gibi görünüyordu ya da yanıp sönen ışıklardan öyle olduğunu tahmin etti. Onu omzundan kaydırıp ve vücudundan aşağı kaymasına izin verdi - oh *my* - *vardiyasını* bacaklarına binmeye *zorladı*. Adamın yumuşak kıkırdaması karşısında yanakları alev alev yanan kız hemen onu çekiştirdi. Adam onu gevşek bir sarılmayla sabit tuttu ama kız yine garip bir şekilde ona bakmayı reddetti.

Kendini genellikle çoğu erkekle göz hizasında ya da daha uzun boylu bulduğu için deneyimliydi.

Ellerini kalçalarının üzerinde gezdirdi ve uzaklaşırken arkasında karıncalı bir farkındalık bıraktı. "Keşke zamanımız olsaydı..." dedi neredeyse kederle. "Ama ne yazık ki bu zevki beklemek zorundayım çünkü patlamanın yarattığı ters akıntıya kapılmamak için bizi korsan gemisinden uzaklaştırmam gerekiyor. Oturabilir, uzanabilir ya da ayakta durabilirsiniz, yoluma çıkmadığınız sürece umurumda değil," diye emretti.

"Peki sonra?"

"O zaman, o çürük elbisenin altında ne sakladığınızı göreceğim."

"Cehennem gibi göreceğiz."

Ama Kaptan Kirk tarzı bir sandalyeye oturmak için onun yanından geçerken sırtlamak ve kışını tokatlamak dışında cevap vermedi.

Onu tekrar reddetme ihtiyacı hissetti. "Senin için soyunmayacağım."

"Meydan okumayı severim."

"Bu bir oyun değil!"

Sandalyesinde döndü ve ona dizlerini titreten, için için yanan bir bakış fırlattı. "değil mi?" Ona gülümsedi, yavaşça yaramaz bir kavis çizdi.

dudaklarını büktü ve dönmeden önce göz kırptı. "Ben bizi buradan çıkarırken rahatına bak. Ve bil diye söylüyorum, kapı kilitli."

"Pislik." Nefesinin altında mırıldandı ama adam duymuş olmalıydı. Çünkü alçak sesle kıkırdadı. Dilini onun sırtına doğru uzattı ve sonra onu görmezden gelmeye devam etti. Gözleri görmezden geldi. Yine de düşünceleri, onun deneyebileceği şeylerin görsel örneklerini vermeye niyetli görünüyordu.

Tanrım, ne pis şeyler hayal edebiliyor. *Umarım onun türü zihin okumuyordur.*

Kaçış şu an için ya da en azından durumu daha iyi anlayana kadar mümkün görünmediğinden, etrafını incelerken kibarca onun işini yapmasına izin verdi - ve onun sözlerindeki ve ifadesindeki iç gıcıklayıcı vaadi unutmaya çalıştı. Uzay Yolu'ndan fırlamış gibi, Spock ve Aurora hariç, düğmeler, düğmeler, ışıklar ve sayısız başka şeyle dolu paneller vardı. ne olduğunu şeyler. Dokunmaya da cesaret edemiyordu. Goblin gemisinde yaptığı hatadan sonra olmaz. *Sanırım öfke nöbeti geçirip bulabildiğim tüm düğmelere bastığımda tüm bu kendini yok etme olayını ben başlatmış olabilirim.* Mor adamların uyanıp durumu kontrol altına almaları iyi bir şey oldu. Sadece bunu asla yüksek sesle kabul etmezdi.

Görsel ekranların çoğu tanımadığı glifleri kaydırırken, küçük bir ekranda kızlarını gördü. Görünüşe göre Duvarın etrafını saran uzun bir kanepe benzeri koltuğu olan bir tür oda. Kızlar diğer mor uzaylıyla karşı karşıya geldi. Ortaya çıkan dramayı izlemek için yaklaştı.

Clarabelle sürünün başındaydı, Angelic de onun yanındaydı. Elleriyle hareket ederken konuştuklarını görebiliyordu.

Cevap olarak bir şeyler söyledi, bu da ona bir sürü yumruk sallamasına ve muhtemelen birkaç küfür neden oldu. Ellerini kalçalarına koyarak konuşurken dudakları kıkırdadı. Kızlar başlarını sallamaya başladı. İri adam bir duvara doğru ilerledi ve bir şeye vurdu. Bir an sonra, öğrencileri ortaya çıkardığı şey için itişip kakışırken o da yolundan çekildi. Odadan çıkarken onu gözden kaybetti, bu yüzden dikkatini öğrencilerine verdi ve onların uzaklaştığını fark etti

Ellerinde ağızlarına götürdükleri eşyaları tutarak duvardan sarkıyorlardı.

Onlara yemek mi vermiş? Ve mutlu ifadelerine bakılırsa, yeşil adamların onları beslediği tatsız bulamaçtan farklı olarak iyi şeyler de.

Midesi homurdandı. "Hey, onların yediklerinden biraz alabilir miyim?" diye sordu ekranı göstererek.

Sırtındaki sıcak bir varlık, mor tutsağının sessiz adımlarla önceki yerinden ayrıldığını anlamasını sağladı.

"Karşılığında bana ne vereceksin?" diye sordu, hafif bir dokunuşla onu kavradı ve yüzünü ona çevirdi.

Adamın yüz ifadesini görebilmek için başını arkaya doğru eğdi. Gözlerinde bir kez daha o korkutucu parıltı vardı ve koyu renkli dudakları sivri dişlerini ortaya çıkaran bir sırıtışa dönüştü.

"Hiçbir şeyim yok," diye mırıldandı, onun büyüleyici bakışlarından gözlerini ayıramıyordu.

"Sanırım öyle," diye cevap verdi başını eğerken. Kollarındaki eller beline doğru kaydı ve dudaklarına ulaşmak için kalan mesafeyi kaldırdı. Adam öptü ve kadın da bunu vaat edilen yemek için yaptığı yalanını söyleyerek öpmesine izin verdi. Nasıl hissettireceğini merak ediyordu. Vücudunda kaynayan uyarılmanın tam bir cehenneme dönüşmesine izin veriyordu.

Dişlerinden vahşet, hatta belki de acı beklerken, bunun yerine onu nefesini kesen bir duygusallıkla öptü. Dudaklarını onunkilerin üzerinde kaydırды, alt dudağını emmeden önce tüy gibi okşadı, dilinin ucu ağzıyla alay etti.

"Benim sıram."

Sert sözleri duymuştu ama öpücüğün etkisiyle , kendini uzaylının kollarından başka bir kola doğru çekilirken bulana kadar tepki vermedi. Sert dudaklar yapıştı, ilk esir edenin yerden devam etti ve o

Bir an için göğsünü itti, şaşkınlık tepki vermesine neden oldu. Sonra öpücüğü yumuşadı, tıpkı tutuşu gibi ve kendine rağmen bundan zevk aldı, damarlarından sızan baygın bir sıcaklık vücudunu uyandırdı.

İkinci kucaklaşma da ilki gibi aniden sona erdi ve kız, Şükran Günü'ndeki lades kemiğini fazlasıyla hatırlatan tehlikeli bir pozisyonda, mor iri yarı adamların arasında tutuldu.

"O benim!" diye haykırdı beyaz saçlı olan. "Onu ilk ben öptüm."

"Ve? Onun tutmamızda ısrar ettiği buçukluklarla ilgileniyordum. Bu yüzden sayılmaz. Ayrıca, onu ilk ben gördüm, bu yüzden ona sahip çıkma hakkım var."

İleri geri tartışılar, tek kurtarıcı lütuf, onu serbest bırakmalarıydı, böylece şiddetin duran bir çift savaşçı gibi diş diş durabildiler. Onlar önce kelimeleri, sonra da yumruklarını ileri geri savururken o da bir tenis maçındaymış gibi başını sallayarak uzaklaştı. Kuşkusuz, bunu biraz ateşli bulmuştu. *Yani, kim senin için kavga eden erkekleri hayal etmez ki? Tabii ki, Benimki mor, ama yine de... Hasta bir köpek yavrusu olabilirim, ama lanet olsun, bu çok seksi.*

Onları sonsuza kadar bırakabilirdi ama bir sarsıntı gemiyi salladı, altındaki zemini eğdi ve tökezlemesine neden oldu.

"Fruks!" diye bağırdı beyaz saçlı olan, aceleyle bir koltuğa oturdu ve yanıp sönen bir paneli yumruklamaya başladı.

Koyu saçlı olan duvarla meşguldü, elleri bulanık bir şekilde hareket ediyordu. O an için görmezden geline kız ayağa kalktı ve kaçmaya çalıştı, ancak kendini aynı mavi bakışlar tarafından kısıtlanmış buldu.

"Nereye gittiğini sanıyorsun?"

Saldırıya geçti. "Hâlâ beslenmedim ve kızlarımın kontrol edilmesi gerekiyor."

"Kısır dölleriniz gayet iyi. Türünüzün bir seferde bu kadar büyük yavrular ürettiğini fark etmemiştim. Tren ve Jaro biliyor mu merak ediyorum."

"Kim? Boş ver. Ne demek çöp? Kızların benim çocuklarım olduğunu mu sanıyorsun?"

"Onlarda hak iddia etmiyor musunuz?"

"Evet. Ama onları ben doğurduğum için değil. Ben onların öğretmeniyim. Anneleri değil. Ama kan bağımız olmasa da ve öğretmenler okulu bize uzaylılar tarafından kaçırılma durumunda ne yapacağımızı hiç öğretmemiş olsa da, ta ki siz
Ya onları evlerine geri göndeririz ya da güvende olacakları bir yere götürürüz, o zaman onlardan ben sorumluyum. Anladın mı? Onlara zarar verirsiniz bana hesap verirsiniz." Vurgulamak için bir yumruk salladı, bu kısa yeşil adamlarda gerçekten işe yaradı ama büyük mor olanları sadece güldürdü.

"Çok alıngan."

"Ve komik. Senin adın ne?" diye sordu beyaz saçlı olan. "Brax derler. Bu da silah arkadaşım Xarn."

"Louisa Mary Revenge Bethany Fontanna."

"Bu uzun bir isim. Sana Louisa diyeceğiz. Kulağa hoş geliyor."

"Her neyse. Tanışma faslı bittiğine göre, bana planın ne olduğunu söyler misin?"

Xarn denilen kişi başını eğdi. "Sanırım şeytani buçuklukları açık arttırmada satmayı önersek gücenirsiniz?"

" sorayım, taşaklarına ne kadar bağlısın?" Bir kesme hareketi yaptı ve tatlı bir şekilde gülümsedi.

Xarn'ın dudakları geniş bir gülümsemeye dönüştü. "Vücudumuzun dış kısmında testislerimiz yok. Yani bu evet anlamına mı geliyor?"

Hırladı. "Ne demek yok?"

"Evrim geçirmiş savaşçı bir ırk olarak üreme keselerimiz içimizde güvenle sak. Eğer ısrar ederseniz size göstermekten mutluluk duyarım."

"Görsel bir örneğe ihtiyacım yok. Başka neyiniz farklı?" sordu, birden çatal dilli ya da daha da korkuncu dişli penisler hayal etti.

Brax, "Bilgisayar, Aressotle erkekleri ile insan erkekleri arasındaki dış fiziksel farklılıkları listele," diye emretti.

Bilgisayar farklılıkları sıralamaya başladığında dikkatle dinledi: cilt tonu, dişler, genel boyut, görünür testislerin olmaması, ekstra kaburgalar ve kaslar, meme uçlarının olmaması. Sonuncusu onu şaşkına çevirdi. "Siz çocuklar erkek memesi var mı?"

"Meme bezleri dişiler içindir," dedi Xarn. "Yine de göğüs bölgemiz çok hassastır. Dokunmak ister misiniz?"

Elleri gömleğinin açıklığına gittiğinde, "Hayır ve kıyafetlerini de çıkarma," diye ekledi.

"Aşırı hevesli silah arkadaşşıma aldırmayın. İncelikten yoksun."

"İnceliklerimde bir sorun yok, sizi temin ederim," diye cevap verdi Xarn şehvet dolu bir göz kırpışla.

Brax gözlerini devirdi. "Sürekli söylüyorsun. Cazibeni boşa harcamadan önce neden ona sormuyoruz?"

"Bana ne soracaksın?" diye sordu şüpheyle.

"Karar verdin mi?"

"Neye karar verdin?" diye sordu, onun sorusu karşısında

şaşkına dönmüştü. "Hangimizi tercih edersin?"

Tamam, bu çok açıktı. Onlardan birini seçmesini istediler. Sadece tek bir sorun. Varsayımsal olarak, bir ilişkiye girmesine izin verse bile, bu sadece ve sadece biriyle olacaktı, ama nasıl seçeceği sorunu? İkisi de onu tahrik ediyordu. Ve seks için içlerinden birini seçmesini istediklerini varsayıyordu, ki yine, eğer bedenini feda etmesi ve zevk için acı çekmesi gerekiyorsa

kaçarsa, kendini bu uğurda şehit edecekti. Ama akıllarındaki seks miydi? Ne de uzaylılardı, ya tamamen farklı bir şey kastetmişlerse.

Zaman kazanmak için açıklama istedi. "Bir saniye bekleyin. Tam olarak ne için sizden birini seçiyorum?" "Şirket,"

dedi Brax.

Xarn kaşlarından birini kaldırarak yumuşak bir sesle "Memnun

oldum," dedi. "Yani beni kız arkadaşın olarak mı istiyorsun?"

"Duruma göre değişir. Gezegeninizdeki arkadaşlar soyunup zina yapıyorlar mı?" Xarn kaşlarını sallayarak sordu.

"Kendi adıma, benimle çiftleşmeni istiyorum," diye ekledi Brax, ne demişti ona, silah arkadaşına karanlık bir bakış fırlatarak? Bu onları akraba mı yapıyordu yoksa bir tür uzaylı askeri tipi bir şey miydi?

Fark etmezdi, ikisi de bir cevap istiyordu. "Yani bu seçme olayı, ikinizin de benim kalbim için yarıştığınızı söylemenin gerçekten berbat bir yolu."

Brax'ın alnında bir kırıskılık belirdi. "Kanınızın hareketini kontrol eden iç organa ihtiyacımız yok."

"Yine de, eğer yaparsak, alkol bazlı lezzetli bir sos hakkında bilgim var. Biraz sotelenmiş qi-qi yaprağı ile servis edilirse güzel bir yemek olur."

Yüzü kızardı. "Bildiğim iyi oldu."

Brax, "Şimdi de onu yemek istediğini sanıyor," diye bağırarak arkadaşının kafasına vurdu.

Onu bir aşağı bir yukarı süzen Xarn dudaklarını yaladı. "Evet, evet biliyorum. Eğer ısırarak için bir şans verilirse günlerce gerçek maddeden vazgeçebilirim -"

"Geri çekilin, sizi yamyamlar." Önündeki yumruğu salladı, pek tehditkâr bir silah sayılmazdı ama elindeki tek şeydi. "Kimse

vücudumun herhangi bir parçasını yemek."

"Yanlış anladınız," diye yanıtladı Brax ellerini yatıştırıcı bir hareketle havaya kaldırarak.

"Hayır, istemiyor. Eğer beni seçerse, kalçalarının arasına girip zevk çığlıkları atmaktan sesi kısılana kadar nektarıyla ziyafet çekmeye niyetliyim."

Adamın sözleri kadının bacaklarının arasına çarptı ve cinsel organının titremesine neden oldu. "Bir saniye, *yemekten* bahsediyorsun ama yemiyorsun öyle mi?" O Şaşkın bakışlarından onları kaybettiğini anlayabiliyordu. "Beni öldürmek niyetinde değil misin? Seks yapmak mı istiyorsun?"

İkisi de başını salladı.

Tanrım, vücudundaki uyarılma birkaç kademe yükseldi, göğüsleri ağırlaştı ve sözlerini yerine getirmeleri için ağrıyordu. *Ama bu yanlış olurdu.* "Daha yeni tanışmış olmamıza ve aynı türden olmadığımıza rağmen, seks için ikinizden birini seçmemi mi bekliyorsunuz? Peki ya istemezsem? " Daha garip bir konuşma kesinlikle hiç yaşanmadı.

"Neden yapmayasınız ki? Kadınlar tarafından çekici bulunuruz ve zina sanatında oldukça deneyimliyizdir."

"Ben daha iyiyim."

Brax hırladı. "Sen değilsin. Çiftleşme partnerlerim her zaman çok memnun olur ve bunu bana söylerler."

"Benimkilerin nutku tutuldu," diye cevap verdi arkadaşı kendini beğenmiş bir şekilde.

"Ben daha yaşlıyım, dolayısıyla otomatik olarak daha deneyimliyim." "Sadece üç galaktik döngü ile."

Kimin en iyi aşık olduğu üzerine tartışan bu ikilinin oyunlarını biraz kuşkulu bir havayla izledi. Kendilerini onu memnun etme olasılığı en yüksek kişi olarak gösterme arayışlarında küçücük bir şeyi unutmuş gibi görünüyorlardı.

"Beyler, her ne kadar gururum okşansa da, ikinizi de seçmiyorum."

"Neden?" Soru bir yankıyla geldi ve ikisi de tartışmayı bırakıp ona odaklandıklarında yutkundu.

"Çünkü olarak, ikinizi de tanımıyorum. İkincisi, uzaylı bir erkek arkadaşım olmasıyla ilgilenmiyorum. Hala yolumu bulmayı planlıyorum ev."

"Böyle bir şey olmayacak. Kanunlar açık."

"Ve erkek arkadaş olmak gibi niyetimiz yok. Kulağa hadım edici geliyor."

Onlarla konuşmak başını döndürüyordu. "Ya içinizden biriyle isteyerek seks yapmayı teklif edersem, o zaman beni eve götürür müsünüz?"

Arkadaşlar birbirlerine baktılar ve sonra tekrar ona döndüler. İkisi de başını salladı. "Üzgünüm. Ana gezegenin için kayıp. Ama aramızdan birini seç ve sana yeni bir hayat sunalım."

Dudaklarını büzdü.

"Daha iyi bir tane mi?" Xarn sorgulayıcı bir tonda ekledi.

Kadın . "Bu konuşma bitmiştir." Topuklarının üzerinde döndü ve sonra şaşkınlıkla kapalı kapıya baktı.

"Solunuzdaki panele basın."

Dudakları gergin, yanakları parlak ve cinsel organı doğal olmayan bir şekilde nemliyken odadan çıktı, bu kadar kolay kaçmasına izin vermelerine şaşırmişti ama yine de uzağa gidemeyeceğini biliyordu. Daha da sinir bozucu olanı, libidolarını rahatsız edici varlıklarını terk ederken, onları zihninden kovamıyordu.

Yeryüzünde, yani uzayda ne yapacağım? İkisine

de ne dersin? diye kıs kıs güldü küçük kirli aklı.

OceanofPDF.com

Altıncı Bölüm

Xarn, Louisa'nın gidişini izlerken, "Sanırım elde zoru oynuyor," diye açıkladı, elbisesinin salınımı, kumaşın eğilmiş ve giysisiz daha iyi görünecek yuvarlak bir popoya kalıplandığı gerçeğine gözleri çekti.

"Ya da gerçekten söylediklerinde ciddi ve ikimizle soyunmak istemiyor," diye yanıtladı kılıç kardeşi.

Xarn homurdandı. "Bu çok aptalca. Hangi kadın bizi memnun etmek istemez ki? Hizmetleri için para ödemeyi teklif etmeyerek onu aşağıladığımızı mı sanıyorsun?"

Brax dudaklarını büzdü. "Jaro'nun eşi Aylia'yla tanıştığımızdan beri insan kültürünü yeterince inceledim ve ona bedenini kullanması için tazminat teklif etmenin bir hakaret olabileceğini düşündüm. Yine de," dedi Brax ona geniş bir sırtış atarak. "Denemekten çekinme. Eminim başarısız olursanız, bariz seçim ben olacağım."

"Bu hoşuna giderdi, değil ?" Sanki dişinin onu seçmesini tehlikeye atacak bir şey yapacakmış gibi.

"Sadece karar vermesini kolaylaştırmanın yollarını arıyorum. Yine de seçim yapmama konusunda kararlı görünüyor."

"Belki benim yakışıklılığımla senin zekân arasında kaldığı içindir." Xarn arkadaşının bakışları arasında gülümsedi.

"Ha. Ha. Komedyen olarak bir kariyer seçmeliydin. Ama cidden, bir şeylerin peşinde olabilirsin. Ya sorun ikimizden de etkilenmesi ve karar verememesiyse? Ne de olsa de mükemmel tipleriz."

"O zaman onun iyiliği için rekabet etmeliyiz, bir dizi fiziksel ve sosyal etkinlikle bizi tanımasına izin vermeliyiz."

"Ya da paylaşabiliriz," dedi Brax yavaşça, bunu yüksek sesle söylemek bile yüzüne acı veriyordu.

Birbirlerine baktılar ve güleştüler. Dişiler bol olduğu için, kendi dünyalarında yaygın bir uygulama olsa bile, bu daha önce hiç yapmadıkları bir şeydi. Bazı nedenlerden dolayı, ırklarının dişileri çoğunlukla erkek doğurma eğilimindeydi. Yine de iyi olan şey, kendi türlerinin Kendi türlerinden başka birçok türü hamile bıraktıkları için ırklarının soyunun tükenme riski ve aralarından seçim yapabilecekleri dişisi eksikliği hiçbir zaman olmadı, bu da türlerinden bazılarının neden paylaştığını kafa karıştırıcı bir olasılık haline getirdi. Xarn'ın kendi annesi iki savaşçıyla birlikte yaşamayı seçmişti, bu da büyürken iki kat baba tavsiyesi ve iki kat başarı beklentisi anlamına geliyordu.

"Peki sence kredi istemiyorsa ne istiyor?" Xarn vazgeçmeye hazır olmadan sordu. Dudaklarının kısa bir tadı onu daha fazlası için aç bırakırken nasıl vazgeçebilirdi ki? Alıngan, huysuz ve en sert savaşçıları bile ağırlayabilecek pelüş bir çerçeveye sahip olan bu kadın, Xarn'ın ilk kez her zamankinden daha kalıcı bir şey düşünmesine yetecek kadar kadınsı mükemmelliği temsil ediyordu. *Belki de kuzenlerim gibi kendime ait bir dişiyi yuva kurmamın zamanı gelmiştir. Çoğu zaman memnun görünüyorlar.* O da kendi küçük savaşçılarını yetiştirmeyi düşünecek yaşıydı. Ama önce onu kazanması gerekiyordu.

"Hiçbir fikrim yok," diye yanıtladı silah arkadaşı ama Xarn onların derinliklerindeki hesaplamayı görebiliyordu. Arkadaşının bir planı vardı. Ama onun da vardı. Bir çeşit. Pekala, yapmadı ama her zaman en iyi uçarken düşünür ve davranırdı. pantolonunun koltuğu. Barbar bir insanın ondan hoşlanmasını sağlamak nasıl farklı olabilirdi ki?

Birkaç galaktik dönüşten sonra, gelecekteki seçilmiş eşine karşı etkili bir bariyer oluşturan geveze savaşçı çocuklarla çevriliyken, var olmayan planını gözden geçirdi ve buna kulak tıkaçlarını da eklediğinden emin oldu.

Seksi Louisa'ya en çok yaklaştığı an, onu tutsaklarını izleyen video ekranlarından izlemek olmuştı. Yine de gördükleri ve duydukları hoşuna gitmişti, bu da onu koruyan buçuklukların maskaralıklarına cesaret etmeye karar vermesine neden oldu.

"Peki nereye gidiyoruz?" diye sordu kızlardan biri dördüncü kez. "Bir yere."

"Nerede bir var? Hiç erkek olacak mı?" diye sordu bir diğeri.

"Hayır."

"Küçük bir erkek kardeşin var mı?"

"Hayır."

"Kuzen mi?"

Bu yaratıklar soru sormayı hiç bırakır mıydı? Son birkaç rotasyon boyunca, uykusuna dadanan dişiye yaklaşmak için bariyerlerini aşmaya yönelik birkaç girişimde bulunmuştu. Ama . Yine de artık küçük dişi şeytanları isimleriyle tanıyordu. Vahşi hayvanlardan bir adım daha üstün olduklarını, en yiğitleri bile utandıracak sözlere sahip olduklarını ve küçük parmaklarında kayıp galaksilerdeki bir imps kabilesinden daha fazla yaramazlık olduğunu da biliyordu. Başka bir deyişle, onlardan hoşlanıyordu. Ama aynı zamanda aralarına girmesine izin vermedikleri için onları boğazlamak da istiyordu. "Louisa'nızla konuşmak istiyorum." Louisa bir kez daha arınma odasına saklanmıştı. Aklına oraya hücum edip kendisiyle konuşmasını talep etmek geldi ama bunun iyi sonuç vereceğinden nedense şüpheliydi.

"Evet ama seninle konuşmak istemiyor," diye kıkırdadı soluk bukleli bir kadın. "Onu gerçekten kızdırmış olmalısın. Ne kadar oldu, üç gün mü? Sana defolup gitmeni söylediğinden beri mi?"

Kadının sözlerinin tercümesi hiçbir anlam ifade etmiyordu. "Onun üzerine işemedim." Kahkaha çığlıkları onun cevabını karşıladı.

"Hayır, , demek istediğim onu kızdırdın. Ona ne söylediniz?" "Brax ve ben ona ikimizden birini seçmesi gerektiğini söyledik."

"Seni ne için seçtim?"

Ne de olsa bunlar genç ve masum kadınlar olduğu için bunu ifade etmenin nazik bir yolunu bulmaya çalıştı. "Daha yakından tanışmak istediği partneri seçmesini rica ettik." Kibar ifadelerinden memnun, arkasına yaslandı ve gülümsedi.

Anonsunu ani bir sessizlik karşıladı ve kendisini gören yargılayıcı gözlerin sayısı karşısında kıpırdandı.

"Ne? Neden bana böyle şaşkınlıkla bakıyorsunuz?"

"Öncelikle mor dostum, yeni tanıştığın bir kıza seks teklif edemezsin. Domuz musun sen?"

"Ama ben seks kelimesini hiç kullanmadım," diye itiraz etti.

Josie olarak bilinen kişi gözlerini devirdi. "Lütfen, biz aptal değiliz. Samimi eşittir seks. Çıplak mürettebat. Yatay tango. Smooshing."

Etraftaki kıs kıs gülüşmeler ve sırıtmalar, tüm bu tuhaf terimlerin aynı anlama geldiğini bilmesini sağladı.

"Pekâlâ. Madem açık sözlü olmamı tercih ediyorsunuz. Silah arkadaşım ve ben ondan bir cinsel partner seçmesini istedik."

Çilli olan Clarabelle bir tıkırtı sesi çıkardı. "Dostum, senin neyin var? Kimse sana çocukların önünde tür şeyler hakkında konuşmamanı söylemedi mi?"

Bunu ona yine yapmışlardı. Onu kendi sözleriyle tuzağa düşürdüler. Kızlar bilgece başlarını sallarken dudaklarını sıkıca kenetledi.

"Angelic şeytani doğasını gizleyen tatlı bir gülümsemeyle, Şanslısın ki artık çocuk değiliz," dedi. Böylece sana neyi yanlış yaptığını söyleyebiliriz."

Onların ısrarıyla öne doğru eğildi, omuzları küçük kafaların arasına sığacak şekilde büküldü.

" , ona romantik davranmalısın."

Sevgi gösteren bir hareket mi? "Onu esaretten kurtardım." "Bunu onu tanımadan önce yaptın, bu yüzden sayılmaz."

"Ona yemek mi verdin?"

"Demek temel ihtiyaçları sayacaksın." Anne ona doğru ıslak bir ses çıkardı. "Başarısız olmana şaşmamalı. Hiç güzel bir şey yapmadın mı? Bilirsin işte, ondan hoşlandığını gösterecek bir şey."

"Şey, onu öptüm."

"Oooh."

Ortak mırıltıları onu devam etmesi için cesaretlendirdi. "Ve bunu kılıç kardeşimden daha iyi yaptığıma eminim." Şaşkın yüzler bu duyuruyu karşıladı.

"Durun Bay X," dedi çilli Clarabelle. "Bir saniye geri sar. Ne demek arkadaşından daha iyi yaptın? O da mı onu öptü?"

"Dudak dudağa geldiklerinde onu adamın elinden aldım ve kuşkusuz daha iyi olan tekniğimi göstermeye başladım."

Snickers onun övünmesine karşılık verdi. Arkasına yaslandı ve kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu.

"Oh oğlum, sen gerçekten de koca bir öküzsün. Yani sırayla onu öpüp elden ele dolaştırdınız. Kızgın olmasına şaşmamalı. Dinle, çünkü sana yardım edeceğiz. Onu kazanmak istiyorsan, yapman gereken -"

"Hiçbir şey yapmayın çünkü böyle bir şey ," diye cevap verdi Louisa, sonunda saklandığı yerden çıkmış, kararlı ve saçmalamayan bir sesle.

Yakalanan Xarn ona mahcup bir şekilde gülümsedi. "Merhaba."

Louisa ona ters ters baktı, görünüşü ondan daha lezzetliydi. Bir ayağını yere vurarak kızları gönderdiği yönü işaret etti.

koşarak uzaklaşıyor. "Ne yaptığını sanıyorsun sen?"

"Keşif mi?" Umutlu bir kaş kaldırdı.

"Bizi eve götüreceğini söylemeye , seninle konuşmak gibi bir niyetim yok."

"Ama beni görmezden gelersen nasıl ikna edebilirsin?" diye alay etti. Kızın dudakları gerildi. "Sana ilgi göstermek işe yarar mı?"

"Hayır, ama fikrimi değiştirmek için kurnazlık yapmana izin vermeye hazırım."

"Olmaz."

"Bir erkek deneyebilir," dedi dramatik bir iç çekişle. "Ama ciddi, sorumuz hakkında hiç düşündünüz mü?"

"Hayır dediğimi sanıyordum."

"Öpücüğün daha çok bir belki gibiydi. Bence biraz daha ikna edilmeye ihtiyacın var."

"İstemiyorum." Hızlıca söyledi ama yanaklarının nasıl pembe bir renge büründüğünü ve göğüs uçlarının aniden elbisesinin içinden dışarı çıktığını fark etti. Bu işaretlerin ne anlama geldiğini bilecek kadar galaksiyi dolaşmıştı.

"Bana bir şans vermezseniz nasıl bileceksiniz? Birkaç devrimden sonra benimle ilk kez konuşuyorsun."

"Ve eğer kızlarımla tamamen uygunsuz gündeme getirmeseydiniz, birkaç tane daha giderdim."

"Ama benden kaçmaya devam edersen fikrini nasıl değiştirebilirim ki?"

". "

"Senden daha büyük olduğumu biliyorsun, değil mi?"

"Beni tehdit mi ediyorsun?" Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş ve gözleri öfkeyle parlayarak onun üzerinde yükseliyordu. Evrendeki tüm tanrılar adına, onu istiyordu.

"Neden bu kadar inatçısın? Beni istediğini söyleyebilirim."

Yanaklarındaki renk daha da parlaklaştı. "Hayır," diye kekeledi. "Gitmeniz gerekiyor."

"Konuşmamız bitmedi. Arzunun kokusunu alabiliyorum, biliyorsun."

"Bunu kızlarımla önünde tartışmayacağım," diye alçak sesle tısladı.

"Peki. O zaman bunu yapmak için başka bir yere gideceğiz."

Bir eliyle bileğini kelepçeleyerek onu odadan dışarı sürükledi ve izleyen kalabalığa "Birazdan dönecek," dedi. Louisa onu durdurmak için topuklarını kazımaya çalıştığında, iblis yumurtası tezahürat yapmaya ve gülmeye başladığında sırtıtmamaya çalışarak onu kaldırdı.

Koridora girdiğinde, kapıyı kapatmak için kumandaya vurdu ve iyi bir önlem için kilitledi. Onu ayaklarının üzerine yatırdı.

"Ne sanıyorsun sen?" diye sordu. "Ne cüretle oraya girip beni böyle tartaklayabileceğini düşünürsün-"

"Bir dişiyi arzulayan bir erkek gibi," diye ekledi.

"Hayır, bir kadına nasıl davranılacağı konusunda hiçbir fikri olmayan bir mağara adamı gibi."

Bir kolunu vücudunun iki yanına koyarak, avuç içlerini başının yanındaki duvara dayayarak yaklaştı. "Benim kültürümde, yaptığım şey seninle aşk yaşamak olarak kabul edilirdi."

"Beni bir odadan çıkarıp duvara yapıştırmak nasıl romantik olabilir?"

"Çünkü seninle yalnız kalmak istedim." Daha önce hiç bu kadar doğru sözler söylememiştir.

"Neden? Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek." Nefes nefese söylediği sözler dudaklarının arasından fısıldadı.

Açıklamayı bir kenara bırakıp, ilk andan beri hayalini kurduğu gibi ağzını onunkine bastırarak gösterdi. Dudaklarının tadı , yakın zamanda içtiği meyve suyunun tadı hâlâ dudaklarına yapışmıştı Adam daha ileri gidemeden kız onu itti.

"Hayır. Bunu yapamayız. Burada olmaz. Kızlar bu duvarın hemen diğer tarafında. Onları tanırıyorsa muhtemelen kulaklarını duvara dayamış dinliyorlardır."

Eğer sorun öpüşmenin kendisi değil de yeriye, basit bir çözümü vardı. Onu kucağına aldı ve vücudunun uzunluğundan aşağı kaymasına izin vermeden önce koridorun aşağısına ve bir köşeye taşıdı. Kadının kıvrımları Kadının çıplak bir şekilde kendisine doğru bastırıldığını hayal ettikçe çerçevesi onu sertleştirdi.

"Bu daha mı uygun?"

Dudaklarını kıvrıran gülümseme ve gözlerinde dans eden neşe, adamın midesine indirilmiş bir darbe gibi çarptı. "*Hayır* kelimesini gerçekten sevmiyorsun, değil mi?"

"Ağzın *evet* diyordu. Kanıtlayayım mı?" Adam, onun tadına bakmak için her zamankinden daha aç bir şekilde kucaklaşmaya devam etti. Ve bu sefer kadın itiraz etmedi ya da onu durdurmadi. Aslında, öpücüğe doğru eğildi, nefesi hızlı pantolonlarda ortaya çıktı. Adam onun hassas alt dudağını emerek ağzını açması için ikna etti ve açtığında inledi. Daha da cesaretlendirici bir şekilde, elleri boynuna yapışarak onu daha yakına çekti ve o da buna mecbur kaldı, onu karşısında daha fazla hissetmek istiyordu.

Dilini dudaklarının engelini aşarak, daha ileri kaydırmadan önce donuk dişlerinin üzerinden geçirdi. Kızın dili onunkini karşılamaya geldi, etlerinin nemli kıvrımı daha fazlası için açlığını körükledi.

Aciliyet duygusuyla, belini hafifçe kavrayan ellerini kalçalarına götürdü, dolgun eti kavradı, yoğurdu. Elbisenin kumaşı arayışını engelledi, teninin yumuşaklığını test etmesini engelledi. Rahatsız edici bariyeri kaldırdı ve onun pürüzsüz tenini okşadı, titrediğini belirgin bir şekilde hissetti, sevinçli nefesini duydu. Yanaklarını avuçlayarak onu kaldırdı ve ağzına daha iyi erişmesini sağladı.

Dudaklarını sahte ya da yapmacık olmayan bir tutkuyla yalayıp yutuyordu. Kadının onu arzuladığına dair baş döndürücü bilgi onu teşvik etti.

Sırtını duvara yaslayıp bir kolunu beline dolayan adam, boştaki eliyle vücutlarının arasına girerek parmaklarıyla kadının nemli cinsel organını buldu ve kadının arzusunun bariz kanıtı karşısında ürperdi.

Islak, benim için çok ıslak. Adam onun yarığını keşfediyor, narin şeklini öğreniyordu. Dudaklarına karşı miyavladı, seksinin tepesindeki çıkıntıyı ovuşturduğunda, bir zevk yumrusu gibi görünüyordu, çığlıkları çaresizlik içinde hızlandıkça tekrar tekrar okşadı. Kendi cinsiyeti hâlâ pantolonunun içinde saklı kalsa bile, çaresiz bir ihtiyaç da hissediyordu.

"Hâlâ hayır demek istiyor musun?" diye mırıldandı, yumuşak alayını boğazını ısırarak takip etti.

kucağına doğru eğildi, içinden boğuk bir kıkırdama geçti. "Öndeyken nasıl bırakacağını bilmiyorsun, değil mi?"

Bir parmağını onun içine soktu, kanalının sıcak, nemli duvarları parmağının etrafını sıkıca sardı. Galaksiler adına, sikini onun davetkâr sıcaklığına sokmak için sabırsızlanıyordu. Onun tatlı etine vurmak için. Adını haykırışını duymak için. "Bir şey istediğimde asla vazgeçmem."

Gözlerini kaldırdığında onun kendisine baktığını gördü, yüz ifadesi durgun ve davetkârdı. "Peki şimdi hayır desem ne yaparsın?"

"Sana evet diye bağırıyorum," diye homurdandı. Ona sözlerini yutturacaktı, belki sonra da sikini. Ona karşı koymadı, aksine vücudu dokunuşunu memnuniyetle karşıladı, ama aynı zamanda sözleri onu daha fazlası için kızdırdı. Ve o da bunu ona verecekti. Onu doruğa çıkarmak, zevkten kendinden geçerken izlemek istiyordu, bu onun iddiasının kışkırtıcı bir habercisiydi. Sonra onu tekrar doruk noktasına getirecek ve onu alması için yalvarmasını sağlayacaktı.

Adam ikinci bir parmak daha soktu ve kadın adamın omuzlarını kavradı, tırnakları adamın omzuna heyecanını belli eden acı verici bir şekilde battı. Onu parmaklarıyla pompaladı, içeri ve dışarı, ona yapışan kaslarının tadını çıkardı. Kadının artan nemini hissedince ağzı sulandı, tatmak için sabırsızlandığı bir nektardı bu.

"Evet! Evet!" çılgınlıkları daha da çılgınlaştı, içine girmeye devam ederken parmaklarının etrafında sıkılaştı. Alt dudağını ısırduğunda ve vücudu bir kavis çizdiğinde, adam acı dolu bir zevkle homurdandı. Kendi kalçaları öne doğru dönüyordu, siki doluydu ve patlamak üzereydi.

Onu serbest bırakıp içine sokamadan, onun muhteşem etini her yerinde hissedemeden omzuna bir dokunuş hissetti.

"Ne?" diye tersledi, kılıç kardeşinin yumruğuyla yüzleşmek için tam zamanında başını yana çevirdi.

*

En iyi arkadaşıyla çiftleşirken karşılaşmak alışılmadık bir şey değildi, ama kim çiftleşmeyi seçmesi Brax'ı sinirlendirdi. Aslında, sinirlenmekten de öte, bu onu kıskanç bir öfkeyle doldurdu. İzlemeyi bıraktıktan hemen sonra.

Onları ilk gördüğünde, Louisa'nın bacakları gevşekçe Xarn'ın beline dolanmış, Xarn eliyle onu tatmin ederken onu çılgınca öpüyordu, durdu ve baktı. Nasıl bakmazdı ki? Bu manzara büyüleyici ve inanılmayacak kadar erotikti. Aleti sertleşti, duyularının ortaya çıkan şehvetli şöleninin bir parçası olmak için can atıyordu. Onunla birlikte nefes nefese kaldı. Louisa'nın zevki arttıkça ve o boşaldığında adamın siki sarsıldı.

Sonra, Xarn'ın eş olarak istediği dişiği arkasından ayartmaya cüret etmesine öfkelenildi. Resmi olarak onu seçmemiş olmasını ya da onu daha kalıcı bir şey için istediğine daha yeni karar vermiş olmasını boş verin.

sadece bir çiftleşme partneri. Louisa'yı gördüğü andan beri onu istiyordu. *Ve ona sahip olacağım.*

Silah arkadaşının onu kendisinden çalmayı düşünmesi onu harekete geçirdi.

Xarn'ın omzuna dokundu ve "Ne?" diye hırlamak için döndüğünde ona yumruk attı. En yakın arkadaşı sürpriz saldırının etkisiyle sarsılırken, topallayan Louisa'yı kollarına aldı. Hâlâ zevkin sancıları içinde, gözleri kapalı olan Louisa, Xarn onu öpene kadar partnerlerindeki değişikliği fark etmemiş gibi görünüyordu, dudaklarının şişmiş davetine karşı koyamadı.

Kızın gözleri fal taşı gibi açıldı ve dudakları hâlâ birbirine yapışmış halde birbirlerine baktılar.

"Bu da ne?" diye nefes nefese kaldı.

Cevap veremeden omzuna bir dokunuş geldi. Brax onu yere bırakmadan önce ağzına doğru iç çekti. "Bununla ilgilenmem için bana biraz zaman ver."

Yüzünü, ters ters bakan Xarn'a döndü ama sorun değildi, çünkü Brax kanlı bir şekilde kaynıyordu.

"Beni bölerek ne yapmaya çalışıyorsun?" Xarn homurdandı.

"Onu baştan çıkarırken aklından ne geçiyordu?" diye hırladı.

"Ne yapayım, o beni seçti," diye böbürlendi kılıç kardeşi.

"Sanki sen ona seçme şansı verdin de," diye homurdandı.

"Tam burada duruyor," diye Louisa. "Ve ben kimseyi seçmedim."

"O zaman neden sana dokunmasına izin verdin?" Brax acısını tamamen gizleyemeyerek sordu.

"İsteyerek yapmadım. Bir anda oluverdi. Bir daha olmayacak."

"Ne demek istiyorsun, seni tekrar tatmin etmeme izin vermeyecek misin? Ama hoşuna gitti," diye mırıldandı Xarn. "Parmaklarımın üzerine boşaldığını hissettim."

"Evet, söyledin. Teşekkürler. Eğlenceliydi."

Brax güldü. "Tekniğin için çok fazla. Benimkini tadana kadar bekle. Sizinkini utandıracak."

Gözleri şaşkınlıkla yuvarlaklaştı. "Dur bakalım, mor aygır. Sana iğne yapılacağını kim söyledi?"

"Hangimizi tercih edeceğinize karar verebilmeniz için bana da silah arkadaşım gibi sizi memnun etme fırsatı verilmesi adil olacaktır."

"Birincisi, kimseyi seçmiyorum ve ikincisi, beni hazırlıksız yakaladı ve hissettirdi diye," diye kızardı, "arkamı dönüp sana izin vereceğim anlamına gelmez."

"Evet," dedi Xarn, kollarını göğsünün üzerinde kavuşturup sırtarak.

"Kabul edilemez. Ben de aynı ayrıcalığa sahip olmak için ısrar ediyorum. orgazm."

Kızın kızarması derinleşti ve onun ilgisini çeken şey, kızın göğüs uçlarının elbisesinin içinden çıktığını gizleyemezdi. İsteddiği kadar inkâr edebilirdi. İlgilenmediğini söylerken dürüst davranmıyordu.

"Siz ikiniz de sağır mısınız? *Hayır* kelimesi dünyada olduğu gibi burada da aynı gelmiyor mu?"

"Kulaklarım gayet iyi duyuyor," diye yanıtladı Brax. "Adil oyun anlayışım da öyle. Kardeşim, bize müsaade edersen, sıra bende."

Xarn tersledi, "Ne dediğini duydun. Seni istemiyor."

"Onu memnun ettiğimde tensel sanatların gerçek ustasının kim olduğunu öğrenmesinden mi korkuyorsun?" Brax sinsi alayına karşı koyamadı. Ve işe yaradı.

Arkadaşının yüzünde bir ifade belirdi. "İyi. Elinden geleni yap, yine de beni tercih edecektir. Ama ben sikimi hiç kullanamadığım için sen de kullanamayacaksın."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Anlaştık. Dudaklarım biraz egzersiz yapabilir. Şimdi, sakıncası yoksa."

"Merhaba, hâlâ buradayım ve umursuyorum," diye mırıldandı.

"Yalan söylüyorsun çünkü vücudundaki ilgiyi görebiliyor ve kokusunu alabiliyorum." Brax, Xarn'ın ayaklarını sürüyerek gitmesini bekledikten sonra yüzünü ona döndü ve sırtışının genişlemesine izin verdi. "Korkma, bundan zevk alacaksın."

"Ama ben..." Dizlerinin üzerine çöküp yüzünü onun tümseğine dayadığında kadının protestosu azaldı; ince kumaştan yapılmış elbisesi onu örtüyor ama kokusunu maskeleyemiyordu. Burun kıvırdı, son zamanlarda doruğa ulaştığı için güçlü olan kokusunu içine çekti.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu boğuk bir sesle. "Daha yeni geldim. Zamanını boşa harcıyorsun. Üst üste iki kez gelemem."

"Eğer inancın buysa, denememe izin vermenin ne zararı var?" Ellerini kadının kalçalarına koyarak, elbisesinin kumaşını yarığı görünene kadar yukarı itti. Dudaklarını bacaklarının arasına bastırdı ve onun titrediğini hissetti.

"Bunu yapmamalısın. Arkadaşınla aynı kızla öpüşmek gibi bir tabu kuralı yok mu?"

"Aslında birçok arkadaş aynı dişiye eş olarak paylaşmayı tercih ediyor."

"Bu delilik. Ben tek erkekli bir kıyım."

"Ben de öyle. Yani birbirimize çok uygunuz. Ama aralarından seçim yapabileceğiniz bu kadar iyi iki örnek varken, doğru seçimi yapmanıza yardımcı olmama izin verin."

"Beni boşaltmaya çalışarak erkek arkadaşım rolü için seçmelere mi katılacaksın? Delirdin mi sen?"

"Ben sert kabuklu bir meyve değilim, ama çok tahrik oldum."

"O zaman çek git."

"Tüm insan dişileri mahrem anlarda bu kadar çok mu konuşur?" Adam sorusunu kadının yumuşak tepesine doğru üfledi.

Titredi. "Ah kahretsin. Vazgeçmeyeceksin, değil mi?"

"Hayır. O yüzden hazır ol." Adam kadının kalçalarını ayırdı, kadın onu durdurmaya çalışmadı bile. Yüzünü kalçalarının arasına sokarak Dil, alt dudaklarının narin kenarını izledi. Vücudunun tatlı nektarı adamın zevkle gözlerini kapatmasına neden oldu.

Tekrar yaladı, kıvrımları ayırdı, seksine daldı. Nefes nefese kaldı ve parmakları adamın başının üzerinde durdu, adam onu hafifçe ileri geri okşarken tırnakları kazıyordu.

Kılıç kardeşinin bakımlarından çoktan hassaslaşmış olan kızın teni onun hassas saldırısı altında titriyordu. Çıkıntılı bir çıkıntının üzerinde dilini gezdirdi ve kalçaları yüzüne doğru yükseldi, şiddetli tepkisi neredeyse onu devirecekti - ve onu memnun etti.

sıkıca tutarak hassas etiyle oynadı, fiskeledi, emdi, hatta dişleriyle sıyırdı. Kadın inledi, eğildi, tırnakları adamın kafa derisini tırmaladı ve adam her anından zevk aldı.

"Tanrım, boşalacağım," diye haykırdı bir noktada. Duyması ne kadar güzel bir şeydi ama o daha fazlasını istiyordu. Xarn'a yaptığı gibi çığlık atmasını istiyordu. Boşalırken onun için çığlık atmasını.

Dilini kızın memesine birkaç kez daha değdirdi ve kızın vücudu kaskatı kesildi. Alçak sesle bir çığlık attı ve sesi giderek yükseldi. Dilini onun titreyen seksine soktu ve utanç verici zevkine göre, orgazmı vücudunu sarsarken, horozu cevap verdi, doruk noktasını içerken pantolonuna sıcak krema attı, dilini kavradığını ve dudaklarına karşı titrediğini hissetti.

Hayatında hiç bu kadar tahrik edici ve tatmin edici bir şey yaşamamıştı.
- Hem de siki görünmeden.

Ayağa kalktı, elleriyle titreyen bedenini destekleyerek ona sarıldı, onu asla bırakmak istemiyordu.

"Beni ikinci kez boşalttığına inanamıyorum," diye nefesini tuttu, yüzü adamın boynunun kıvrımına gömülmüştü.

"Daha az centilmen bir erkek sana derdi." Kıkırdadı.

"Bence az önce söyledin."

"Peki, Xarn'a seçiminizi söyleyeyim mi?"

"Üzgünüm, aygır. Bu eğlenceliydi, yani gerçekten , ama yine de kıpırdamıyorum. İkinizden birini erkek arkadaş olarak seçmiyorum. Peki şimdi ne olacak?"

"Adil rekabet ruhu içinde, gerekiyor ama bunu yapmak istemiyorum," diye itiraf etti.

"Henüz gidemezsin," ciyakladı. Arkasına yaslanıp geniş gözlerle ona baktı. "Sadece ayakta duramamakla kalmıyorum, yürüyebilsem bile, bu şekilde görünerek ve hissederek oraya geri dönemem. Sınıfım öpüştüğümüzü öğrenecek."

"Bu ", seni dilimle tatmin etmemin insani bir ifadesi mi?"

"Evet." Kadının yanaklarındaki koyu kırmızı renk onu sevindirdi.

Görünüşe göre alıngan insan sadece tutkulu bir doğayı değil, aynı zamanda daha yumuşak bir tarafı saklıyordu. "Gel, seni yalnız başına dinlenebileceğin bir yere götüreyim. Ve uyandıığınızda, temizlenmek için kullanabileceğiniz banyo tesisleri var."

"Tesislerinizi gördüm. tuvalet ve lavabodan daha fazlasına ihtiyacım olacak."

"Benimkinde büyük bir duş

var." "Ama benim

kızlarım..."

"Sessiz bir yerde dinlendiğiniz ve uyku döneminden sonra geri döneceğiniz bildirilecektir." Onu kollarına aldı ve odasına götürdü. Xarn bundan hoşlanmayacaktı ama Brax'ın umurunda değildi.

Dişisinin iyileşmek için zamana ihtiyacı vardı ve yatağından daha iyi bir yer olabilir miydi?

Sonunda onu *seçtiğinde -az önce ona verdiğim zevkle nasıl seçmesin ki?*
- Bu, adamın sikini kızın içine sokma hızını daha da artıracaktı.

OceanofPDF.com

Yedinci Bölüm

Sürtük. Ben mor bir uzaylı sürtüğüm.

Kendisini esir alanlardan herhangi birini düşünmeyi kararlılıkla reddederken, her ikisinin de onu orgazma ulaştırmasına nasıl izin verdiğini hala tam olarak bilmiyordu. kavradı. Ona dokundular ve Temmuz bir buzlu şeker gibi eridi. Ve daha da utanç verici olanı, bundan hoşlandı.

Sevmenin de ötesinde, o kadar sert boşaldı ki doğru düzgün düşünemedi. Ayakta durmayı da unuttu - bacakları jöle gibi sallanıyordu. Brax onu odasına götürüp hafif bir öpücükle içeri soktuğunda fazla itiraz edecek enerjisi yoktu. Suçluları ikinci kez düşünmedi, muhtemelen korkmuş ve kararsız bir halde onları yalnız bıraktı. Tamam, bu muhtemelen yanlıştı. Sol Kendi kaldıklarında, kızları muhtemelen her türlü kargaşanın yaşanacağı bir komplo kurmuşlardır.

Bir yanı, kendini dinlenmiş hissedecek kadar uzun süre uyuduğu rahat yataktan gerektiğini biliyordu. Ama Brax bir tür banyo seçeneğinden bahsetmişti ve buna ihtiyacı vardı. Lavaboda yıkanmak tam olarak bir kadını zinde hissettirir. Ama onun odasında kalmayı kabul etmesinin tek nedeni duş almak değildi. Gerçeği daha derinden araştırarak olursa, kendini hâlâ biraz azgın hissediyordu; Brax'ın kokusunun onu saran çarşaflara sinmiş olması da bu sorunu daha da derinleştiriyordu.

Onlarda bir tür afrodizyak gibi davranan şey neydi?

Bir erkeği koklamak onu ateşler içinde kı. Onun dokunuşunu hatırlamak -Xarn'inki de öyle- elinin yorganın altından kayarak kaygan tenine sürtünmesine neden olmamalıydı.

Bunun yanlış, yani çok *yaramazca* olduğunu bilmek onu kendini okşamaktan alıkoymadı, hassaslaşmış klitorisini okşarken bir zevk iç çekişi onu terk etti. Zevkini daha da sıkılaştırırken kalçaları eline doğru pompalanıyordu...

Kapının sürgüyle açılma sesi onu dondurdu ve şok içinde gözlerini açtığında her iki mor kramponunun da girişe sıkışmış olduğunu gördü. bir an önce geçmeyi başardı. Gözlerindeki için için yanan alevler nefesini kesti ama yine de boğuk bir "Defol" demeyi başardı.

"Ama monitörde ihtiyacın olduğunu görebiliyoruz. Sadece bize hangisini tercih ettiğinizi söyleyin ve diğeri gitsin," dedi Brax, gözlerindeki ısı onu kedi titremesine neden oldu.

Vücudunun ihanetinden daha da kötüsü, neredeyse "*İkinize de ihtiyacım var*" diye bağıracaktı. Bunu söylemekten kaçındı ve "Defol" demekle yetindi.

"Utanmana gerek yok, benim tatlı barbarım," diye ikna etti Xarn. "Bana duyduğun doymak bilmez arzunun icabına bakmaya fazlasıyla hevesliyim." Göz kırptı. Onu şaşı olana kadar öpmek . Gözleri yuvalarından fırlayana kadar üzerine çıkmak...

Ah lanet olsun. Tahrik olmuş, mastürbasyon yaparken yakalanmış ve ikisinin de teklifini kabul etmek isterken, utanç ve kızgınlık arasında gidip geliyordu. "Defolun!" diye bağırdı, neler olduğunu anlamak için biraz alana ve mahremiyete ihtiyacı vardı.

Yavru köpek gözlerini utandıracak kadar üzgün bakışlarla gittiler. Ve hemen pişman oldu. Amcığı hâlâ tatmin olmak için can atıyordu. Ama artık kameraların izlediğini bildiğine göre, bu konuda hiçbir şey yapamazdı. Aslında yapabilirdi ama bu zaten kontrolden çıkmış bir yangının üzerine benzin dökmek gibi olurdu.

Röntgenci uzaylı sapıklar hakkında homurdanarak -sıcak olanlar aklını başından alıyordu- yataktan tökezledi. Vardiyası üzerine yapışmıştı ve bir koklama ona değişmesi gerektiğini söylüyordu, ama neye? Tam olarak bilmiyordu bir gardırobu vardı. Yoksa var mıydı?

Odada görünürde bir çekmeceli dolap olmasa da, şanslıydı ki bir sandalyenin üzerine örtülmüş birkaç giysi buldu. Pantolon çok büyük görünüyordu ama gömlek onu mevcut daha fazla örtecekti. Kıyafet sorunu çözülmüştü, şimdi tek yapması gereken üzerindeki kedi kokusunu silmenin bir yolunu bulmaktı.

Bir duvardaki dar bir giriş, odacık benzeri bir odaya açılıyordu. A Banyo mu? Ama nasıl çalışıyordu? Onları hapsettikleri dinlenme odasına bitişik olan banyoda, dünyada alışık olduklarına benzer bir şey vardı; modern, fütüristik bir versiyon olsa da bir tuvalet ve bir lavabo.

Tekrar dışarı çıktı ve başka bir kapı aradı ama odaya açılan kapıdan başka sadece boş bir kapı vardı. Brax odasında bir banyo olduğunu söylemişti, bu yüzden mantık onu bulduğunu söyledi. Kabini dikkatle inceledi.

Duvardaki üzerinde glifler bulunan birkaç düğme onunla alay ediyordu. Birine basarsa ne kadar kötü olabilirdi ki? *Yani, bir dolapta kendini imha düğmesi bulundurmazlar, değil mi? Ya da o öyle umuyordu.*

Derin bir nefes alarak ve kazara kendine zarar vermemeyi umarak ilk düğmeye bastı ve tavandan bir ayna düşerek onu bir çığlıkla irkiltti -daha çok o güne kadar gördüğü en kötü yatak başı vakası olduğu için. Ve o şişmiş kırmızı dudaklar -iyi öpülmüş olanlar- gerçekten onun muydu?

Düğmeye ikinci kez bastığında ayna geri çekildi ve bir sonraki çıkıntıya geçti. Düğmeye basarak tavanı izledi. Yanlış! Duvardan bir şey fırladı ve göbek deliğinin üstünden uyluklarının ortasına kadar kendini şekillendirdi. İçinden çok garip bir his geçti ve kurtulmak için çabaladı, ancak mekanizma onu kendi kendine serbest bıraktı ve duvarın içine geri kayd - elbisesinin alt yarısı da onunla birlikte gitti. saldırmak için geri dönmeyeceğinden emin olduktan sonra, iki numaralı baskıyla birlikte işeme dürtüsünün de ortadan kalktığını fark etti.

anasını. Bu alet idrarım için beni taciz etti. Cihazı onayladığından emin değildi ama muhtemelen can sıkıcı klozet temizleme işinden kurtaracağını da inkar edemezdi.

Tek bir düğme kalmıştı ve son deneyiminden sonra dokunmalı ya da . Vücudunun kokusu onun yerine karar verdi. Gözlerini kapattı ve bastırdı. Bir klik sesiyle gözlerini açtı ve yatak odasına açılan kapının yerinde olmadığını fark etti. Paniğe kapılmadan önce hafif bir sis etrafını sardı, nem vücudunu ısıttı ve hala giydiği elbisenin kalan yarısını nemli hale getirdi.

"İşte bu daha iyi." Bezi sıyırdı ve bir köşeye attı. Kollarını kaldırarak genişçe açtı ve suyun her tarafına değmesine izin verdi, ancak buğu onu gerçekten durulayacak kadar sert püskürmüyordu ve gerçekten biraz sabun diledi. Etrafına bakınırken üç yeni düğmenin belirdiğini fark etti. Birini dürttü ve sis mavi bir köpüğe dönüştü. Şaşkınlıkla ciyakladı ama sonra gözlerini yakmadığını ve kazara dudaklarına değdiğinde tadının tatlı olduğunu fark edip güldü. Bir tür temizleyici madde görevi gördüğünü varsayarak vücuduna sürdü, elleri göğüslerinin üzerinde durdu, avuçlarındaki tüm ağırlıkları daha önce arkadaşları onunla oynarken ihmal edilmelerini hatırlatıyordu.

Başparmağıyla tepelerine bir vuruş yaptı ve titredi, meme uçları sıkı tomurcuklar halinde büzüştü. *Keşke bu kadar aceleci davranıp ikisini de göndermeseydim.*

Ama bu onlardan birini seçmesi anlamına gelirdi ve yapamazdı, çünkü kısa tanışıklıklarına rağmen ikisinden de hoşlanıyordu. Elbette, onlarla doğrudan pek konuşmamıştı ama banyoda saklanmasına rağmen onları izlemiş ve öğrenmişti. Kızlarıyla konuşmak ve diğer şeylerin yanı sıra isimlerini öğrenmek için nasıl zaman ayırdıklarını not etti. Yaramaz sınıfı, kasıklarına meyve suyu dökmek gibi bazı şakalar yaptığında bile ve ıslak noktaya kıs kıs gülerken, savaşılar sadece omuz silkti ve onlarla birlikte güldü. Mor adamlar onlara oldukça iyi davranıyordu aslında, eğer onları tek bir büyük odayla sınırladıkları gerçeğini göz ardı edersek. Geminin güvenliği için, ya da o öyle duymuştu. Onları gerçekten suçlayamazdı. Onu görmüştü Louisa zaten yanlışlıkla bir gemiyi havaya uçurmuştu. Bir başkasını daha yok edemezdi.

Tutsak olmalarına rağmen, eğer gözlemleri doğruysa, onları tutsak edenler, önlerinde yarı çıplak dolaşan hapishane kızlarına en ufak bir ilgi göstermeyen iyi bir çiftti. Bu onu hayrete düşürdü. Louisa, bazı kızların fark edilmek için daha erken yaşta yaptıkları maskaralıkların onlara göz kırpmaya şansı bile vermediği zamanlardı. Domuz olan eski kocası ilk flörtöz gülümsemede onların peşine düşerdi. Brax ve Xarn öyle değildi. Şehvetli bakışlarını ve önerilerini Louisa için sakladılar. Ve onu kimin elde edeceği konusunda kavga ettiler.

Kahretsin, bunu düşünürdüm ve kendimi daha da azdırırdım.

Daha önce yaptıkları gibi teker teker ona gelmemeleri ne yazık. Baştan çıkarmalarına karşı göstermelik bir direniş bu sabahı çok daha tatmin edici hale getirebilirdi. Kendisine tekrar dokunacaklarını düşününce içi ürperdi, iri cüsseleri ona kendini ufak tefek, narin hissettirdi. Ve İfadelerindeki hürmet, ona duydukları çekimi kelimelerden daha iyi anlatıyordu. Hayatı boyunca geniş kalçalarından ve yuvarlak göbeğinden yakınmış bir kadın için ne kadar baş döndürücü bir duyguydu. *Beni tahrik edecek iki erkeğin insan olamayacağını anladım, daha da kötüsü en iyi arkadaşlardı. Diğerini incitebilecek veya kızdırabilecekken birini nasıl seçebilirim? Onlardan nasıl sorumlu olabilirim? Savaşmak mı? Ama seçim yapmaktan kaçınırsa, amındaki ateşi kim söndürecek?*

İç çekti. Gerçekten kim? İlk kez kendine bakması gerekmiyordu. Sadece iki kişi varken buna ihtiyaç duyması berbattı. Bunu onun için yapmaya istekli erkeksi erkekler. Ama bunları birlikte yapmazsa, ki bu çok yanlış olurdu - onu inanamayacağı kadar heyecanlandırırsa bile - ihtiyaçlarını kendi başına karşılaması gerekecekti.

Çömelerek kaygan duvara yaslandı, kalçalarını ayırdı ve kendini teşhir etti. Elini avucunun içine alarak, sıkıdığı köpüğün avucunu doldurmasına izin verdikten sonra elini amına götürdü ve seksinin üzerine sürdü. Garip sabunla yağlanmış klitorisini çalıştırmaya başladı, parmağı aşinalık kolaylığıyla üzerinde ileri geri sürüyordu. Ancak, sabun döngüsünde çok uzun süre oyalanmış gibi çünkü önceki sis geri döndü ve vücudunu sallayan ve dikkatini dağıtan fiskiyeleler şeklinde arkadaşlar getirdi.

Ayakta dururken, inmeye çalışmaktan vazgeçmeye karar verdi - ihtimaller buna karşı görünüyordu. Durulanmak için döndüğünde, su akıntılarından birinin açısı ona tam isabet etti. *Mmm, bu iyi hissettirdi.* Kalçalarını eğerek daha iyi bir pozisyon aradı ve ılık fişkırmaya klitorisine çarptığında iç çekti. Pelvisini döndürerek sıvı jetin amının üzerinde dans etmesini sağladı ve onun için zevk verici bir iş yaptı. Oh evet, tıpkı evdeki çıkarılabilir duş başlığı gibi.

Başını geriye eğerek göğüslerini avuçlarken inledi, mor ellerin düşünceleri zihnini dolduruyordu. Sert bir horozun itişini hayal etmek, kanalı sıkı ve boşaldığında, onunla birlikte olduklarını, zevkinin tadını çıkardıklarını, onu zevkleriyle yıkadıklarını hissettiğine yemin etti.

Keşke.

*

Komuta odasında Xarn, Brax'la birlikte, sahip olmak istediği dışının duşta kendini tatmin edişini izlerken birbiriyle eşleşen iniltiler yükseldi. Yanlış, çok yanlıştı, yine de onun kendisi olmadan doruğa ulaşmasını mı, yoksa onu kızdıracağını bildiği halde izlemesini mi kastettiğini söyleyemedi. Muhtemelen ikisi de.

Keşke Brax da uyandığında onun ekrandaki hareketlerini fark etmemiş olsaydı, Xarn ona ilk ulaşan ve ihtiyacını karşılayan kişi olabilirdi. Bunun yerine ikisine de gitmelerini emretmişti. Ama bu onların kontrol merkezine dönüp onu izlemelerini, sonra da duşta kendine dokunurken ona katılamamanın işkencesinden neredeyse ölmelerini engellemedi.

En azından önemli bir şey öğrendim, onu yakında almazsam aletimin kendini imha edebileceğinden başka - insanımın şehvetli bir mizacı var.

Yine de sahip olduğu tek şey bu değildi. Gerçekten isterlerse ona itaat ettirebilecekleri gerçeğine rağmen onlara karşı durmasını sağlayan garip bir cesaret duygusuna sahipti. Suçlularına karşı sadakati, onları kurtarmalarını talep etmesi, aksi takdirde. Ona büyük zevk verdiğini bildiği ve daha fazlasını istediğini söyleyebildiği halde, onu silah arkadaşına tercih etmeyi reddetme inadı. Keşfetmek istediği birçok ilgi çekici niteliğe sahipti.

Ayrıca, onu kesinlikle erken bir mezara götürecek bir grup şeytani öğrenciye de sahipti.

Bir uyarı çaldı, bir dizi alarmanın üçüncüsüydü ve hepsi de sorun çıkaranların hapsedildiği dinlenme odasından .

Kameraları değiştirerek veetlere baktı ve inledi. "şimdi ne yapıyorlar?"

Kaşlarını çatan Brax öne doğru eğildi. "Sanırım silah yapmak için oturma alanını yıkmışlar." Çift Louisa'yı odadan çıkardıktan kısa bir süre sonra yaramazlık yapmaya başladılar.

İlk baştaki kabadayı davranışlarını yatıştırmak için, onları oyalayacak ve minnettar olmalarını sağlayacak giysiler gönderdi. Kendilerine gönderdiği giysileri parçaladılar, son derece saygın gömlek ve pantolonları genelevler sahip olmak için bir servet öderdi. O zamandan beri bir yangın çıkarmışlar, bir yemek kavgasıyla mekânı dağıtmışlar ve daha sonra kullanmak üzere katalogladığı bazı kirli hareketleri ona öğreten birkaç arbede gerçekteşirmişlerdi. Ve şimdi de mobilyaları mahvettiler.

Xarn, "Bu kız çocuklarına yakışan bir davranış değil," dedi ve muhtemelen birkaç arkadaşının daha böyle bir yorumda bulunmasına neden oldu.

Muhtemelen neşeden boğulmak üzere olan tanıdıklar.

Brax, "En azından artık bir şeyleri ateşe verip dumanını emmiyorlar," diye ekledi.

"Onlarla ne yapacağız?" Xarn sordu. "Onları uzun süre gemide tutamayız. şu anki hızlarıyla gemiyi yok edebilirler."

"Ya da isyan edip yönetimi ele geçirirler." Tam olarak şaka yapmadıkları belli olan bir bakış attılar. Dişi, ikisinin de ihtiyaç duyduğuna karar verdiği ilaçlı bir uykuyla dinlenirken, genç insanları öldürme isteklerine rağmen bunu yapamayacakları sonucuna vardılar. Bunu yaparlarsa Louisa kesinlikle sinirlenirdi. Onları bir gezegene atmak da, denemek ya da üzerlerinde zihin silici kullanmak da söz konusu olamazdı. Ne yapacaklarını bilemiyorlardı ama galaksinin kanunlarına karşı gelmek ve onları evlerine geri götürmek her geçen gün daha cazip görünüyordu.

"Bakın, dişimiz onların yerini tespit etti ve görünüşe göre onlara görev veriyor." Brax'ın gömleğini giymiş olarak dinlenme odasında belirdi, gömleğin kalçasının ortasına düşüyordu ve bir kemer belini sıkıyordu. Vahşi bakışlarıyla

Bir savaş kraliçesi edasıyla ellerini kalçalarına koymuş, dudaklarını büzmüş ve asi yavrularla konuşurken gözlerini kısmıştı.

"Sesi aç. Ne dediğini duymak istiyorum."

"Yapamam. Önceki savaşlarından kalan bazı yiyecekler alıcıyı sıkıştırmış. Elimizdeki tek şey video yayını."

Ama Louisa'nın öfkeli halinden ne dediğini tahmin edebiliyordu. Minyatür yıkım ekibinin dizlerinin üzerine çöküp af dilemesini beklerken dudaklarını bir sırtıma kapladı. Bunun yerine, genç kadınlar Derme çatma silahlar, gözleri ışıl ışıl ve ağızları açık, duyamasa da tahmin edebileceğı bir ilahi.

"Um, Brax, sanırım bir sorunumuz var."

"Sence onu duşta izlediğimizi biliyor ve misilleme mi yapıyor?"

"Belki de. Ona bunun senin hatan olduğunu söyleyeceğim."

"Ben sadece kazara kendini yaralamadığından emin olmaya çalışıyordum. Senin bahanen ne?"

"Ha. Sanki buna inanacak. Ona sadece vücudundaki tüm temizleyici köpüğü duruladığından emin için izlediğimi söyleyeceğim." O ve Brax karşılıklı bakıştılar. "Bir daha düşündüm de, ikimiz de izledim."

"Daha iyi bir plan. O ve buçukluklar harekete geçti. Kendimizi silahlandıralım mı?"

"Ve onun değerli yavrularına zarar mı vereyim?" Kaşlarını kaldırarak bu konuda ne düşündüğünü açıkça ifade etti.

Brax iç çekti. "Yani bizi esir almalarına izin mi

vereceğiz?" "Daha iyi bir planın var mı?"

"Hayır. İzin verin Aressotle koordinatlarını kilitleyeyim ve gemiyi otomatik pilota alayım. Bir saldırı ya da yeni oluşmuş bir asteroit kuşağı olmadığı sürece, en azından dünyamıza sağ salim varabiliriz."

"Eve mi? Annelerimize mi?"

"Peki bizi başka nereye götürmemi isterdin? Tren'in gezegeni mi? Fahri kuzenim olsun ya da olmasın, geri dönüp daha fazla delici ses dinlemek istemiyorum. bebeğinin çığlıkları."

"İyi bir noktaya değindin. Aylia da üremeye başladığından beri hiç eğlenceli değil. Ama annelerimizin eve dışı getirmemiz konusunda ne düşündüğünü biliyorsun."

"Ama Louisa farklı."

Öyleydi ve komuta merkezine girerken arkasına doluşan şeytani ordusunun başında bile görkemli bir şekilde öyleydi.

"Geminizi teslim edin yoksa," dedi, bağlanmamış saçları omuzlarına dökülüyordu, bacakları gömleğin altından görüldüğü yerde çıplaktı.

Önce Xarn'la hızlı bir bakış alışverişinde bulunan Brax oturduğu yerden kalktı ve omuzlarını silkerek dizlerinin üzerine çöktü ve "Sen kazandın. İnsan vahşetine karşı galip gelmeyi umamam. Ben seninim. komutu."

Sekizinci Bölüm

Tamam, ağır çekim göz kırpma onun yeni normunun bir parçası gibi görünüyordu.

olaylar beklenmedik yönlerde gelişmeye devam etti. İki mor yakışıklıyı aklından çıkaramadığı ve onları arasında hayal etmekten kendini alamadığı için canı sıkındı ve bir isyan düzenlemek için kızlarından yardım istedi. İşe yaramasını hiç beklemiyordu ama zihnini meşgul edecek ve kızları oyalayacak bir şeye ihtiyacı vardı. Ve belki de mor yakışıklılarının onu 'yakalayacağını' ve belki de bu cüretkârlığı yüzünden cezalandıracağını umuyordu.

Olmadı. Bunun yerine, dizlerinin üzerinde, elleri başlarının üzerinde, onlara komut verebileceğini belirten iki büyük adamla karşılaştı. Ne yazık ki, sadece Onlara yaptırmayı düşündüğü şeyler mevcut izleyici kitlesi için uygun değildi.

Neyse ki dili düğümlenmiş olsa da Katrina ne isteyeceğini biliyordu. "Bizi eve götür ." Tehdidini, kanepeden kopardıkları sivri ve keskin bir şeyle vurarak noktaladı.

"Bunun mümkün olmamasından üzüntü duyuyoruz."

"Tamam. Zaten geri dönmeye pek hevesli değildim. O zaman en yakın McDonald's'a ne dersin?" Louisa'yı şaşırtan hızlı bir yön değişikliğinden bahsediyoruz.

"Bir ne?" Brax sevimli bir şekilde şaşkın görünüyordu.

Kızlardan bir *ooh* sesi yükseldi. "Mickey D's'i hiç duymadınız mı? Mesela hiç Big Mac yemediysen nasıl yaşayabilirsin?" "Whopper daha iyi."

"Değil."

"Ben de."

Louisa dilini buldu. "Kızlar, sapıyorsunuz. Bir saniye geri sarın. İsyanın eve dönmekle ilgili olduğunu sanıyordum?"

"Hayır, bu sizin planınızdı Bayan F. Geri dönmemeyi

tercih ederim." "Geri dönmek istemiyorum ne demek

Katrina?"

"Aslında ben de ona katılıyorum Bayan Fontanna. Evde bizi bekleyen ne var? Hiçbir şey. Bir yıldan kısa bir süre içinde on sekiz yaşıma gireceğim ve sokaklarda olacağım."

"Ama..."

"O haklı Bayan F. Siz de biz de biliyoruz ki eğer geri dönersek büyük ihtimalle çoğumuz bir noktada ıslahevine ya da hapishaneye düşeceğiz. Sistemde bizim gibi kızlara yer yok." Nancy'nin açıklaması gerçekleri ortaya çıkardı.

"Bu şekilde olmak zorunda değil. Programlar var. Size yardım edebilirim." Kızlarının eve dönerlerse bir gelecekleri olmayacağını düşündüklerini fark etmek onu dehşete düşürdü. İddialarındaki gerçeği fark etmek onu daha da şaşırttı. Bu gibi terk edilmiş çocuklar, uygun destek ağları olmadan, hükümetin tüm iyi niyetine rağmen genellikle çatlaklardan düşüyorlardı

Gençliklerinde onlarla ilgilenen kurumlar. *Ama onları hayal kırıklığına uğratmayacağım.*

"Bize zaten yardım ettiniz. Üç yıl boyunca on birimizi ciddi bir beladan uzak tutmayı başarmış olman neredeyse bir mucize, öyle değil mi? kızlar?" Başlar sağa sola sallandı. "Yine de geri dönmek istersen anlarız. Sonuçta bir kariyerin vardı ve biz seni aşağı çekmeseydik muhtemelen bir hayatın olurdu."

Gözleri yaşardı. *Beni aşağı çektiklerini nasıl düşünebiliyorlar?* Onlarla çalışmanın zorluğunu, imkansız olduğunu düşündükleri bir şeyi başardıklarında gülümsemelerini görmeyi seviyordu. Kolay olan yerine doğru olanı yaptıklarında kontrollerinin tadını çıkarıyorlardı. Yüzlerine baktığında, bu kızları önemseydiğini fark etmek onu şok etti.

öğrenciler ve suçlamalar olarak. Onlar onun kızlarıydı. Ve sayısız kusurlarına rağmen onları seviyordu. Sanki onları bırakıp, onlarsız boş bir hayata geri dönecekmiş gibi. "Benden o kadar kolay kurtulamazsınız. Birinin galaksiyi Chloe'nin çevik parmaklarından ve Betty'nin kelimelerle olan ilişkisinden koruması ." Alkışlar onun sözlerini karşıladı.

"Affedersiniz ama bu tartışmanın önemli olduğundan emin olsam da, Brax ve beni bir yere bağlamanız, kıyafetlerimizi soymanız ve isteğinizi yerine getirmemiz için bize işkence etmeniz gerekmiyor mu?"

Brax, suçlamalarına sert bir bakış atarak, "Ve açıklığa kavuşturalım, bunları Louisa'nın yapmasından bahsediyoruz," diye ekledi.

Betty'nin yüzüne geniş bir sırıtma yayıldı ve muzip gamzesi ortaya çıktı. "Mor adamlar haklı. Doğru dürüst isyan etmemişiz. Kızlar, Bayan Fontanna'yı bırakalım da bizi gerçekten sevimli adamların olduğu havalı bir gezegene götürmesi için onlara işkence etsin."

"Ve plajlar. Bronzlaşmam lazım."

"Kalıp ona yardım etmemiz gerekmez mi?" Sade sordu. Clarabelle'in kulağına fısıldadığı bir yorum gözlerinin açılmasına ve içinden bir "Oh," neden oldu. Sade utançtan yanakları pembeleşmiş bir halde odadan koşarak çıktı ve Louisa inlemek istedi. *Ona ne söylediğini hayal edebiliyorum. Muhtemelen benim düşündüğümle aynı şeyi.*

"Hepsi sizin Bayan F. Merak etmeyin, duyduğumuz çığlıkları duymazdan , bu yüzden çıldırmaktan çekinmeyin." Kızlar giderken Anne göz , kapı arkalarından kapandı.

Ağzı aniden kurudu, elleri terledi ve son duş keyfine rağmen amı aniden zonklamaya başladı, dizlerinin üzerindeki iki erkeğe döndü. *Kıçımın mahkûmları.* Bağlı bile değillerdi. Kahretsın.

Geri , içinde bulunduğu tuhaf ikilemden bir çıkış yolu ararken alt dudağını kemirdi.

"Nereye gidiyorsun, küçük insan?"

"Bize teker teker işkence etmeyi mi tercih edersiniz? Çok mu fazla kıyafet giyiyoruz?"

"Eğer kullanman için getirmemi istersen odamda kelepçelerim var." Xarn sırtıttı.

Onun kartal gibi açılmış ve bağlanmış, tabii ki çıplak görüntüsü zihninde canlanırken, ona neler yapabileceğine dair çeşitli fikirlerle birlikte neredeyse inliyordu "Kimseye işkence etmiyorum." *Teslim olmayarak kendimden başka.*

Brax ayağa kalkarak, "Katılmıyorum," diye cevap verdi. "Beni seçmeyi ya da bana dokunmayı reddetmeniz tam bir işkence."

Onun aklını mı okumuştı?

"Kılıç kardeşim doğru söylüyor."

"Kesin şunu." Tedirginlikle ayağını yere vurdu ve ne kadar çocuksu görüldüğünü umursamadan onlara bir parmağını salladı. "Bunu nasıl yapıyorsunuz bilmiyorum ama beni o kadar tahrik ediyorsunuz ki doğru düzgün düşünemiyorum."

"Hangimizin durması gerekiyor?" İkisi de ona baktı ve bir cevap bekledi.

"İkiniz de. O yüzden benden seçim yapmamı istemeyi bırak. Yapamam, bu tamamen delilik. Yani, seni tanıyalı ne kadar , üç gün mü? Belki biraz daha fazla. Düşünmek için zamana ihtiyacım var. Ve şimdi görünüşe göre, kendimi bulmam ve kızlara yaşayacak yeni bir yer. Bunu nasıl yapacağımıza dair bir fikriniz var mı?"

Bir patlama gemiyi sarsarken ve bilgisayar bir uyarı verirken, bu soruya verilecek yanıtın beklemesi gerekecek gibi görünüyordu.

"Kalkanlara doğrudan darbe. Kalkanlar dayanıyor, ancak on bir ile on dört arasındaki bölümlerde zayıfladı. Bilinmeyen bir gemi tespit edildi. Bilinmeyen gemi silahlarını hazırlıyor. Silahlar ateşleniyor. Çarpışma yakın."

"Fruks. ." Brax onu duvara dayalı bir oturttu ve onu bağlamak için kayışlar ortaya çıktı. Tam zamanında. İkinci yaylım ateşi

Gemiye sertçe itti ve yerde ışıklar yanıp sönerken daha fazla siren sesi duyuldu. Zavallı Brax'ın ayakları yerden kesildi ama çabucak toparlanıp konsoluna doğru koşmaya başladı.

"Kızlarım!" bağırdı, etrafa savrulup kendilerine zarar vermelerinden endişeleniyordu.

Karşısında oturan Xarn'ın parmakları uçuştı. "Bilgisayar onları acil durum çarpışma koltuklarına yönlendiriyor. İkisi düşme sonucu oluşan morluklardan şikayetçi ama diğerleri korkmuş olsalar da iyi görünüyorlar."

Tanrı'ya şükür. Gemi tekrar titredi ve Louisa gözlerini kapatarak bilgisayarın rahatsız edici mesajlarını uğursuz bir sesle engelledi *"Kalkan kırıldı"* uyarıları. *Bölümlerde basınçsızlaştırma.... Bölmeler kapatılıyor... Acil inişe izin veriliyor."*

Başlarının büyük belada olduğunu anlayacak kadar bilim kurgu filmi izlemişti. Gemi tıngırdadı, cırtlak bir vınlama havayı doldurdu.

Brax, "Kendini hazırla," diye uyardı. "Bu iş biraz sarsıntılı olacak."

Yılın küçümsemesi. Ya da en azından onun deneyimlediği kısmının. Xarn mırıldandıktan sonra bayıldı, "Oh frukx. Murphy seni piç kurusu, onunla çiftleşme fırsatı ölmeme izin vereceğine inanamıyorum."

Bilincini kaybetmeden önce aklına gelen son tutarlı düşünce şuydu, *Murphy de kim?*

Dokuzuncu Bölüm

Brax kendine geldi ve inledi. Onu koltuğunda tutan kayışlar etini ısıırıyordu ve vücudundaki ağırlara bakılırsa, sağlam koşum takımının çarpışma inişi sırasında iyi bir egzersiz yaptığına bahse girerdi. Üzerlerine ateş açarak onları gafil avlayan ve kalkanlarını rekor bir sürede devre dışı bırakan gemi, iticilerine de zarar vermişti. Manevra kabiliyeti ciddi şekilde Gövdesindeki gedikler tüm gemiyi dengesiz hale getirdiğinden, yapabileceği tek şeyi yaptı. En yakın gezegeni hedeflemek. Ancak, engelli statüleri göz önüne alındığında bu bile riskliydi. Saf şans onları O hain ve engebeli inişte hayatta , ancak gemi o kadar iyi durumda görünmüyordu.

Ama en azından ölmedik. Düşman gemisinin onlara nasıl sinsice yaklaştığını hâlâ anlayamamışken küçük bir teselli. Herkesin onaylamadığı yaşam tarzları göz önüne alındığında, o ve Xarn gemilerini galaksinin en gelişmiş algılama sistemleri de dahil olmak üzere en son teknolojiyle donatmışlardı. Düşman gemisi gizlenmiş olsa bile, bu gizliliğin ardındaki gizemli doğa nedeniyle çok az kişinin sahip olduğu değerli bir yetenektir, asla bu kadar hazırlıksız yakalanmamalıydılar. Öte , o sırada dikkati biraz dağınıktı, bu yüzden uyarılar mevcuttu ve sadece onları fark etmemiş olabilirdi.

Louisa ve çocuklarının yerine uçuşumuza dikkat etmiş olsaydık böyle bir şey olmayacaktı. Ama gerçekten, hangi erkek onun merhametine dayanabilirdi, yanaklarındaki kızarıklığı ve Gözlerindeki arzu.

Onu düşünmek içini kıpır kıpır etti ve onu görmek için başını çevirdi. Onun koltuğuna yığıldığını ama zarar görmemiş gibi göründüğünü ya da en azından görünür bir yarasının kanamadığını fark etti ve gerginliği kısmen azaldı. En iyi arkadaşına gelince, Xarn kıpırdanırken homurdandı. Kılıç kardeşini incitmek için sarsıntılı bir yolculuktan daha fazlası gerekecekti.

Durumları acil görünmüyordu, Brax dönüp konsoluna baktı, geminin şu anki durumunu merak ediyordu - tahminine göre sızıntı vardı. Aktif sistemleri gösteren ışıkların çoğu sönmüş, kontroller yanıt vermiyordu. Kontrol alanındaki loş aydınlatma yedek güce geçtiklerini gösteriyordu, bu da yaşam destek fonksiyonları aktif olsa da geminin kendisinin ölü olduğu anlamına geliyordu. Son hatırladığında yakınlardaki bir gezegenin atmosferine doğru savrulduklarını gördüğünden, gezegene düştüklerini tahmin etti. gezegenin yörüngesine girmek yerine yüzeye çıktılar. Emin olamadığı şey ise buldukları yerin yaşanabilir olup olmayacağıydı.

En azından çarpışmadan önce bir acil durum sinyali göndermişti, bu da işaretçiye yakınında tuttuğu sürece yardımın eninde sonunda onları bulacağı ve Brax ile Xarn'ın bir kez daha başlarını belaya soktukları için alay edecekleri anlamına geliyordu.

Bu kavram onu eğlendirmiyordu. Nedense Louisa'nın kendisini beceriksiz bulmasını istemiyordu. Onun hakkındaki düşünceleri önemliydi, bu da yardım gelmeden önce onun gözündeki saygınlığını artıracak bir şey yapması gerektiği anlamına geliyordu; habersiz yakalanmasının yol açacağı bazı alayları bertaraf edecek bir şey.

Kemerinin tokası bastırıldığında açılmayı reddedince konsolun altına eğildi ve kalın elyafı kesmek için kullandığı bıçağı çıkardı.

"Neredeyiz biz?" diye inledi Xarn.

"Emin değilim. Louisa'yı serbest bırakacaktım sonra bir analizör alıp yüzeyi kontrol edecektim."

"Louisa! O-?"

"İyi görünüyor, ancak iç yaralanmaları araştırmak için bir tarama yapabilmemiz için tıbbi birimi almak isteyebilirsiniz. O bizden çok daha kırılgan."

Yine de rengi iyi görünüyordu ve nefes alış veriş i düzgündü, kayışlarını kesip onu kollarına alırken güven verici işaretler olduğunu umuyordu.

"Peki ya öğrencileri?" Xarn kemerini çözmeyi başararak sordu. Ayağa kalktı ve gövdesini gerdi.

"Gemideki tüm iletişimi ve kontrolleri kaybettim. Gitmek zorundayız kendimiz için görmek. Ama önce birimiz keşif yapmadan Louisa'yla yola çıkmak istemiyorum. Suçlamalarının zarar görmesi durumunda onun mağdur olmasını istemem. Ayrıca hava kalitesini de tespit etmeliyiz."

"Ben giderim. Sen o aptal tıbbi üniteyi kullanmakta daha ustasın." "iyi

olur. O korkak herifin ateş açıp açmadığını bilmiyoruz. gemi bizi yüzeye kadar takip etti." Ve şu anda bile silahlarını gemilerine doğrultmuş, patlatmaya hazır olabilecekleri düşüncesi onu endişelendiriyordu.

Ancak, içinde bulundukları durum hakkında daha fazla bilgi sahibi olana kadar, geminin olası güvenliğini terk edip bilinmeyen açık havaya çıkmak aptalcaydı.

"Nasıl oldu da bize gizlice yaklaştılar?" Xarn dolabın yanına gidip inceleyerek açarken sordu. Taşınabilir bir iletişim ünitesini Brax'a fırlattı, o da tek eliyle yakaladı.

Louisa'yı yere yatırdı, keşke başı için bir yastık olsaydı diye düşündü. Ellerini serbest bırakarak iletişim cihazını açtı ve test ederek, "Hiçbir fikrim yok. Sanki üzerimize gelene kadar bilgisayar onları algılamamış gibi."

Xarn kaşlarını çatı. "Biri gemimizi mi kurcaladı?" Bu olasılığı çoktan düşünmüş olan Brax'ın sertçe başını sallamasıyla Xarn hırlamaya başladı. "O aptal yeşil kaltak. Bahse girerim kılavuz sistemiyle oynadığında gemimizi de bozmuştur."

"Muhtemelen," diye cevap verdi ayağa kalkıp Xarn'a dolapta katılırken, sağlık cihazının yanı sıra bir lazer tabancası ve başka bir bıçak aldı. Hazırlıklı olmak işe yaradı. "Muhtemelen işimiz bittiğinde izlerini örtbas etmek istiyordur. iş. Yaptıklarının bedelini ödeyecek ama önce bu gezegenden çıkabilecek kadar uzun süre hayatta kalmamız gerekiyor."

Xarn inledi. "Lütfen bana işaretçiyi etkinleştirdiğini söyleme."

"Bilincim yerine gelir gelmez."

"Ah frukx. Bekleyip bir gemiye bayrak çekip çekemeyeceğimizi ya da bir gemiye el koyup koyamayacağımızı göremez miydiniz?"

"Kendimizi kurtarmak bir , Louisa ve onun buçukluklarını da eklersek yardıma ihtiyacımız var."

"Haklı olmandan nefret ediyorum," diye homurdandı kılıç kardeşi.

Brax Louisa'nın yanına döndü ve diz çöktü. Tıbbi ünite bir bip sesiyle açıldı ve Xarn bir çift silah, birkaç bıçak, yedek cephane ve bir ışık çubuğu bulunan bir kalça kılıfı takarken vücudunda gezdirdi.

İlk tarama normal çıktı. Rahatladı, kızın ciddi şekilde yaralanmadığından emin olana kadar orada olduğunu bilmediği bir gerginlik düğümü gevşedi. Xarn'a bazı ekstra talimatlar ilettiler. "Lazer kesiciyi, büküm çubuğunu ve birkaç yüz maskesini yanınıza almak isteyeceksiniz. hava kalitesi ünitesiyle birlikte. Bir de bekleyemeyecek bazı yaraları gerekirse diye tıbbi yardım çantası."

"Bunu daha önce de yapmıştım," diye homurdandı arkadaşı, bu maddelere ek olarak bir de Sırtına geçirdiği bir çuvala birkaç tane daha koydu. "Başka bir şey var mı anne?" diye alay etti.

"Dikkatli ol."

"Her zaman. Ben dönene kadar insanımıza iyi bak."

Xarn başını sallayarak oradan ayrıldı ve Brax dikkatinin yarısını Louisa'ya verirken diğer yarısını da sorun çıkabileceğine işaret eden sesleri dinlemeye verdi. İkinci ve üçüncü taramalarında da herhangi bir iç hasar belirtisi görülmedikçe küçük bir morluk ve kafasında bir şişlik olduğunu görünce topuklarının üzerinde geriye yaslandı. *İyileşecek*. En azından kazadan sonra. Öğrencilerinden başaramazsa nasıl tepki vereceği üzerinde durmamayı tercih etti.

Onu tanıdığı kısa süre içinde Louisa, alıngan davranışları ve sözleriyle onun için çok şey ifade etmeye başlamıştı. En iyi arkadaşına da. Louisa'nın Onu kimin elinde tutacağı ikilemi onu rahatsız ediyordu. Bir yandan, onu hiç hayal etmediği bir aciliyet ve sahiplenme ihtiyacıyla istiyordu. *İstiyorum onu eşim yapmak*. Diğer yandan, eğer onu sadece kendisi alırsa ya da Xarn alırsa, bunun kendisiyle birlikte büyüyen ve hayatının tüm önemli olaylarını paylaşan erkekle olan ilişkisine zarar vereceğine dair bir önseziye sahipti.

Barbar bir insanın aralarını açmayı başaran tek şey olması tuhaftı ama başka ne yapabilirlerdi ki? Gitmesine izin vermek bir seçenek değildi, ama onun seçimiyle nasıl başa çıkılacaktı? *Ama ya gitmezse?* *Bir seçim yapmak zorundaydı...* Onu paylaşmayı kaldırabilir miydi, muhtemelen bir ömür boyu kılıç kardeşi ve en iyi arkadaşı mı? Şaşırtıcı bir şekilde, bu fikir onda *hayır* diye bağırma isteği uyandırmadı. Ancak Xarn böyle bir şeyi kabul eder miydi? Elbette şu an Louisa'nın durumu ve onun sevgisi üzerine kafa yormanın zamanı değildi. Başparmağının ucuyla onun yanağını okşadı ve ayağa kalkmadan önce eğilip dudaklarını okşadı.

Onun için daha fazla bir şey yapamayınca dolaba döndü ve Xarn ile aynı kalça kılıfıyla silahlandı. Ayrıca bir çuvalı su arıtma ünitesi, beslenme çubukları, cepbane şarjörleri ve kompakt, termal battaniyelerle doldurdu. Yanına bir de ip dağıtıcısı aldı.

Bir yanı gemide kalıp kurtarılmayı bekleyebileceklerini umuyordu ama en kötüsüne hazırlıklı olmadan bu kadar uzun süre yaşamamıştı. Louisa için ikinci bir küçük çuval doldurdu, çünkü onun inatçı doğasını zaten biliyordu, ayrılmak zorunda kalırlarsa muhtemelen yardım etmek için ısrar edecekti.

Sanki onu düşünmek onu uyandırmış gibi, "Lanet olsun, başım ağrıyor," diye mırıldandığını duydu.

Aceleyle kızın yanına dönerek tarayıcıyı tekrar çıkardı ve kızın yüzünde gezdirdi. Vuruşan ellerini görmezden geldi.

"Hey, ne halt ?"

"Uyandığına göre beyin sarsıntısı ya da beyin kanaması belirtilerine karşı tekrar tıriyorum."

"Ben iyiyim. Biraz asetaminofenin düzeltemeyeceğı bir şey değıl." "Biraz ne?"

Acı dolu gözlerini kısarak ona baktı. "Baş ağrısı için şeyin var mı?"

Bir adım ileride, koluna bir ozmoz şırıngası bastırdı. Bir tıslamayla basıncı boşaltarak ona ilacı verdi ve kadın rahat bir nefes aldı. İç çekışı içten geldi. Onun kendi türüne yönelik bir yardıma nasıl tepki vereceğini bilmiyordu.

Kaşlarının arasındaki acı kırıışıklığı kayboldu. "Oh, bu daha iyi hissettiriyor. Ne oldu?"

"Düşman ateşiiyle vurulduk ve yere çakıldık."

"Biz ne?" Doğrulup etrafına bakarken gözleri büyüdü. "Xarn nerede? Ve kızlarım? Herkes iyi mi?"

"Kılıç kardeşim suçlamalarınızın durumunu doğrulamaya gitti. Ayrıca, bazı gezegen yüzey okumaları yapacak ve yaşam formlarımız için uygunluğunu değerlendirecek."

"Bana Mars gibi nefes alamadığımız bir gezegende sıkışıp kalabileceğimizi mi söylemeye çalışıyorsun?"

"Bahsettiğiniz gezegeni bilmiyorum ama gezegenin bedenlerimize düşmanca davranma ihtimali var. Eğer durum buysa, yardım gelene kadar yaşam destek sistemleriyle gemide kalabileceğimizi umuyorum."

"Ne demek yardım? 911'in uzaydaki eşdeğerini falan mı aradın?"

"Sorunuz buysa bir acil durum işaretiini aktif hale getirdim. Ancak birisinin bir araçla gelmesinin ne kadar süreceğini tahmin edemiyorum.

gezegenden ulaşım."

"Bu yaşam desteği ne kadar sürecek?"

"Her birim odaya özeldir, bu nedenle teorik olarak odadan odaya geçerek, her yaşam destek birimini teker teker kullanarak neredeyse yirmi veya daha fazla gezegen devrine dayanabiliriz. Ancak bu gerçekleşmeden önce açlıktan ölme ihtimalimiz daha yüksek."

"Harika. Şimdi kendimi çok daha iyi hissediyorum," diye homurdandı.

Komuta merkezinin kapısı kayarak açıldı ve Brax onun önünde ateş pozisyonuna geçti, silahı açıklığa doğrultulmuştu.

Xarn'ı gördüğünde elini indirdi. Yüzündeki görünce içini bir ürperti kapladı.

"Kızlar nerede?"

Arkadaşı cevap vermeden önce yüzünü buruşturdu ve gözle görülür bir şekilde yutkundu. "Ben biliyorum. Gemimiz tasarımına uygun olarak parçalara ayrıldı. İçinde bulundukları bölüm görülemiyor. Korkarım gitmiş olabilirler."

*

Ve işte yine o tanıdık yavaş göz kırpması geldi. "Affedersiniz? Gitti de ne demek? Bu mümkün değil. Geminiz nasıl olur da İki mi?"

"Aslında bu dört eder," diye düzeltti Brax. boş bakışları karşısında açıkladı. "Gemimizin yapısı öyle ki, büyük bir strese maruz kaldığında, en yüksek hayatta kalma şansını sağlamak için, odalar mühürlenir ve gemi dört ayrılır. Motor bölümü muhtemelen çarpışma sırasında patlamış. Depo bölümü, çarpışmanın etkisiyle

ve yerini ekstra erzak sağlayacağız. Buçukluklarınız eğlence bölümündeyken biz kontrol bölümündeyiz. Geminin en ağır zırhlı bölümleri bunlar."

"Eğer biz kurtulduysak, büyük ihtimalle onlar da kurtulmuştur. Sadece dışarı çıkıp onların bölümünü bulmamız gerekiyor."

Xarn kıpırdandı. "Evet, bu da beni ikinci soruna getiriyor. Kompartımanımız bataklık bir alana indiği ve batmakta olduğu için bir an önce tahliye etmemiz gerekiyor. Eğer önümüzdeki otuz galaktik birim ya da daha kısa bir süre içinde çıkamazsak, sular altında kalacağız."

Ağzı bir karışık açık, ona baktı. Kötüden daha kötüye. Yoksa hâlâ anlatacak daha çok şeyi mi vardı? "Başka bir şey var mı, parlak gün ışığı?"

Kaşlarını çattı. "Kaza aklını mı karıştırdı? Güneş parlamıyor. Aslında hava kapalı ve yağmur yağma ihtimali olduğunu

tahmin ediyorum." "Dışarı mı çıktın?"

"Evet. Hava yoğun ve nem oranı çok yüksekama zararlı olmamalı."

O ve Brax yüzey koşullarını tartışmaya devam ederken, bir yandan da dolapları karıştırıp bazı eşyaları torbalara dolduruyorlardı. Sersemlemiş bir halde kızlarının hayatta kalamamış olabileceği gerçeğini kavramaya çalıştı. Buna inanamıyordu. İnanamazdı. Baktan bir çocukluk geçirmemişlerdi ki şimdi yeni bir hayat kapıyı çaldığında ölsünler.

Onları bulacağım. Dışarıda bir yerdeler, biliyorum.

Kararını verince dikkatini tekrar mor yakışıklılara verdi ve nefesinin altından ısıklık çaldı. Gömleklerini çıkarmışlardı ve Leylak rengi kasları neredeyse ağzının suyunu akıtıyor ve kesinlikle yemekle ilgisi olmayan bir açlık hissi uyandırıyor. Gelişmiş göğüs kaslarında meme uçlarının olmaması, bunu ilk duyduğunda korktuğu kadar tuhaf görünmüyordu. Ayrıca, üst gövdelerini keşfetmeyi eğlenceli kılacak fazlasıyla çıkıntıları vardı. Gerçi o hiç keşif yapmayacaktı.

Çıplak göğüslerinin üzerine bir koşum takımı taktılar ve ardından bunları omurgalarından aşağıya doğru kılıçlarını kınına sokmak için kullandılar. Canlanmış barbar savaşçılar gibiydiler. Ve kutsal ateş.

Huşu -ya da uyarılmışlık- yüzünden okunuyor olmalıydı. Çünkü Xarn onunla göz göze geldi ve sırıttı - 'ne düşündüğünü biliyorum ve bunu destekliyorum' diyen bir gülümseme. "Kılıçlarımızdan bu kadar etkileneceğini bilseydim onları sana daha önce gösterirdik." Tabii ki bakışları hemen kasıklarına kaydı ve kumaşın esnemesini izlerken kızardı.

Brax inledi. "Buna ilgi göstermek için en kötü zamanı seçiyorsun. Gitmeliyiz."

"Evet. Haklısın." Zihinsel olarak kendini salladı. Bacaklarının arasındaki ağrıdan başka bir şeye odaklanması gerekiyordu. Yabancı bir gezegeni kızlarından kurtarmak gibi çünkü gözetim olmadan tek başlarına ne yapacaklarını ancak Tanrı bilirdi.

Önüne bir şey uçarak geldi ve garip kauçuk nesneyi yakaladı ve şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Bu da ne?"

"Biz onlara slip diyoruz. Onları korumak için ayağınıza giyiyorsunuz," dedi. "Oraya çıplak ayakla gitmeyi umamazsınız ve botlarımız sağlam olmasa da biraz rahatlık sağlayacaktır."

Lastik gibi şeyi daha yakından incelediğinde, aslında her birinde bir delik olan bir çift olduğunu fark etti. Ayağını deliğe soktu ve garip dokulu terlik ayağını sardı. Diğerini giydi ve ayağa kalktı. Üzerinde yürümek için süngerimsi olan bu terliklerle terleyerek geçirdiği bir günün ardından ayaklarının çorapsız nasıl kokacağını merak etti.

"İç çamaşırın var mı?" diye sordu, uzun bir tişört gemideyken kızlık organlarını örtmeye yararken, dışarıda bunun bir sorun olabileceğini fark etti. tamamen farklı bir deneyim. Yıllar önce Amazonlar hakkında izlediği bir belgesel ona sıcak ve ıslak yerlerde sürünmeyi seven küçük yaratıkları düşündürmüştü. Muhtemelen böyle bir zamanda düşünülecek en iyi şey değildi.

"İç çamaşırlarını kastediyorsanız, hayır, küçük bedeninize uyacak bir şey yok. Korkmayın, onu istenmeyen girişlere karşı koruyacağız."

Ama onu ikinizden kim koruyacak? Çünkü onlar söz konusu olduğunda direnci büyük ölçüde kaybaldığından, kendisini baştan çıkarmalarına izin vermesi an meselesiydi. Ya da benim onları baştan çıkarmam.

"Gelin. Acele etmeliyiz."

Düşüncelerini onların gitme eğiliminde oldukları yönden uzaklaştırarak onlara katılmaya gitti. Brax beline bir kemer taktığında sıçradı, kemerde bir tabanca ve bıçak vardı.

"İhtiyacın olursa diye." dedi onun şaşkın bakışları karşısında.

"Ve bizden bahsetmiyor," diye ekledi Xarn onun poposuna bir tokat .

"Kullanacak daha iyi silahlarım var," diye şımardı ve yanlarından geçip koridora çıkmadan önce ikisini de bir saniyeliğine avuçladı. Eşleşen iniltilerinin dikkatini ilk yabancı gezegenine ayak basmak üzere olduğu gerçeğinden uzaklaştırmasına izin verdi.

Vay . Siktir et NASA'nın insan için küçük bir adımını. Bu Louisa için büyük bir adım.

Ambarda durmuş, loş bir manzaraya bakarken başını sallamaktan kendini alamıyordu. Bilim kurgu filmleri ve Uzay Yolu insanı yabancı bir gezegenin gerçekliğine hazırlayamazdı. Her şeyden öncerenkler tamamen yanlıştı.

"Pembe sakızlı su mu? Gerçekten mi?" Dünya gezegeninden kim bilir kaç ışık yılı uzaktaydı ve Barbie evrenine aitmiş gibi görünen pastel bir gezegene inmişti.

Brax arkasından yaklaş, "Ona bu veren mineraller," diye ekledi.

Kadın irkilerek sallanmaya başladı ama adam onu belinden yakaladı. Onu bir koluyla sabitleyerek kendine doğru çekti. Bunun ne kadar güzel bir his olduğunu görmezden geldi.

ve incelemesine devam etti.

"Bunu nereden biliyorsunuz? Daha önce burada bulundunuz mu?"

"Söz konusu gezegen benim tarafımdan bilinmiyor." Kızın elini tuttu ve kalçasındaki bir cihaza dokundurdu. "Analizör beni besliyor bilgi."

"Hileci."

Kıkırdadı. "Ben hazırlıklı terimini tercih ederim."

"Tamam akıllı , madem mineraller iğrenç suyu pembe yapıyor, o zaman şurada içinde oturan ağaç şey neden beyaz?" Ve ucube görünümlü. Bunun dünyevi anlamda bir ağaç olmadığını anlamıştı, ama örme, tüylü uzuvları olan bu uzun şeye başka ne denebilirdi ki?

"Su rengini akıtıyor. Bataklıktan göreceksiniz. Yapraklar muhtemelen bir dizi rengi kapsayacaktır."

"Gitmekten bahsetmişken, bunu nasıl yapacağız?" diye sordu burnunu kırıstırarak çamura bakarak. Pembe ya da değil, oraya ayak basmak istemiyordu.

"Şanslısınız ki gemimizin tüm bölümleri havada durma platformu gibi temel acil durum ekipmanlarıyla donatılmıştır. Ayaklarınızı ıslatmanıza gerek kalmayacak."

Brax'ın ellerinde gevşekçe tutulurken arkasından gelen bir sesle döndü. Xarn küçük siyah bir kutuyu havada tutarak onları kenara çekerken Brax onları geri itti. Brax'ın vücudunun onunkine değmesi dikkatini Xarn'dan tamamen ayırmasına neden olmamıştı ama bunun tek nedeni kendini izlemeye zorlamasıydı.

Bir sırtış ve gösterişle küpü havaya fırlattı ve kutu bir sihirbaz numarası yaparak havada asılı duran bir platforma dönüştüğünde kızın çenesi düştü. Sadece bir santim kalınlığında olan ve katı görünen küpü havada tutan sihrin ne olduğunu kavrayamasa da, kendini oldukça etkilenmiş buldu.

"Bu harikaydı," diye nefes aldı ve sonra Xarn'a gülümsedi.

Brax onun arkasından, "Onun bununla hiçbir ilgisi yok," diye homurdandı.

"Gel benim küçük barbarım, sana nasıl göstereyim." Xarn zar zor sallanan salın üzerine atladı ve elini uzattı. Xarn onun parmaklarını sıktı ama daha sıçrayamadan bir çift el poposunu kavradı ve onu ileri doğru itti.

"Hemen gitmeliyiz!" Brax ses tonunu acele ederek söyledi. Öne doğru yuvarlanarak Xarn'ın üzerine düştü. Brax platformun üzerine sıçrayıp platformu ciyakladı. Elleri sırtını okşarken kıkırdayan Xarn'a yapıştı.

", küçük insan. Batmayacağız. Yine de gemimiz için o kadar kefil olamam."

Dönen Louisa, komuta merkezinin , pembe çamurun onu bütünüyle yutuşunu ve bir hava boşluğu geçirmesi çıkarışını izlemekten başka bir şey yapamadı.

bataklığı taradı ve kızlarının içinde bulunduğu uzay gemisi bölümünün de aynı kaderi paylaşıp paylaşmadığını merak etti. Gözlerinde yaşlar oluşurken bir titreme onu sarstı.

Onun düşüncelerini okumuştı. "Ağlamak yok," dedi Brax, başparmağıyla alt kirpiklerine dokunarak nemi sildi. "Buçukluklarınız bir bataklığa batmalarına izin vermeyecek kadar hırçınlar."

"Tabii eğer inmişlerse. Vücudumun arkasına baktığınızda bizden çok uzakta olmayan sağlam bir yüzey olduğunu göreceksiniz."

"Ve hesaplamalarım göre," diye ekledi Brax, iPad'e benzeyen ama şeffaf plastikten yapılmış bir el aletini havaya kaldırarak. "Onların bölümü de kendini o yöne doğru itilmiş olarak bulmuş olmalı." Onun arkasını işaret etti.

Gözleri Brax'ın işaret ettiği parmağı takip etti ve Xarn'ın kolunun etrafından bakarak, onun daha önce görüneceğini iddia ettiği renkli ağaçları gördü.

bataklıktan daha da uzaklaştılar.

"Teşekkür ," diye cevap verdi usulca, moralini yükseltme çabalarından etkilenmişti.

"Küçük iblisleri bulduktan sonra bana teşekkür edin.

Xarn kaşlarını sallayarak ve imalı bir bakış atarak, "Ve bize teşekkür ederken çıplak demek istiyor," diye ekledi.

Kahkahalar gözyaşlarını silerken ve suçlamalarını bulma kararlılığını güçlendirirken, platform kalın çamurun üzerinde geziniyor ve yeşil bir karenin üzerinde durduklarında vücutlarının basit bir eğimiyle yönlendiriliyorlardı. Brax, "Sizi kuru tutacağımızı söylemiştim," dediğinde neredeyse kuru karaya ulaşmayı başarmışlardı.

Xarn bağırdı, "Seni aptal! Bunu neden söyledin?" diye bağırdı ve daha da tuhafı, Louisa felaket gelmeden önce bedensiz bir kıkırdama duyduğuna yemin edebilirdi.

Onuncu Bölüm

Dokunaç bir anda ortaya çıktı ve Brax'ın etrafını sararak onu uçan gemiden aşağı çekti.

Louisa "Dev bataklık mürekkep !" diye bağırdı ve silahını çıkardı, şahsen Xarn bunu kendilerine saldıran yaratıktan daha korkunç buldu.

"Hiç komik değilsin Murphy," diye homurdandı Xarn, baş belası varlığın yakınlarda gezindiğini bildiği için havaya konuşarak. Muhtemelen ayaklarını ıslatmak için sırada onun olduğunu anlamak için dahi olmaya gerek yoktu. Xarn kılıcını çekti, tam zamanında çamurlu sulardan daha fazla dalgalanan uzantılar fışkırdı. Kendisini tuzağa düşüremeden ya da Louisa'ya dokunamadan onları kesti ama Louisa'ya zarar vermemesine rağmen, kesilen sapların Louisa'ya sütlü bir likör püskürtmesine engel olamadı.

"Eew!" Hoşnutsuzluğunu belli eden bir ifade takındı ama birçokları gibi bayılmadı. dişiler yapardı. Kesinlikle ruhen zayıf değildi, bu da takdir ettiği bir özellikti. Brax'ın kafası pembe bataklığın yüzeyinden çıkarken bir rahatlama hissi gergin duruşunu gevşetmesini sağladı. Kılıç kardeşi için gerçekten endişelendiğinden değil. Ya da kendi kendine öyle söyledi.

Brax platformun kenarına yürürken Louisa ellerini çırpı, onun yeniden ortaya çıkmasıyla yüzünde parlayan mutlulukla.

"Brax! Yaşıyorsun."

Xarn homurdandı. "Elbette öyle. Sıradan bir bataklık yaratığının Çift 'ten biriyle baş edebileceğini düşünmedin değil mi? Biz ondan daha korkunç yaratıklarla uğraştık."

Kadının gözlerindeki uyarı ışıltısına kulak vermeliydi. Yapmadı, bu yüzden de kadının onu iterek yan taraftaki bataklığa baş aşağı düşmesine hazırlıklı değildi. Dibin çok uzak olmadığı anlaşıldı ve ayaklarını dikti.

ve kendini yüzeye doğru itti. Kardeşiyle birlikte bataklıktan çıkarken, ağzındaki yapışkan maddeyi tükürdü ve ona ters ters baktı. Kız güldü.

"Hiç komik değil, insan," diye hırladı.

"Komik olan nerede durduğunuza bağlı," diye alay etti. Ellerini kalçalarına koyarak onlara doğru ışıldadı, muhtemelen şu anki kıyafetiyle - Brax'ın gömleği ve başka hiçbir şey yok- sakladığı şeyi net bir şekilde görebileceklerini fark etmemişti. Ve baştan çıkarıcı görünüyordu.

"Sen de benim mü düşünüyorsun?" Xarn mırıldandı.

"Kesinlikle."

Yukarı uzandılar ve her biri bir köşeyi tuttu. Önce bir yöne, sonra diğer yöne sallanarak yüzen platformu salladılar.

"Hey, ne yapıyorsun?" diye bağırdı.

Xarn, dengesini korumak için bacaklarını açtığı anda gözleri ona parıldamaya devam eden ödülde, sırttı. "İntikam."

"Bu benim göbek adım," diye güldü ve güverteye çıkıp bacak bacak üstüne attı. "Şimdi, eğer göz atmaya çalışmayı bitirdiysen, daha kötü bataklık yaratıkları ortaya çıkmadan önce karaya çıkmayı bitirebilir miyiz?"

Onu da kendileriyle aynı çamura bulamak istemediklerinden, sağlam zemine ulaşana kadar salın yanında ilerlediler. Ağır bir şekilde kirle kaplanmış teçhizatıyla ilerleyen Xarn yüzünü buruşturdu. "Bir banyoya ihtiyacımız var."

"Evet, öyle," diye onayladı Louisa. "Berbat kokuyorsun." Vurgulamak için burnunu tuttu, gözleri neşeyle parlıyordu.

Bu kez harekete geçmeden önce birbirlerine bakmadılar bile. O ve Brax onu sıkıştırarak, karanlıkla kaplı vücutlarını ona sürttüler. Amaç misilleme yapmaktı ama onun gür bedenine, kahkaha dolu çığlıklarına ve kıkırdamalarına kulak kabarttığı anda, farklı türden bir dürtü onu ele geçirdi. Ve yalnız da değildi.

Brax'ın yüzünde de aynı şehveti görebiliyordu. Garip bir şekilde, bu onu başlangıçta olduğu kadar rahatsız etmiyordu. Yıllar boyunca pek çok şeyi paylaşmışlardı, aslında ortak bir genetik geçmiş ve kadınlar dışında neredeyse her şeyi... Gerçi birbirleriyle ne kadar sık takıldıkları düşünülürken Ebeveynleri ve ailesi ikisine de aynı şekilde davranıyordu. Bir eş söz konusu olduğunda aynı dışının onları çekeceğini düşünmek gerçekten bu kadar çılgınca mıydı?

"Tamam, demek istediğini anladım," diye güldü Louisa, gözleri eğlenceyle parlayarak göğsünü iterek. "Pembe sizin renginiz olsa bile artık sizinle dalga geçmek yok."

Xarn onun burnunu cimcikledi ve ucunda bir çamur lekesi bıraktı. Kız ciyaklamadan önce onu çabucak öptü. Ama bir öpücük yeterli değildi. Ağzını ele geçirdi ve dokunuşuna boyun eğdi, onun için açıldı, onun Dil karışmak için ileri atıldı. Kalçalarını kavrayarak onu kendine doğru daha sıkı çekti ve arkadaşının hâlâ sırtına bastırıldığını fark etti. Tek gözünü açtığında Brax'ın onun boynunu öptüğünü gördü. Hatta Bunu izlemeyi ilgi çekici bulmasından daha büyüleyici olan şey, Louisa'nın bunu hiç umursamıyor gibi görünmesiydi.

Belki de Brax'ın daha önceki paylaşma önerisi o kadar da uzak değildi. Gerçekten de ona seçim yaptırmaları gerekiyor muydu? Yapamazlar mıydı...?

Tahmin yağmur sağanak halinde yağmak için o anı seçti, tek kurtarıcı özelliği sıcaklığı ve vücutlarındaki çamuru sıyrıp atmasıydı. Ama aynı zamanda anı da mahvetmişti. Louisa bir solukla kucaklaşmadan kurtuldu, yanakları kızardı.

Onun nazikçe itmesiyle aralarından uzaklaşmasına izin verdiler ama Xarn aklının farklı bir yöne kaymasına engel olamadı; artık onu seçtirmek için bir rekabet değil, onu en iyi arkadaşıyla paylaşacağı bir rekabet söz konusuydu. Bu konuyu ilk fırsatta Brax ile görüşecekti. Öncelikle öğrencilerinin yerini tespit etmeleri, bir sığınak bulmaları ya da yaratmaları ve kendilerini galaksinin tam olarak neresinde bulduklarını keşfetmeye çalışmaları gerekiyordu.

Xarn bir düğmeye basarak platformu tekrar küçük bir küp haline getirdi ve çantasına yerleştirdi. Daha sonra tekrar işe yarayabilir. Beklediği gibi, Louisa bir şeyler taşımakta ısrar edince ona en küçük çantayı verdiler.

en hafif eşyalarla. Brax'ın önderliğinde, önce insan, sonra da kendisi, geminin boş bölümünün inmiş olabileceğini tahmin ettiği yöne doğru yola koyuldular. Her nasılsa, içinden geçmeleri gereken yoğun orman göz önüne alındığında keşfin çabucak gerçekleşeceğinden şüpheliydi. Yapraklar geçişlerini engellemeye kararlı görünüyordu. Ayaklarının altındaki zemin çukurlarla doluydu ve kalın çalılar, derinliklerinde bir şeylerin saklanma ihtimaline karşı adım atmadan önce dikkatle incelenmeyi gerektiriyordu. Botları pek çok kötü muameleye ve ısırtığa dayanabilirdi. Ancak Louisa deniz ayakkabıları ve çıplak bacaklarıyla bunu yapamadı. Ve bir yandan da Kadının tenini emmekten zevk alsa da, bunun kadının etinden zehir emme ihtiyacından kaynaklanmamasını tercih ederdi.

Ilık sağanak yağmurda yürümek onu pek rahatsız etmiyordu ama uzun galaktik birimlerden sonra, şikayet etmese de Louisa'yı yorduğunu söyleyebilirdi. Ama yağmurda yürümeye, engelleri tırmanmaya ve aşmaya devam ettikçe vücudu ona ihanet ediyor, adımları ağırlaşıyor, dişleri takırdıyor ve nefesleri ağır hırıltılar halinde çıkıyordu.

Onu kollarının arasına aldı.

"Ne yapıyorsun?" diye ciyakladı. "Yürüye biliyorum."

"Yorgunsunuz ve bu tür atmosferlere alışık değilsiniz. Ancak bu bizim için bir şey değil. Eskiden çok daha kötü koşullarda eğitim yapardık."

"Ama ben ağırım."

Xarn homurdandı. "Benim standartlarıma göre değil."

"Ya tehlikeli bir şeyle karşılaşsak? Nasıl savaşacaksın?" "Brax'a zayıf mı diyorsun? Biliyorum, o kadar yakışıklı ve erkeksi değil. gibi bir örnek, ama dövüşte yetenekli." "Tabii ki iyi bir dövüşçü. Ama-"

Brax kıkırdadı. "Onunla alay etmeyi bırak. , tatlı Louisa. Herhangi bir saldırıyı Xarn'ın seni yere yatırıp, silahını çekmesine yetecek kadar silah."

"Sanırım tartışarak bir yere varamayacağım?" diye iç geçirerek cevap verdi. "Hayır."

Vücudu adamın avuçlarında gevşedi ve kolları adamın boynuna dolandı. Başını onun omzuna yasladı. Bu an garip bir şekilde samimiydi ve Xarn onun bedenini hissetmekle birlikte ona duyduğu güvenden de keyif aldı. *Bir eş, erkeğine ne zaman güveneceğini bilmeliydi.* Ve ona eş olmak için doğru özelliklere sahip olduğunu gösterme şansını elde etmek hoşuna gitti.

Birkaç birim sessiz kaldıktan sonra onun uyuduğunu düşündü, ta ki kız aniden " nesiniz? Çünkü ilk başta arkadaş olduğunuz izlenimine kapılmıştım ama kılıç kardeşi ve silah arkadaşı terimlerini kullandığınızı duydum. Akraba mısınız?"

"Hayır, ama annelerimizin yakın arkadaşlığı nedeniyle az çok öyleymişiz gibi yetiştirildik. Birlikte dövüşmeyi öğrendik ve ilk kanı aynı akıttık. Bir erkekle bu kadar yakın olduğunuzda, kılıç kardeşi terimi kullanılır."

"Yine de ben ağabeyim," diye açıkladı Brax. "Sadece

birkaç devirle," diye karşılık verdi Xarn.

"Çünkü babamın tohumu daha güçlüydü," diye övündü arkadaşı. Sırt.

"Hayır, çünkü annem beni daha çok seviyordu ve beni yanında tutmak istiyordu. onun içinde daha uzun süre." Bu Brax'ın sırtışını sildi. "Ve iki tohumdan doğan bir bebeğin gelişmesi daha fazla zaman alır.

"Bir saniye bekle," dedi başını kaldırıp aralarına bakarak. "İki tohumla ne demek istiyorsun? Annen yapay olarak mı döllandin mi?"

Xarn dehşet içinde, "Hayır! Kim bir makinenin kendisini hamile bırakmasına izin vermek için seksin zevklerinden vazgeçer ki?" demekten kendini alamadı.

"Dünyada, yardıma ihtiyacı olan bazı kadınlar bunu . Bu oldukça rutin bir şey."

"Bizim dünyamızda öyle değil. Annem beni geleneksel yöntemlerle, iki savaşıyla, yani eşiyle çiftleşerek doğurmuş. İkisinin de aynı anda onu hamile bırakmayı başarması babalarımın gücünün bir göstergesidir."

"Annen iki erkekle mi yattı? Aynı anda mı?"

Xarn göz kırparak, "Ona göre çok az uyumuş," diye cevap verdi.

Yanakları, soluk teniyle tam bir tezat oluşturan parlak kırmızı bir renge dönüştü. "Şu anda tamamen kafayı yemiş durumdayım," diye haykırdı, yine tercüme edilemeyen başka bir insan ifadesi kullanarak. Saçları iyi görünüyordu, neden peruğa ihtiyaç duysun ki?

Ne demek istediğini sormadan, her de belindeki analizörler biplemeye başladı.

Elindeki silahı havaya kaldıran Brax yürümeyi bırakıp silahını

ormana doğrulttu. "Ne oldu? Bir şey mi buldun?" diye sordu.

"Sanırım geminin bir bölümünü tespit etmiş olabiliriz. Bu yönde büyük bir metalik yapı algılıyorum."

Xarn, Louisa'yı ayağa kaldırdı. Kılıcını ve silahını çekti. Analizörün gösterdiği yöne doğru ilerlerken, "Arkamda kalın," diye emretti.

Brax önden gitti, sık çalılıkların arasından sessizce ilerleyerek bölgeye yaklaştı. "Her yer temiz" diye bağırdığında, Xarn sık yaprakların arasından geçerek bir yıkım alanı gördü. Bir bölümünü bulmuşlardı Gemi, sert inişiyle yerde geniş bir yarık oluşturmuş ve bitki örtüsü yanlardan sürülmüştür.

Yan taraftaki bir açıklıkta kaybolan Brax'a yetişmek için koşan Louisa, onun yanından geçip kırık uzay aracına doğru koşarken nefes nefese kalmıştı.

"Onlar mı? Onlar iyi mi?" diye bağırdı.

Tam geminin yan tarafındaki kapıya ulaştığı sırada Brax yeniden ortaya çıktı. "Burası eğlence bölümü ama küçük dişiler gitmiş."

Louisa dizlerinin üzerine çöktü ve feryat etti. "Hayır! Ölmüş olamazlar! Çok gençler. Yani-"

"Gitti derken burada değil demek istemiştım," diye düzeltmek için acele eden Brax, insanların ayağa kalkmasına yardım etmek için bir el uzattı. "Algıladığım kadarıyla hepsi çarpışmadan kurtulmuş. Kan ya da ceset yok. Koşumlarından çıkmayı başarmışlar ve erzakların bulunduğu bölmeyi bulmuşlar. Eşyaların çoğu gibi çuvallar da gitmiş. Görünüşe göre ayrılmadan önce yanlarına erzak ve silah almışlar."

"Bana dışarıda, yabancı bir ormanda yalnız olduklarını mı söylemeye çalışıyorsun?" Bu ihtimal karşısında, onların ölümcül şekilde yaralandığını düşündüğü zamanki kadar dehşete düşmüş görünüyordu.

"birlikte," diye tekrarladı Brax. "Ve

silahlarla," diye ekledi Xarn.

Koluna bir tokat attı ve Xarn onun bağırsıyla irkildi, "Seni aptal! Sakın beni yatıştırmaya kalkma. Kızlarım dışarıda, tek başlarına, korkmuş ve yalnızlar. Onları yiyebilirler. Ya da bir bataklığa düşebilirler ya da gerçekten korkunç başka bir şey olabilir."

Xarn homurdandı. "O küçük iblisleri yemeye cesaret edebilecek pek kimse olduğundan şüpheliyim. Herhangi bir şeyin içine düşmeye gelince, onlara yeterince kredi vermiyorsunuz."

Adam onun bakışları karşısında boyun eğmedi ve sonunda omuzları çöktü. "Özür dilerim. Bağırarak istememiştım. Sadece onlar için çok korkuyorum."

"Her uygun vasiinin olması gerektiği gibi. Onlara bakmakta utanılacak bir şey yok."

"Bizden o kadar ileride olamazlar," diye araya girdi Brax. "İzlerini bulup takip edeceğiz. Yakında onlarla yeniden bir araya geleceksiniz."

Ancak hızlı bir şekilde yeniden bir araya gelmenin zor bir görev olduğu ortaya çıktı. Yağmur hâlâ yağıyordu ve buçuklukların bırakmış olabileceği izler neredeyse yok olmuştu. O ve Brax doğru yolda kalmak için tüm avcılık becerilerine güveniyor, kırık dallara ve ezilmiş yapraklara dikkat . Dikkatli incelemeleri

Ancak bu yavaş bir ilerleyişti ve Louisa'yı sırayla taşısalar da, sonunda yorgunluk hepsini sürükledi.

"Burada kamp kuruyoruz," diye duyurdu Xarn, çantasını adım attıkları bir sonraki açıklığa bırakarak. Brax, yorgun olsun ya da olmasın daha birçok galaktik birim boyunca yola devam edebileceklerini bilmesine rağmen onun kararını sorgulamadı. Ancak atmosfere alışık olmayan Louisa bunu yapamadı.

"devam etmeliyiz," diye nefes nefese kaldı. "Ben iyi olacağım. Bana sadece beş dakika verin."

"Bu gezegenin daha yoğun havasına ve nemine alışık değilsiniz. Dinlenmekte utanılacak bir şey yok. Eğer dinlenmezsen yorgunluktan ya da hastalıktan çökmek."

Kızgınlıkla dudaklarını büzdü. "Ben pısrık değilim ve kızlarımın Ben.
"

"Sana canlı ihtiyaçları var. Burada kamp kuruyoruz," diye yanıtladı

Xarn. "Peki." Çuvalını yere fırlattı ve üzerine oturdu, kaşları çatıktı Durdukları için vücudundaki bariz rahatlamayla savaşıyordu.

Başını eğen Xarn, Brax'a bir barınak inşa etmek için malzeme toplama bahanesiyle açıklığın kenarına gitmesini işaret etti. Ona sırtını dönerek alçak bir sesle, "Louisa devam edemez. Dinlenmesi gerekiyor. Ama birimizin kızları aramaya devam etmesi gerekiyor. Burada ne kadar uzun süre yalnız kalırlarsa, onları canlı bulma ihtimalimiz de o kadar azalır." Daha önceki iddiasına rağmen

zor olsa da, gerçekte yabancı bir gezegende hayatta kalmak için gereken deneyim ve becerilerden yoksundular.

"Anlaştık. Korunmaya ihtiyacı var. Ama hangimiz gitmeli? En çok sevdiği kişiyi bırakmak mantıklı olurdu, ki sen inatla benim olduğumu kabul etmiyorsun, ama o kabul edip fantezilerini ezene kadar, nasıl karar verdin mi?"

"Keşke seni daha çok sevseydi diyorsun. Aslında, onun seçimi etrafında dönen tüm bu ikilemi düşünüyordum," diye cevap verdi Xarn, yerden büyüyen uzun yaprakları çekip bir yığın haline getirirken Louisa'ya bir göz atarak. "Bence onu kimin alacağı konusunda kavga etmeyi bırakmanın zamanı geldi."

"Ondan vazgeçmeyeceğim," diye hırladı

Brax. "Kimse vermek zorunda olduğunu

söylemedi."

"Kenara mı çekiliyorsun?" Brax başının üstündeki bir dalı bırakıp ona baktı.

"Hiç şansın yok. Onu en az senin kadar istiyorum, bu yüzden en iyi yaptığımız şeyi yapmamızın zamanı geldi."

"Sorun çıkarır mı?"

"Hayır."

"Bir şeyi öldürmek mi?"

Akıllı olana göre, kılıç kardeşi zaman zaman son kalın kafalı olabiliyordu. "Hayır. Seni aptal. Onu paylaşmaktan bahsediyorum."

"Oh. Bana uyar."

Bu kolay, umursamaz cevap onu şaşırttı. "Senin için sorun yok mu? Tüm söyleyeceğin bu mu?"

Brax omuz silkti. "Ben de zaten aynı sonuca varmıştım. Belli ki ikimizden de etkileniyor ve onu seçim yapmaya zorlamamız ikimizden biriyle çiftleşmek istememesine neden oluyor. Paylaşmak en bariz çözüm gibi görünüyor. Ama önce kim gidecek?"

Daha fazla tartışma beklediği için bu kadar ilerisini düşünmemiş olan Xarn, Brax'a bakakaldı. Çabucak toparlandı. "Benim fikrim, bu yüzden ben olmalıyım," diye açıkladı Xarn.

"Ben daha büyüğüm, bu yüzden ayrıcalık benim olmalı."

"Son sırayı sen aldın, bu yüzden haklar gereği yine

benim." "Benim gömleğimi giyiyor."

Xarn kaşlarını çatı. "Bunun konuyla ne alakası var?" Brax omuzlarını

silkti. "Hiçbir şey, sadece bahsetmek istedim." "Ben."

"Hayır. Ben."

Ayak ayak atmış, o an için unutulmuş bir şekilde birbirlerine dik dik bakıyorlardı.

"Eğer kavga , onun hakkında konuştuğumuzu anlar," dedi Brax, dudaklarını büzerek onları izleyen Louisa'ya gülümsüyormuş gibi yaparak. Elleri kalçasında.

"Antimadde, süpernova ya da kara delik," dedi Xarn. Çocukluktan kalma bir şans oyunu birden fazla çıkmazı bozmuştu. Çözüm karşısında sırttan Brax başını sallayarak onayladı. Her biri bir yumruk uzatıp üç kez zıplattı.

"Ha. Ben kazandım," diye haykırdı Xarn, parmaklarını halka şeklinde Brax'ın açık parmaklarına doğru kaldırarak. "Kara delik senin süper novanı yutuyor."

"Frukx. Kutuplarını tersine çevirmek için antimadde kullanmam gerektiğini biliyordum." Brax kırılmış tarlayı kollarının arasına aldı. "Sanırım ben gidip buçuklukların izini arayacağım."

Xarn'ı Louisa ile yalnız bırakıyorum. *Sonunda şansım yaver gidiyor.*

Açıklığa döndüklerinde Brax'la birlikte yükledikleri malzemeleri

bıraktılar. "Yeterince uzun sürdü," dedi Louisa. "Daha iyisini

bilmeseydim

Bir şeyler planlıyordun." Sert bakışları onların içini gördü, bu yüzden Xarn bundan kaçındı ve dizlerinin üzerine çökerek ip dağıtıcısını bulmak için çuvalını karıştırdı. Bunu kol ve bacakları bir çerçeveye bağlamak için kullanmayı planlıyordu, böylece yağmuru vücutlarından uzaklaştırmak için bir barınak oluşturabilecekti.

"bakarsanız, biz de konuşuyorduk. Sen Xarn'la birlikte sığınağı hazırlarken, ben de gözcülük yapmaya devam edeceğim. yer," diye duyurdu Brax.

"Yalnız mı? Emin misiniz? Gitmeye hazırım," dedi.

"Burada kal ve dinlen. Bir şey bulursam iletişim cihazını kullanacağım." Brax bir çuvaldaki yükü hafifleterek yere bir yığın bıraktı. "Ama döndüğümde sıcak bir akşam yemeği ve yatak bekliyorum." Göz kırptı ve sırttı, Xarn'ın arkasından yaptığı kaba harekete parmaklarını sallayarak karşılık verdi.

Brax cesur bir hareketle Louisa'yı kollarının arasında döndürdü ve dudaklarına bir öpücük kondurdu. Onu serbest bıraktığında, gözleri arzuyla parlıyordu ve bir parça kıskançlık içini kemirse de, Xarn onunla geride kalan kişinin kendisi olduğu gerçeğiyle kendini teselli etti. Brax ayrılırken onun kalçalarını tokatladı

Kendinden oldukça memnun bir şekilde kasıla kasıla uzaklaşmadan önce. Xarn'ın umurunda değildi. Artık insanlarıyla yalnızdı. *Ve ilk ben olacağım!*

Louisa, ormanın yaprakları onun şeklini yuttuktan sonra da Brax'ın ardından bakmaya devam etti. "Tek başına iyi olacak mı?"

Bir homurtu . "Bunu sormamışsın gibi davranacağım." Yarattığı çerçeveyi kaldırdı ve su geçirmez bir muşambayla örttü.

Dönüp ona baktı, dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Bunu kastetmemiştim.

gibi. Bizi vuran o adamlardan bahsetmiyorum bile, belli ki bazı büyük kötü yaratıklar var. Yeryüzünde bir deyim vardır; sayıdaki güvenlik."

"Onun iyiliği için mi endişeleniyorsun? Onu önemsiyor musun?" diye sordu, her ne kadar öyle olmasa da soğukkanlılıkla. Onun cevabını beklerken, daha uzun bir sırık kullanarak çerçeveyi belli bir açıyla destekledi ve yağmur suyunun aşağı akarak barınaktan uzaklaşmasını sağladı. Eğik duvar, açıp yerine oturttuğu platform için yeterince geniş bir alanı kaplıyordu.

"Maço ve sinir bozucu olsanız bile ikinize de değer veriyorum."

"Maço ne demek?"

Bir poz verdi ve kaşlarını kaldırırken kollarını esnetti. "Bana . Çok güçlü ve seksiyim."

Sırıttı. "Bizi çekici mi buluyorsun?"

" be. Ben ölmedim. Ama bu birini seçeceğim anlamına gelmiyor."

"İkimiz de öyleyiz," cevap verdi, platformun üzerine topladığı yeşillikleri yastık niyetine yığarken.

"Ne?"

Yere yayıldığı yerden ona baktı.

Derme çatma yatağın üzerine battaniye örttü. "Görünüşe göre ikimiz de sana keyif veriyoruz. Seçme kararı seni aşırı derecede yorduğuna göre, belki de en iyi çözüm hiç seçim yapmamak olacaktır."

"Vay canına. Bunu beklemiyordum. Sizin teke tek çalışan tipler olduğunuzu sanıyordum."

"Genellikle dişilerimizi ayrı tercih ederiz, ancak sizin durumunuzda bir istisna yapmaya hazırız."

"Neden?" Bunu sorarken başını eğdi, gözlerinde merak vardı. Yarattığı sığınaktan ayağa kalktı. "Çünkü sen özelsin."

Komik bir ses çıkardı. "Yani ben ikinizin de becermek istediği bir yeniyim."

"Çiftleşmeyi kastediyorsanız, evet, hedeflerimizden biri bu. Ama diğer duyularımızın da ilgisini çekiyorsun. En azından benim için, cesur doğanız ve asi diliniz oldukça hoşuma gidiyor."

"Ben de senden hoşlanıyorum, ama..."

"Şşşt." Bir parmağını dudaklarına götürdü ve silahını çıkardı, gözleri yeşillikleri tarıyordu. Gözlerin onu izlediğini hissetmek ensesindeki derinin karıncalanmasına neden oldu. Yüzü kül rengi bir almasına rağmen Louisa sinmedi. Korksa da korkmasa da, ona verdikleri bıçağı çıkardı ve önünde tuttu, duruşu işe yaramazdı ama cesurdu.

Sol tarafındaki bir hışırtı onu topuklarının üzerinde döndürdü. Bir şey saldırmadan önce gözlerin parıltısını gördü, hırlayarak ve yırtıcı bir şekilde onlara doğru geliyordu. Bir kez ateş etti, yarattığı iki gözünün arasından vurdu ve yere düştü. Ama yalnız değildi.

Başka bir canavar gölgelerin arasından fırlayıp bu kez Louisa'yı hedef alınca Xarn döndü. Hızla bir kolunu Louisa'nın beline doladı ve serbest eliyle ateş ederken onu kendi tarafına çekti. Louisa titreyerek ona sarıldı, bıçağı korkusundan yere düştü.

"O şeyler de neydi öyle?" diye ciyakladı. "Lanet olası dişlerini gördün mü?"

"Dişleri boş ver, seni öldürecek olan zehirdi," diye cevap verdi, çirkin canavarları geçmişte pazar yerinde gördüğü için tanıyordu. Zehirleri suikastçılar tarafından çok değerliydi. Kızın izlemediği bir zamanda ondan biraz aldığından emin olacaktı. Daha sonra işine yarayabilirdi.

"Çok rahatladım," diye tersledi.

Ona baktı, hâlâ üzerine yapışmış olan korkuyu gördü ve bir elini kaldırarak yüzündeki bir tutam saç nazikçe taradı. "Hiçbir şeyin sana zarar vermesine izin vermem. Asla." *Senin için hayatımı verirdim.* Doğru bir düşünceydi ve henüz onu sahiplenmemiş olsa da onun gerçekten eşi olduğunu fark etmesini sağladı. Zina yapmaktan ya da kazanmaktan öte, bu dişinin yanında olmasını, küçük savaşçıları taşımasını ve ömür boyu ona yoldaşlık etmesini istiyordu. Ve bahse girerdi ki Brax da aynı şekilde hissediyordu.

Yüzünü onun çıplak göğsüne gömdü, nefesinin sıcaklığı tenini gıdıklıyordu. Kollarını ona dolayarak sarıldı ve titremesinin hissetti. Tehlike bertaraf edilmiş, yerini farkındalık almıştı. Vücudunun onunkine bastırıldığı gürlüğü fark . Teninin sıcaklığını. Bu onun vücuduna yapmak istediği şeyler.

Ama önce kampın güvenliğini sağlaması gerekiyordu, yoksa başka ziyaretçiler gelip rahatsız edecekti. *En başta yapmam gereken bir şey.* Açıklığın etrafına bir altıgen oluşturan sensörler yerleştirdi. Sınıra otuz adım mesafedeki hareketleri ona bildireceklerdi. Bir silah kapıp dişisini korumak için bolca zamanı olacaktı.

Ama insanıyla zevk almadan önce araya girmeye cüret eden varlığa dikkat edin, çünkü Xarn'ın ihtiyacı büyüktü. *Ve beklemekten bıktım.*

On Birinci Bölüm

Kamp yapmak Louisa için tanıdık bir şey değildi. Öte yandan, yabancı bir gezegene düştükten sonra sağanak yağmurda yürümek ve ardından bazı mutant bataklık canavarlarından kaçmak da öğrendiği bir beceri değildi.

Şansına, onu kaçıran mor savaşçılar tam olarak ne yapacaklarını biliyor gibiydiler. Gemideyken iri, zaman zaman ürkütücü ve yetenekli görünüyorlardı. Geminin dışında, tehlikeli ve gerçekten çok ateşli olduklarını da ekledi. Ve sadece kaslarla kaplı etkileyici göğüslerini sergilemek için gömleklerini çıkardıkları için değil.

Kendilerini kolaylıkla idare ettiler, saldırı altındayken bile tavırları sakindi. Terlemeden ya da ritmini kaybetmeden onu güvende tuttular. Boş uzay aracını keşfettiğinde paniğe kapılabilecekken onu sakinleştirdiler.

Onları yavaşlattığını biliyordu, ama yine de onu geride bırakmadılar, bunun yerine hızlarını onunkine uyarladılar, geciktiğinde onu taşıdılar ve yorgunluğuna rağmen devam edecekken, onu ne zaman durduracaklarını biliyorlardı. İhtiyacı olduğunu istemeye istemeye kabul edebileceği bir dinlenme. Ayrıca, yorgun beyni bile Brax'ın tek başına daha iyi olacağını anlayabiliyordu.

aramak için zaman. Eğer kızlar yakınlardaysa, onları o koca kışını taşımak zorunda kalmaktan daha çabuk bulabilirdi.

Tabii ki bir mor savaşçıyla yalnız kalmak kendi sorunlarını da beraberinde getiriyordu. Onun ne kadar farkında olduğu ve az çok mahremiyetleri olduğu gerçeği gibi. Ve bir yatak.

Ama seçim yapmamaya karar vermemiş miydi? İkisi de onu cezbederken nasıl seçebilirdi ki? Ve belli ki ikisi de onu arzuluyordu. Yoksa bu değişmiş miydi?

Xarn'ın geride kalması Brax'ın vazgeçtiğini gösteriyor olabilir. Arkadaşına boyun eğmiş, aslında onun yerine seçim yapmıştı. Bu berbattı. O da

onu da istediğini düşündü. Onun inatçılığı fikrini mi değiştirmişti? Onu artık çekici bulmuyor ?

Ancak, Xarn'ın neden seçelim, neden paylaşmayalım gibi bir şey söylediğini hatırlamıyor muydu?

Halüsinasyon mu? Eğer değilse, o zaman kesinlikle şaka yapmıştır. Hangi adam

Kadın mı? *Belki de en iyi arkadaşıyla paylaşacak tek bir amcığı varken bir süre ormanda kaybolabileceğini bilen bir adam.*

muydu? Onu bir battaniye gibi paylaşmayı mı planlıyorlardı? Keşke soracak cesareti olsaydı diye düşündü. Ama gerçekten, bir insan böyle bir şeyi nasıl ifade eder? *Merak ediyorum da, paylaşalım derken ikiniz de benden gerçekten hoşlandığınız için mi yoksa en uygun delik ben olduğum için mi söylediniz?*
Etrafta mı?

Her iki cevap da kafasını karıştırmıştı. Bir yandan, her ikisiyle de sıradan seks yapmak, cinsel kaşıntısını kayıtsız şartsız kaşıyacak ve onu bir gerçek uzaylı sürtük. Ama... gerçekten her ikisiyle de seks yapıp duygusal bir bağ kurmadan kalabilir miydi? Mümkün değil. Zaten onlara istediğinden çok daha fazla değer veriyordu. İşin içine bir de seks girince işi bitmişti.

Düşüncelerinde kaybolmuşken, Xarn arkadan vücuduna dokunduğunda sıçradı, elleri beline doğru kayarak onu kendine doğru sardı, sırtındaki sert çıkıntı onu görmekten duyduğu mutluluğun kanıtıydı.

"Derin düşüncelere dalmışsın."

Kollarında döndü ve ona baktı. "Sadece birkaç şeyi merak ediyordum, mesela benimle ne yapacaksın?"

"Yapmak mı? Önce, kirli giysilerini çıkaracağım. Sonra adımı haykırana kadar vücudunun her santimini okşayacağım. Ve sonra -"

ısı yükseldi, ancak bacaklarının arasındaki ateşle karşılaştırıldığında hiçbir şey değildi.

"Kastettiğim bu değildi. Ben -" hakkında soruyordum.

"Bazen çok fazla konuşuyorsun." Dudaklarını kendi dudaklarıyla kapatarak cevap vermesini engelledi. Onu itmeli ve cevaplar talep etmeliydi. Yerinde durmalı ve onun dokunuşunu reddetmeliydi. Ama gerçekten, neden zahmet etsin ki? Onun kendisini ne kadar iyi hissettirebileceğini biliyordu. Ve bunu istiyordu. Stresini azaltmasını ve evet sağlayabileceği zevki istiyordu.

Yine de, onun kucaklamasını kabul ederek, kendisiyle sevişmesine izin vererek, varsayılan olarak da olsa seçimini yapacaktı, çünkü paylaşmaktan bahsetmesine rağmen, Louisa tek kişilik bir kızdı. Öyle olsun. Kararsızlık içinde kıvranırken, Xarn'ın onun yerine seçim yapmasına izin vermek daha kolaydı. *Üzgünüm Brax.*

Ellerini Xarn'ın boynuna dolayabilmek için kollarını kaldırdı, onu kendine sıkıca tuttu, vücudunun kendi vücuduna karşı hissini sevdi. Onun Elleri onun belini kavradı, ellerinin sağlam gücü tenine işledi. Onu kaldırarak birkaç adım ötede inşa ettiği barınağa taşıdı. Onu yapraklardan ve battaniyelerden oluşan yatağın üzerine yerleştirdi, yağmurun aniden durması hoş bir şeydi.

Gözleri kadının vücudunda gezindi ve giydiği tişörtün kumaşına doğru itilen göğüslerine takıldı. Meme uçları adamın bakışları altında sıkışmış, bariz bir şekilde dışarı çıkmıştı. Dudaklarında yarım bir gülümseme belirdi.

"Sadece iki göğsü olan bir kadın için çok çekicisiniz."

"Kaç tane memeyi normal bulduğunu sormayacağım. Bu arada, bu pek de iyi bir iltifat değildi."

Bir elini uzatıp ıslak çarşafların arasından onu kavradı. "Ne kadar güzel olduğunu söylememe gerek var mı? Beni arzudan nasıl çılgına çevirdiğini? Seninle tanıştığım andan beri, üzerindeki giysileri yırtıp atmaktan ve barbar vücudunun her santimini okşamaktan başka bir şey istemedim."

Oh, işte bu seksiydi. Bir cevabı hak ediyordu. "Beni de azdırıyorsun."

Dudaklarında bir gülümseme belirdi, dişlerinin sivri uçları görünüyordu. Onlardan korktuğu değil. Ona zarar vermeyeceklerini biliyordu. "Sen bir ikramsın,
Louisa."

Onun kitabından bir sayfa alarak, onu şımarttı. "Ve çok konuşuyorsun çok." Onu saçlarından yakaladı ve dudaklarını onunkilere yapıştırarak aşağı çekti. Adam ipucunu anladı, dilini diğer oral zevkler için kullandı, örneğin kendi vücudu boyunca kaydırarak vücudunda bir karıncalanma yarattı.

Kalın, kaslı vücudu onun üzerinde kayarak, ayrılmış uyluklarının arasına yerleşti. Adamın, kadının göbeğine yaslanan ağırlığı kadının ürpermesine neden oldu ve kadın kalçalarını itti, seksinde bir ağrı oluşmaya başlamıştı bile.

Aç bir vazgeçişle öptü, o anda onun dokunuşu dışında her şeyi unuttu. Adam sarılmayı bıraktı, onun üzerinde yükseldi, mavi gözleri ışıkla parlıyordu. Elleri vücudunda gezinirken, gömleğinin bağlarını çözerken ve vücudunu santim santim ortaya çıkarırken onu izledi. Adamın yüz ifadesinde gördüğü için için yanan arzu karşısında nefesi kesildi, İhtiyaç. Açlık...

Açıktaki kalan göğüslerinin arasındaki vadide bir parmağını gezdirdi, basit dokunuşu kadının duyularını harekete geçirdi ve sırtını kamburlaştırarak kendini ona sunmasını sağladı. Başını hızla eğdi, dik bir tepe noktasını ağzına aldı ve emdi. Bunun verdiği ani zevkle haykırdı, parmakları adamın saçlarına dolandı ve onu kendine doğru çekti. Dişlerinin kenarları sıyrıldı hassas derisi boyunca, alay ederek, zevk alarak. Adam göğüslerini değiştirerek diğerine de aynı ilgiyi gösterirken, kadın inliyor, amındaki ısı ve nem artıyordu.

Sanki onun artan aciliyetini hissetmiş gibi, ellerinden biri vücudunun uzunluğundan aşağı kayarak uyluklarının birleştiği yerin arasına girdi. Parmakları onun ıslaklığıyla buluştuğunda inledi.

Islak bir patlamayla meme serbest bıraktı ve bakışlarını onun üzerinde tutan ışıltılı gözlerle, yüzü seksinin üzerinde gezinene kadar vücudundan aşağı kayd.

"Seni tatmayı hayal etmişim," dedi tutkuyla kalınlaşmış bir sesle. Adam başını eğdi ve kadın adamın dilinin ilk dokunuşunda inledi. İkincisinde titredi. Üçüncüsünde tutarlı zihninin çoğunu kaybetti. Bir zevk girdabının içinde kayboldu, ne olduğunu anlamadan mutluluk içinde çığlık attı, orgazmı vücudunu sarsıntılarla salladı. Adamın yer değiştirdiğini belli belirsiz hissetti ve

gözlerini açtığında onu tekrar gölgede bıraktığını gördü. Sert ve sıcak bir şey cinsel organına bastırıyordu.

"Seni istiyorum," dedi kel bir sesle.

Ve Tanrım, o da onu ne kadar çok istiyordu. Kollarını boynuna dolayarak onu aşağı çekti ve ağzına doğru fısıldadı. "Al beni."

Adam bir iniltiyle kızın içine girdi ve kız haykırdı, adamın kalın, uzun siki dolduruyor, geriyor, son doruk noktasını alıyor ve bir şekilde yeniden ateşliyordu. Adam içeri ve dışarı pompalıyor, vuruşlar gittikçe hızlanıyordu ama kız buna . Dudaklarına karşı nefes nefese kaldığında, öpücükleri daha çok ağızlarının nefes nefese sürtünmesi gibi, daha fazlası için yalvardı, ona ne olduğunu gösterdi kalçalarını onun itişlerine doğru eğerek istedi. Bacaklarını adamın beline dolayarak onu içine girebileceği kadar derine davet etti. Kendini yine zevkin doruklarında buldu, ama bu sefer adam da onunla birlikte boşaldı ve kadın milyarlarca mutlu parçaya bölündüğünde, adam da doruğa ulaştı ve kadının içine sıcak bir şekilde fişkırırken onun adını haykırdı.

Dünyaya geri dönmek sonsuza kadar sürdü - hangi yabancı gezegene düşmüşlerse artık. Sonsuza kadar o yükseklikte kalabilmeyi diledi. Xarn'ın kollarının arasında, kulağını göğsüne dayamış bir şekilde yatarken, nefesini yeniden kazanırken kalbinin sabit atışını dinledi. Doruktan . Memleketten bir adamla seks asla buna yaklaşmadı. Asla ölmüş ve cennete gitmiş gibi hissettirdi. *Daha önce bunun tadını çıkarmama izin vermediğim için ne kadar aptalmışım.* Ama bunu telafi etmek için hâlâ zamanı olduğunu umuyordu.

Bir parçası hâlâ geleceğin ne getireceğini merak ediyordu. Xarn'ın bunda bir rolü olacak mıydı? Peki ya Brax? Kızacak mıydı? İncinir miydi? Peki ya kızları? Onları bulmuş muydu? Onlar iyi miydi?

cevaplanması gereken pek çok soru vardı ama bunları ve şüphelerini bir kenara iterek anın tadını çıkarmasına izin verdi çünkü bir daha ne zaman zevk alma şansı olacağını kim bilebilirdi ki? Görünüşe göre, kalçasına bastırılan horoz kısmen tekrar gitmeye hazır görünse bile yakın zamanda değil.

Çevre alarmı çaldı ve o oturmak için çabaladı, gömleğini toparladı ve düğmeleri karıştırdı, ayağa fırlayan daha az ihtiyatlı Xarn'ın aksine, bir elinde silah, diğerinde bıçak, aleti mor bir sarkaç gibi sallanıyordu. Bir an , parmakları düğmelerden kaydı, ona hayran olmaktan kendini alamadı; uzun boylu, kaslı ve çıplakken bile tehlikeli görünüyordu. Taşaklarının olmayışı aletini daha büyük, daha belirgin gösteriyordu. Ve bakmayı bırakması gerekiyordu. Tehlike geldi.

Brax açıklıkta belirlediğinde henüz birkaç düğmesini iliklemeyi başarmıştı ki duyguları savaşa dönüştü. Bir yandan onu sağ salim geri dönmüş görmekten mutluydu. Öte yandan, yalnız döndüğünü fark ettiğinde hayal kırıklığı kendini hissettirdi, bu da kızlarının hala kayıp olduğu anlamına geliyordu. Ve son olarak, suçluluk ve utanç onu sardı. Az önce onun en iyi arkadaşıyla seks yapmışken, onun kendisini istediğini biliyorken ve daha da kötüsü olanları saklayamıyorken nasıl ?

Yanaklarına sıcaklık hücum etti ve altına girebileceği bir kaya parçası için dua etti.

Sonra Xarn'ın kafasına vurmak için bir tane istedi, o da kendini beğenmiş bir şekilde "Seni bilmem ama benim zamanım çok verimli geçti" dedi.

"Bunu onun yüzüne vurmamanın yolu," diye hırladı ve ayağa kalkıp saçları başı dağınık ve seks kokarken bir çeşit saygınlık göstermeye çalıştı. Onlar eğlenirken yağmur durmuştu elbette, bu yüzden duş almaya bile çalışmadı.

Brax rahatsız olmuş gibi görünmeden sırtıttı. "Verimli ama yine de onu gülümseyerek bırakmadın. Sıra bana geldiğinde, bunun nasıl doğru yapıldığını sana göstereceğimden emin olabilirsin."

Geri sar. Az önce ne demişti? "Affedersiniz? Sıra sizde derken ne demek istediniz? Xarn ile yattım. Bu bir nevi benim seçtiğim anlamına gelmiyor mu? onu?"

Dudakları büzüldü. "Beni çekici bulmadığını mı söylüyorsun?"

"Hayır, elbette buluyorum, ama-"

"Sana dokunmamı istemiyor musun?"

"Buna cevap vermemeyi tercih ederim. Aslında tüm bu konuşma çok garip."

Xarn omuz silkti ve arkadaşının kulağına bir şeyler fısıldamak için eğildi. Brax'ın gözleri ona doğru kaydı ve başını eğdi. Neler olduğu hakkında hiçbir fikri yoktu ama kafası her zamankinden daha karışıktı. Xarn'la yatarak, hangi uzaylıyı daha çok sevdiğine karar vermekte yaşadığı güçlüklerle bir son vereceğini düşünmüştü. Xarn'la gerçekten çok eğlenmişti. Gerçekten çok eğlendi ve tekrar yapmak için sabırsızlanıyordu. Ama...

Brax'ı görünce, onunla sevişmenin nasıl bir his olduğunu hâlâ görmek istediğini fark etti. Ve bundan çok hoşlanacağına bahse girerdi.

Ben bu gezegendeki en büyük sürtüğüm. Ve daha da kötüsü, ona yardım etmek yerine ikisine de sahip olabileceğini ima ediyorlardı. Ki bu delilikti. Hangi erkek kız arkadaşını paylaşmak ister; en iyi arkadaşı, kılıç kardeşi ya da değil. Böyle bir şey olmadı.

İç çekti. Belki de bu konuda düşünmeyi bırakması gerekiyordu çünkü zihnini berraklaştırmak yerine kafası daha da karışıyordu, oh, ve yine azgınlaşıyordu lanet olsun!

Sonra gerçeklik tokat gibi çarptı ve tüm sevişme dürtüsü kafasından uçup gitti. "Benim kızlarım mı? Kahretsin. Onları unuttuğuma inanamıyorum. Onları buldun mu?

Onlar mı? Herhangi bir iz var mı?" *Zavallı kızlarım muhtemelen korkmuş, aç ve Tanrı bilir daha neler yaşarken ben muhtemelen seks yaptığım ve hayatımın en güzel anlarını yaşadığım için cehenneme gideceğim.*

Brax onun sorusuna cevap olarak başını salladı. "Takip ettiğim izlerde zarar verdiklerine dair hiçbir işaret yoktu. Ve eğer boş ambalajlar bir gösterge ise, erzaklarından yiyorlardı. Karanlık yüzünden izlerini kaybettim ve bu yüzden geri döndüm. Aramaya sabah devam edeceğiz. Yürüyüşümüzü hızlandırmak için işaretler bıraktım."

"Ama..." Onlara yardım etmek için bir şeyler yapması gerektiğini yatağın altındaki bankın üzerine çöktü.

Xarn onun yanında diz çöktü. "Bu gece onlar için hiçbir şey yapamayız. Onlar akıllı dişiler. Onlar da bizim gibi kamp kuracaklar ve sabah onlara yetişeceğiz."

Konuşmak için kendine güvenmiyordu, çünkü muhtemelen evrenin en büyük bebeğinden daha yüksek sesle ağlamaya başlayacaktı, sadece başını salladı. Xarn eğildi ve kardeşine yaklaşmak için ayağa kalkmadan önce onu usulca öptü. Tekrar platforma uzandı ve battaniyenin altında kıpırdanarak erkek seslerinin mırıltısının onu uyutmasına izin verdi, ancak bu sesler kızlarının kocaman dişleri olan dev tüylü yaratıklar tarafından yenildiği kabusunu kovamadı.

*

Brax, "Paylaşma fikrini ona gerektiğini sanıyordum," diye fısıldadı.

"Yaptım ve o beni ciddiye almadı. Sonra dikkatim dağıldı." "Şanslısın.

Peki ya şanslı ben? Bunu kabul ettim çünkü sırayla yapacaktık. Eğer ciddi olmadığını bilseydim, seni yalnız bırakmazdım ve beni seçene kadar ona kur yapardım. dostum." Kampa girdiğinde onun gözlerindeki bakışı görmüştü; suçluluk, utanç, kafa karışıklığı. Brax aptal değildi. Louisa, Xarn'la seks yapmanın seçimini yaptığı anlamına geldiğini düşünüyordu. Hiç olası değil.

"Aletini düğümleme. Söylediğimde ciddiydim. Paylaşacağız, ama sen ve ben bunu kabullenirken, o bir kaç şüpheler."

"Peki onları nasıl tedavi edeceğiz?"

"Sabahleyin, önden keşif yapma kisvesi altında ayrılacağım. Bu zamanı onu baştan çıkarmak için kullanacaksın. İkimizin de geldiğinde, umarım

Bu konuda mutabık olduğumuzu kavrayın ve bundan sonra dönüşümlü olarak devam edebiliriz."

"Bilmiyorum. Onu manipüle ettiğimizi anlamayacak mı?" "Güven bana.

Bu işe yarayacak ve bunu planladığımızı bilse bile, İkimizin de tadına baktıktan sonra kesinlikle affedecektir."

Nedense bunun o kadar kolay olacağından şüpheliydi. Ama onu hâlâ istediğini inkâr edemezdi. Derme çatma yatağın bir tarafına kendisi, diğer tarafına da Xarn yerleşirken, onu kendileriyle çiftleşmeye ikna etmek için yaptıkları kurnazlığın onu elinden alan şey olmamasını umuyordu.

OceanofPDF.com

On İkinci Bölüm

Öpücükler onu uyandırdı, boynunun arkasındaki yumuşak ısırıklar onu inletti ve arkasındaki sert vücuda karşı kıvrandı. Bir el gevşek gömleğinden yukarı doğru ilerledi, göğsünü kavradı ve nasırlı bir parmakla dik ucunu okşadı. Kıçına bastıran sert yarağa karşı poposunu oynattı, Xarn için tamamen hazır ve ıslaktı. Ama yalnız mıydılar? En iyi arkadaşıyla olan yeni ilişkisini Brax'ın yüzüne vurmak istemiyordu.

"Diğer mor yarınız nerede?" diye fısıldadı.

"Keşif için önden gitti," diye boğuk bir cevap verdi adam, kadının derisini ağzına alırken.

Adam kadının ensesini emdi, eli kadının vücudundan aşağı inerek kalçalarının arasına girdi. Bacağını kaldırdı, bacağının üzerinden sarkacak şekilde geriye hareket ettirdi. Pozisyonunu değiştirdi ve siki sıkıştığı yerden kurtulup amının altında dinlenmeye başladı.

Tembel bir parmak klitorisinin etrafında dolaştı ve ihtiyaçla nefes nefese kaldı. Yine de zamanını aldı, parmağını daldırdı, uzun, yavaş itişler ve ardından klitorisini ovuşturdu.

İnledi. "Benimle alay etmeyi bırak." Şaftını yakalamak için aşağı uzandı ve onu hatırladığından daha kalın buldu. Adam onu kızdırmaya devam ederken onu seksine yönlendirdi, yumrularını ovuşturdu, seksinin ihtiyaçla sıkılmasını sağladı. Onun sikine aç olan amcığı, onu kılıfına soktu ve adam kulağında alçak ve seksi bir şekilde homurdandı. Hoşuna gittiğini fark ettiği yeni bir sestir bu.

Adam arkadan kıza sokuldu, vücudu kızın boyuna yapışmış, teni tene yapışmıştı. Geri çekildi, onu derinlere itti, doruk noktası çok yakındı, özellikle de klitorisini okşamaya devam etme şekliyle. Omzunu ısırdı, acının keskin ısırtığı onun haykırmaya ve neden oldu, tüm vücudu gerildi. Bir homurtu ve dişlerinin daha da sıkılmasıyla

Neredeyse derisi kırılıyordu, kendi orgazmını tetikleyen sıcak, titreşimli fişkırımlarla boşalmadan önce son bir kez daha ileri atıldı.

Boşalırken haykırdı, vücudu zevk dalgalarıyla dalgalanıyordu. Adam onu kendine doğru sımsıkı tuttu, boynuna, omzuna, kulağına yumuşak öpücükler kondurdu, nefes alış veriş onunki kadar düzensizdi.

"Bu benim hayal gücümü aştı," diye mırıldandı yumuşak bir tonda.

Kadın dondu kaldı. "Brax?"

"Tabii ki. Başka birini mi bekliyordun?"

Evet, öyle yaptı. Ondan uzaklaştı ve dizlerinin üzerine çöktü. Adam yan yatmış, başını bir elinin üzerine koymuş, onun bakışlarına karşılık veriyordu.

"Sen Xarn değilsin. Oh kahretsin. Seni Xarn sanmıştım."

"Xarn daha önce de belirttiğim gibi keşfe çıktı ve kısa süre içinde dönecek."

". Bunun gerekiyordu," diye haykırdı. "Beni öldürecek. Ve seni de. Oh, kahretsin."

"Bunu neden yapsın ki?"

"Çünkü seks yaptık seni aptal," diye bağırdı. "Çok kızacak." "Neden, anlaştığımız şey buyken. Sıra bendeydi."

"Affedersiniz?"

Yumuşak gülümsemesini kaybederek kıpırdandı. "Önceki akşam ben yokken seni paylaşma konusunu açtığını sanıyordum."

"Geçerken bahsetti. Şaka yaptığını sanmıştım. Ben fahişe değilim. Aynı anda birden fazla erkekle yatmam, özellikle de en iyi

arkadaşlarımla." "Sen bir fahişe değilsin."

"Gerçekten mi? O zaman iki erkekle yatan bir kadına ne denir?"

"Bizimki."

Bu kelime içinde bir ürperti yarattı ama şok faktörünü ya da kızgınlığını ortadan kaldıracak kadar güçlü değildi. "Ama bana sormadın bile. Bu benim değil."

"Anlamıyorum." Yatağın üzerine diz çöktü, gözleri şaşkınlık ve acıyla .
"Dokunuşumdan hoşlanıyorsun. Bana değer veriyorsun. Yoksa yanılıyor muyum?"

"Hoşuma biliyorsun. Ben de senden hoşlanıyorum. Ama bu, sen ve arkadaşının beni paylaşmaya karar verebileceğiniz anlamına gelmiyor. Sormaya ne oldu?"

"Konuştuk ve siz karar veremediğinizi söylediniz."

"Demek benim yerime karar verdin. Ne güzel. Peki ilk kimin gideceğini nasıl seçtin? Yazı tura mı attın, zar mı attın?"

"Söylememeyi tercih ederim," diye mırıldandı, bakışları düştü.

"Aman Tanrım. Şaka yapıyordum. Yani beni ilk kimin sikeceği üzerine bahse mi girdiniz?"

Xarn'ın gölgeli ormanın kenarından açıklığa doğru adım attığını görmek için derme çatma çadırdan tam zamanında çıktı.

"Sen mi?" diye bağırdı. "Bunu yapacağını biliyor

muydun?" Yüzünde şaşkın bir ifade belirdi. "Ne

yapacağını?"

"Benimle seks yap."

"Sıra ondaydı."

Kaybetti. Eğilip bir taş aldı ve fırlattı. Nişan alması berbattı ve Xarn'ın ıskalaması için hareket etmesine bile gerek yoktu.

"Seni pislik. Dün gece birlikte seks bunun özel olduğumuz anlamına geldiğini sanıyordum."

"Ben  yle bir Şey demedim. İkimizi de çekici bulup ve paylaşıp paylaŐamayacaėımızı sordum."

"Şaka yapıyorsun sanmıştım."

"Referansınızı anlamıyorum. Öfkenizi de anlamıyorum. Seçim yapamadığınızı söylediniz. Biz de sorunu çözdük ve seçim yapma ihtiya ını ortadan kaldırdık."

"Bakalım doğru anlamış mıyım; ben seçmediğim için ikiniz de benimle yatmak için iŐbirliėi mi yaptınız?"

Yüzlerindeki mahcup ifade yeterli bir cevaptı.

"Ciddi misiniz? İkinizin nesi var böyle? Bunun benim için ne kadar kafa karıştırıcı olduğunu hiç düşündünüz m , iki aptala bakmak, beni baştan çıkarmanıza izin verdiğim için her birinizi incitiyor olabileceğimi düşünerek acı çekmek? Bunun iliŐkinizi mahvedip mahvetmeyeceğini merak etmek beni parçaladı. Ve tüm bunlar boyunca, ikiniz de beni becermek için planlar yapıyordunuz. Peki, mutlu musun? Mutlu oldun. Ve Şimdi bu amcığa elveda diyebilirsin."

"Seni paylaşmak için bir anlaŐmaya vardığımız için neden bu kadar kızgınsın?
Sizi seçim yapmaya zorlamayacak kadar duygularınıza önem veriyor olmamızın bir anlamı olması gerekmez mi?"

"Beni   l  sekse zorlamak beni nasıl önemsiyor?"

"  nk ."

"  nk  m ? Parlak cevabın bu mu?" Kalbini acı dolu bir sızı kapladı. Ne kadar aptalca, her ikisinin de onu baştan çıkarma planlarına rağmen, iŐbirliklerinin ikisinin de onu sevdiği ve onunla birlikte olamamaktansa paylaşmayı tercih ettikleri anlamına geldiğini ummuŐtu. Ama görünüşe göre, önceki düşüncelerinden biri daha doğruyd . Azgındılar ve uygun olan tek kadın oydu. Onlar

onu sevmeydi - ki bu berbat bir şey, çünkü beni ne kadar aptal yapsa da, onlara aşık .

Ancak onları sevmesi, gururundan ödün vereceği anlamına gelmiyordu.

Onlara bundan sonra yaraklarını nereye sokabileceklerini söyleyemeden, ayaklarının arasına bir mızrak düştü. Gözleri kocaman açılmıştı. titreyen uzunluğuna baktı, Brax ve Xarn onun etrafında savunma pozisyonu alırken sadece yarı yarıya fark etti.

"Alarm neden çalmadı?" Brax hırladı.

"İçeri girerken devre dışı bıraktım," diye yanıtladı Xarn. "Sana gizlice izlemeyi umuyordum. Ancak birinin işi çok çabuk bitti."

Louisa, hızlı olmasının iyi olmadığı anlamına gelmediğini söylememek için dilini ısırды.

"Bu sadece asıl olayın bir habercisiydi. Neden bu kadar çabuk döndünüz? Bir önceki akşam sana karşı çok daha cömert davranmıştım."

Gözleri ormanı tararken hırladı, elleri pantolonunu yukarı çekip . Bu, Louisa'ya yaklaşan dövüşte çıplak kalmamak için düğmelerini iliklemeyi bitirmesi gerektiğini hatırlattı.

"Bir şey bulduğumu sanmıştım," diye yanıtladı Xarn, bakışları da aynı

derecede dikkatliydi. "Bizi bulduğunu söyleyebilirim." Büyük, iri yarı bir

şekil

açıklığa çıktı. Uzun boylu, neredeyse kuşa benzeyen yüz hatları ve Louisa hayatında hiç bu kadar ürkütücü bir şey görmemişti, özellikle de gözlerin onları alayla izlediğini fark ettiğinde, "Sen değil Yine aptallar."

Brax yaklaşan Zonyalı'ya el salladı, ateşini tuttuğu için memnundu. Bu vahşi dişi kabileyi kızdırmak istemezdi. Macera aramak için Zonian gezegenine en son gittiklerinde zar zor kurtulmuşlardı. Aylia onları dışarı çıkardı, hem de tam zamanında. Bir Zonian dişisiyle çiftleşmek asla sağlıklı değildi.

Her halükarda türler.

Brax biraz fazla parlak bir şekilde gülümsedi. "Merhaba Pak. Seni tekrar görmek güzel. Aylia'nın seninle olduğunu sanmıyorum?"

"Hayır, ama kaybetmiş gibi görüldüğünüz başka bir şeyinizi buldum."

Etraflarındaki ormandan, yüzleri kırmızı çizgiler ve girdaplarla boyanmış, mızraklarını sallayan çığlık atan iblisler akıyordu. Xarn inlerken, Brax tüm hücumlarının güvende olduğunu görünce oldukça baygın görünen Louisa'yı kaldırdı.

Katrina tam önlerinde patinaj yaparak durdu ve sırtıttı. "Hey çocuklar. Burası çok havalı değil mi?"

"Ne oldu sana böyle?" Louisa haykırdı. "Öldüğünü ya da yaralandığımı sanıyordum."

Betty saçlarını atkuyruğu yapmış, yüzü geniş çizgilerle boyanmış, yanağında bir gamze ile onlara doğru yürüdü. "Ah lütfen, sanki bu bizim mahalleye karşılaştırılabilir. Üvey babam içki içtiği için kaç kez parkta uyumak zorunda kaldığımı biliyor musunuz?"

Josie, "Komşumun pitbullları bizim karşılaştığımız yaratıklardan daha hırçındı," diye ekledi.

"Ne derler bilirsiniz, şehir bir ormandır, yani tam evimizdeydik, değil mi kızlar?" Anne'in bu sözlerini herkes gülümseyerek ve başını sallayarak karşıladı.

"Ama..." Louisa, hayatta kalmak için Brax'ın bile yapabileceğinden daha iyi bir iş çıkaran suç ortaklarına bakarken ne diyeceğini bilemiyor gibiydi

itibarlı.

"Pak'la nasıl tanıştınız?" diye sordu ona dilini toparlaması için zaman tanımak için.

Jasmine kıkırdadı. "Aslında biraz komikti. Onu bir adamla öpüşürken yakaladık. Yüzündeki ifade... Neredeyse ormanda koşmaya başladığında adamın yüzündeki ifade kadar iyiydi."

Pak boğazını temizledi. "Çiftleşme arayışıındaydım ve dişiler karşıma çıktığında biraz dikkatim dağılmıştı."

Brax akıllıca davranarak yorum yapmak yerine dilini tuttu. Pak'ın bariz utancı göz önüne alındığında, yanlış bir şey söylerse bedensel bir zarar meydana gelebilirdi.

"yardım ettiğiniz için teşekkürler," dedi Xarn. "Dişimiz onların kaybına çok üzüldü."

"Onlara yardım etmek mi? Bu savaşçılar benim yardımına ihtiyaç duymadı. Beni bulduklarında kamplarına götürdüler. Çoktan barınak kurmuşlar, yiyecek toplamışlar ve nöbet tutmak için bir nöbetçi koymuşlardı. Daha önce hiç eğitim koşusuna çıkmamış bir çocuk için hiç de fena değil."

"Savaşçılar mı?" Louisa doğruldu. "Özür dilerim, bunlar benim öğrencilerim. Eğitimde falan da . Buraya düştük. Yardım gelir gelmez yola çıkacağız."

Vahşi, çilli Clarabelle gülümsedi ve çenesini eğerek tanımaya başlamıştı. "Gidecek bir yerimiz var zaten. Pak onunla birlikte eve gidebileceğimizi ve nasıl gerçek Amazonlar."

"Zonyalılar," diye düzeltti sararmış gözlü kadın.

"Evet, üzgünüm Zonyalılar. Orada bizim gibi başka yetimler de var. Sadece kızlar. Pak bize öğretmen verileceğini, nasıl savaşacağımızı ve topraktan nasıl geçineceğimizi öğreneceğimizi söylüyor."

"Bunu neden yapmak isteyesiniz ki? Buradan kaçacağız ve yaşayacak güzel bir yer bulacağız. Değil mi Brax?"

Yalvaran gözlerini ona çevirdi.

Ona arzuladığı cevabı vermek istiyordu. Ama bunun için yalan söylemesi gerekiyordu. "Doğrusu, suçlamalarınız Zonyalıların yanında daha güvende olur. Onları bir yere kapatmadığımız sürece zarar görmeden tutmak zor, neredeyse imkânsız olacaktır. Sizin türünüzden dişiler nadirdir ve bu nedenle karaborsada değerlidir. Zonyalılarla yaşamayı seçerlerse, kendilerini nasıl savunacaklarını öğreneceklerdir. Bir evleri olur. Bizimle gelmelerinden daha iyi bir gelecekleri olur." Louisa'nın ifadesi gerginleşti ve söylediği her doğru kelimeyle kirpiklerinde gözyaşlarının gördü.

"Daha da iyisi, Pak'la gidersek bizi ."

"Ve hepiniz bunu mu istiyorsunuz?" Louisa'nın sesi neredeyse bir fısıltı gibi çıktı.

Açıklıktaki herkes başını salladı. Josie sıırttı. "Pak'ın ormandan çıkan mega canavarı nasıl alt ettiğini görmeliydin. Tamamen destansı bir şeydi. Ben de bunu yapabilmek istiyorum."

"Ve bir daha asla kurban olmak ," diye ekledi Sade.

"Eğer istediğin buysa, o zaman ben de seninle gelirim," diye ağzından kaçırdı Louisa. Brax onun bu karşılık bir şey söylemedi. Söylemesine olmadığını biliyordu.

Zonyalı gagalı başını salladı. "Sadece yeni doğanlar yerleşkede yaşamaya getirilebilir. Artık saf değilsiniz ve öğrenecek yaştaşınız. Genelde tercih ettiğimizden daha yaşlı olsalar da gençlerin hâlâ bir şansı var ve onlara bir yer sağlayabiliriz. Ancak korkarım ki, yabancı tesisimizi ziyaret edebilir ve orada kalabilirsiniz, ancak onlarla birlikte yaşayamazsınız."

Sonunda sesi çatladı. "Ama onlar benim sorumluluğumda."

"Ve şimdi onlar benim. Buraya kadar gelmeleri için gereken tüm becerileri onlara sen verdin. Bu noktadan sonra ben devam edeceğim ve onlara daha ileri gitmeleri ve hayatta kalmaları için gerekenleri öğreteceğim."

Louisa onun kollarına yığıldı ve adam onun yanaklarından süzölen gözyaşlarını görebiliyor ve ellerine damlarken hissedebiliyordu. Görevlilerini kaybetmek üzere olduğu için üzgündü ama feryat etmediğinde ya da fikirlerini değiştirmeye çalışmadığında, seçimlerini onurlandırdığında ona olan saygısı bir kademe daha arttı.

Buçukluklar teker teker gelip dışisine sarıldılar, fısıldaştılar ve sözler verdiler ama ıslak gözlerle rağmen hiçbir kararlılığında tereddüt etmedi. Brax yeni öğretmenleriyle yan yana duran on bir iblise bakarken neredeyse ürperiyordu. Önceleri tehlikeliyken, birkaç gezegen devrimi Zonian eğitiminden sonra ölümcöl olacaktı.

Ne kadar tehlikeli olduğu hakkında hiçbir fikrin yok, fısıldadı zihninden bir ses. Bir önsezi mi yoksa bir uyarı mı?

Grup tekrar ormanın gölgelerine karışmadan önce Xarn başını boynundaki yakışıklı bir süs eşyasından başka bir şey için kullandı. "Yakınlarda bir uzay limanı biliyor olamazsın, değil mi?"

Pak omzunun üzerinden onlara baktı, sarı gözleri parlıyordu. "Korkmayın. Bu gezegenden ayrılışınız yakında gerçekleşecek. Yörüngedeki kız kardeşim yaklaşan bir gemiden haber aldı. Aylia, şanssız mor kalçalarınızı kurtarmak için gönüllü olan grubun bir parçası."

Brax inledi. Eğer Aylia geliyorsa, bu en azından Jaro'nun da ona eşlik edeceği anlamına geliyordu. Utanç verici bu senaryoyu yetmiyordu bile. Küçük dişiler son el sallamalarıyla birlikte gözden kayboldular. Yeni öğretmen arkasında çok üzgün bir öğretmen bırakıyor.

Louisa onun kollarından kurtuldu ve gözyaşları yerini öfkeye bırakarak dönmeden önce birkaç adım yürüdü.

"Kızlarımı çalmaya kararlı tuhaf bir kadınla bizi nasıl aynı gezegene düşürebilirsin?"

Çenesi düştü. "yaptığımızı nasıl düşünürsünüz?" "Onlardan

kurtulmak istediğinizi inkâr mı edeceksiniz?"

"Aslında," dedi Xarn onu kurtarmaya gelirken. "Küçük iblislere oldukça düşkün oldum. Onları ana gezegenimize saldıgımızda yaratacakları tahribatı hayal etmek bile başımıza ne gelirse gelsin keyfimi yerine getirmeye yetti."

Louisa homurdandı.

Xarn uyarıyı dikkate almadı ve ona yaklaştı. "Onlar emin ellerde, benim insan barbarım. Zonyalılar ünlü savaşçılardır. Dişilerinizin başına daha hayırlı bir şey gelemezdi. Ve daha da iyisi, artık onların iyiliği için endişelenmene gerek yok. Bu seni rahatlatmıyor mu?"

Xarn uzanıp bir tutam saçı kulağının arkasına sıkıştırdı ve Louisa bacağına tekme atınca Brax irkildi.

"Hayır, değil." Bir kayanın üzerine oturmak için fırladı, sırtı onlara dönüktü, omurgası 'Bana yaklaşmayın' diye bağırarak sert bir çelik kırıgı gibiydi.

Xarn, daha önce sahip olmadığı belirgin bir topallamayla, mevcut karmaşalarını düşünerek durduğu yerde ona katılmak için yanına geldi."

"Sence ne kadar süre kızgın kalacak?" "Hiçbir

fikrim yok."

Anlaşıldığı üzere, bir süre. Sabah geçti ve onlardan yiyecek ve içecek kabul etmesine rağmen konuşmadı ve onların öpücükler ve okşamalarla onu eritmeye çalışıyor.

Bu üçüncü reddedilişten sonra, o ve Xarn yeniden

toplandılar. Xarn neredeyse kederli bir ifadeyle, "Hâlâ

kızgıyım," dedi.

"Hem de çok. Onu öpmeyi bile başaramadım. Yaklaştığımda kaval kemiğime vurdu ve alınılıyorum, mor ellerimi kendime erkekliği tekmelemekle tehdit etti."

"Anlamıyorum. Biz ona seçim yaptırırken mutlu değildi. Öğrencilerinin kaybettiğini düşündüğünde de üzgündü. Ve şimdi her iki sorunu da çözdüğümüz için daha da kızgın."

"Ne yazık ki onun suçlamaları hakkında hiçbir şey yapamayız. Onlar için en iyi seçim buydu. Ama onların kaybindan duyduğu üzüntüyü nasıl çözebiliriz?"

Xarn, "Onu her zaman hamile bırakabilir ve bakması için daha fazla yavru verebiliriz," dedi.

Dişilerinden doğan bir bebek mi? Fikir değerliydi ama büyük bir kusuru vardı. "Üremek için ona dokunmamız gerekecek ki bu da bizi asıl sorunumuza geri götürüyor."

Xarn düşünceli bir şekilde çenesine vurdu. "Dikkatini dağıtacak bir şeye ihtiyacı var. Belki de dövüşmeliyiz. Bizi iş başında görsün ve hünelerimiz karşısında tahrik olsun."

"Ya da takım oluruz."

"Açıkla."

Brax sesini alçalttı. "Geçmişte bize karşı koyamadığını zaten belirtmişti. Okşamalarımız ve varlığımız onu tahrik ediyor. Bu yüzden onu pusuya düşüreceğiz. Sen ön tarafı al, ben arkayı alacağım ya da tam tersi. Onu aramızda sıkıştırırsak bize zarar veremez." Öyle umuyordu.

"Onu öpeceğiz ve baştan ." Xarn başını sallayarak sözlerini tamamladı. "Ama bu onu daha da kızdırmayacak mı?" İkisi de dönüp ona baktı.

"Gerçekten daha kötüsü olabilir mi?"

*

Louisa onun somurttuğunu anladı. Surat astığını. Haklı, huysuz bir sürtük gibi davranıyordu. Ama kendine engel olamıyordu. Bunun bir kısmı Brax ve Xarn'ın onu manipüle etmesiyle ilgiliydi. Birinin duygularını incitmeden onlarla nasıl başa çıkacağını düşünerek acı çekmişti. Onlara ihanet ettiğini düşündüğünde suçluluk duymuştu. Ve başından beri bunun planlamışlardı. Ama sonunda onları affedebilse de, affedemediği ya da anlayamadığı şey, bir hafta içinde nasıl olup da bunu düşünebildiğiydi. İki erkekle yatmak sorun değildi. Daha da kötüsü, bunu arzuluyordu. İstiyordu. Ve bir seferde bir tane bile değil, ki bu bir şekilde iyi olurdu. İkisinin de onu almasını arzuluyordu. Kendisi zevkten dört köşe olurken birini dışarıda bırakmamak için.

Bu onu hem dehşete düşürdü hem de heyecanlandırdı. Üçlü seks doğal değildi. Aynı anda iki erkeğe duyduğu aşk doğru değildi. Ama bunu bilmek onu durdurmuyordu.

Erkeklerle ilgili yeni sürtük tavrıyla uğraşmak istemediğinden başka şeylere odaklanmaya çalıştı ve kendini her zaman kızlarını düşünürken buldu. Ait olabilecekleri bir yer bulan tatlı meleklerini. Onlara güçlü olmayı öğretecek ve çocuklukları ya da geçmişteki hataları yüzünden onları cezalandırmayacak bir yer. Yaşamak için bir şans.

Ve bencilliğime verin, onları kısıkanıyorum. Bundan sonra başına ne geleceğini bilmiyordu. Bu ormandan çıkmayı başarabilecek miydi? Brax ve Xarn'la birlikte gidecek miydi? Onu medeniyetin olduğu en yakın gezegende bırakacaklar mıydı? Ve eğer yaparlarsa, o ne yapacaktı? Nasıl hayatta kalabilir ve kendini nasıl geçindirebilirdi? Sert bir tavır harikaydı ama bununla birlikte kullanabileceği başka bir şey yoktu. Becerisi ya da bilgisi olmadan ne tür bir iş bulmayı umabilirdi ki?

Kendini mor savaşçıların ayaklarına atmak ve ona bakmaları, onu korumaları için yalvarmak istemesine neden oldu. Ve bu da onu utandırıyor. Kendisine acıdıkları için ya da bir zorunluluk duygusuyla ona bağlanmalarını istemiyordu. Onunla ilgilenmelerini istiyordu. *Beni sevmelerini.* Kulağa çok aptalca geliyordu. Kendileri gibi yakışıklı bir çift savaşçı, onlara sevgisinden başka bir şey sunamayan koca kıçlı bir insanla nasıl ilgilenebilirdi ki? Kötü bir takas gibi görünüyordu.

Hiçbir cevap alamayınca astı, sefaletinin sonu görünmeyen bir acıma partisine katıldı.

Arkasında bir varlık hissetti. Yana doğru dönerek oturduğunda Brax'ın yüzünde kararlılıkla ona doğru geldiğini gördü. Onu durdurmak için bir elini kaldırdı. Dizlerinin üzerine çöktü ve avucu göğsüne değene kadar öne doğru eğildi, çıplak ve kaslı göğsünü okşadı. Aralarında cızırdayan ateşi durduramıyordu. Ama denedi.

"Seninle konuşmak istemiyorum."

"Ben de öyle," diye cevap verdi. Eli başının arkasını kavrayacak şekilde yukarı kalktı ve onu kendine doğru çekti. Şaha kalktığında Xarn'ın arkasında olduğunu gördü, vücudu onunkine bastırıyor, onu aralarında hapsediyordu.

"Ne yapıyorsun?" Sorusu istediğinden daha soluksuz .

"Seni baştan çıkarıyorum," fısıldadı Brax kulağına, boynuna sokulmadan önce.

Xarn onun yanaklarını avuçlarının arasına aldı ve nefesiyle dudaklarına kadar yaklaştı. "Bildığımız tek yolla af dilemek Nasıl?"

Kız itiraz edemeden onu öptü. Ama onun direncini eriten tek dudaklar onunkiler değildi. Brax ensesinin hassas derisini kucakladı, saçlarını kenara iterek hassas noktasını okşadı. İçindeki sıcaklık kıvrıldı ve vücuduna bir karıncalanma hissi yayıldı.

Onlarla savaşmalıyım. Beni kullandılar. Ve beni memnun ettiler. Bu yanlış. Ama çok iyi hissettiriyor. Kendi aklı bile karar veremedi, bu yüzden kalbinin istediğine teslim oldu.

Ağzının nazik ısrarı üzerine Louisa dudaklarını aralayarak Xarn'ın erişimine izin verdi ve dili hemen onu sahiplenmek için içeri daldı. Brax sırtından boynunu gıcıklayarak omurgasından aşağı ürperti üstüne ürperti gönderdi. Eller, Kimin olduğunu bilmiyordu, göğüslerini avuçladı, bir çift başparmak onları çimdiklemeden önce dik tepelerini . İnledi, zevkli hislerin girdabında kayboldu. Duygularına yaptıkları çifte saldırı karşısında her şeyi, öfkesini, üzüntüsünü ve hatta kafa karışıklığını unuttu. Onu getirdiler

Ayaklarına kadar uzandılar, onu aralarında tuttular, arzularının kanıtı kıcına ve tümseğine baskı yapıyordu. Vücutlarının ısısı onunkine de geçti ve ateşini yükseltti, öyle ki onu maharetli parmaklarıyla giysilerinden kurtardıklarında itiraz etmedi.

Daha da iyisi, sırayla soyunuyor, kendilerini soyarken onu sıcak öpücüklerle meşgul ediyorlardı. Tene tene sandviç yapmak için geri döndüklerinde aldıkları çökmekte olan zevk neredeyse çok fazlaydı. Teşekkür ederim
İyilik ki onların arasına sıkışmıştı, çünkü dizleri kesinlikle titriyordu.

Çırılçıplaktı, aynı zamanda onların sert aletlerini de kaçıramazdı, birinin uzunluğu kalçasının yarıkları arasına baskı yaparken, diğeri Karnının yumuşaklığı. İkisi de olmasını istediği yerin yakınında bile değildi.

Biri onu kaldırdı, beline dolanan kaslı mor kol aralarındaki farkı görsel olarak hatırlattı. Ama bacaklarının arasından kayarak cinsel organına sürtünen penis de ona birlikte ne kadar doğru olduklarını hatırlattı. Aşağıya bakıp Xarn'ın diz çöktüğünü ve yüzünün onun tümseği ile aynı hizada olduğunu görene kadar onu kimin tuttuğunu bile fark etmedi.

"Ne yapıyorsun?" diye nefes nefese kaldı.

Hemen cevap vermedi. Onun yerine bacaklarını kavrayarak omuzlarına yerleştirdi, üzerine oturttu ve yüzünü onun seksine yaklaştırdı, Yeterince yaklaşıncı adamın nefesini alt dudaklarında hissetti ve kanalı cevap olarak sıkıştı. Boğuk bir sesle, "Sana ığlık attıracağım," diye söz verdi.

Brax onun göğüslerini avuçladı ve okşadı. "İkimiz de öyleyiz."

Ama önce tüm nefesini ve tutarlı düşüncelerini çaldılar. Xarn onu yaladı ve kadın titredi. Dilini tekrar klitorisine dokundurdu, çekirdeğine daldırmadan önce etrafında döndürdü. Nefes nefese kaldı ve kıvrandı. Başka bir horoz sırtına bastırırken, yüzünün bacaklarının arasında olması çok çökmüş görünüyordu.

Tabii ki bu, bir an sonra olanlarla karşılaştırıldığında hiçbir şeydi. Kollarını bir kez daha kızın etrafına dolayan Brax, onu öne doğru eğdi ve sikinin ucu kızın seksine degecek ileri gitti. Sonra da içine soktu. Kadın ani dolgunluk karşısında haykırdı. Ama sanki askıdayken kalın aletinin içine girmesi yeterince iç gıcıklayıcı değilmiş gibi, dili klitorisini okşamak için geri döndü.

Bir vuruş, iki vuruş... Çok uzun sürmese de, adamın hassas memesini kaç kez yaladığını sayamadı. Amına arkadan vurulurken klitorisinin emilip gıdıklanmasının verdiği inanılmaz zevkin tadını çıkarıyordu. Brax'ın vücudu onunkinin üzerinde kıvrıldı, ten tene temas etti, dudakları omzunun arkasını okşarken onu sikiyle sahiplendi.

"Sen bize aitsin," diye fısıldadı ısırmadan önce, kesinlikle deriyi parçalayan keskin bir ısırık, Xarn onu da ısırıldığında bacaklarının arasında bir acı yankılandı, sivri dişleri uyluğunun yumuşak derisine battı. Bu onu çıldırtmalıydı. Tutkusunun üzerine soğuk bir kova su dökülmeliydi.

Bunun yerine, sinir uçlarını aynı anda tutuşturan bir ateş gibi elektriksel *bir zonklama* geçti. Muhteşemdi.

Boşalırken çığlık attı, vücudu seğiren kaslarla içindeki şaftı sağıyordu. Bir an sonra, hala boşalırken, Brax kremini fişkırttı, vücudu son bir kez içine girdi ve tuttu.

Ama işleri bitmemişti.

Brax aniden oturdu, yarı sert siki hâlâ kadının içine gömülüydü. Tutkuyla ağırlaşan göz kapaklarını açtığında Xarn'ın önünde durduğunu gördü, siki ağzından biraz daha yukarıda duruyordu. Sormasına gerek yoktu. Ona uzandı, parmaklarını şişmiş uzunluğunun etrafına sardı ve onu dudaklarına çekti. Onu ağzına almadan önce diliyle bir yaladı ve adam inledi. Dilini tekrar üzerinde gezdirdi, büyük mantar gibi başını ıslattıktan sonra sikinin dibine doğru ilerledi. Taşaklarının olmaması ilgisini çekti ve bir parmağını boş noktaya vurdu, önündeki büyük beden zıpladığında zevkle gülümsedi. Sikinın hemen altını daha sert ovuşturdu ve adam inledi.

"Hoşuna gitti mi?" diye mırıldandı.

"Bunu yaparken beni tekrar yala," diye emretti.

Kadın buna uydu, dilini onun şişman başının etrafında gezdirirken kesesinin olması gereken yere sürttü. Aleti seğirdi ve daha da kalınlaştı. Precum ucunda incileşti ve onun tadını çıkararak temiz yaladı. Başını ağzına çekmeden önce eşsiz bir tat aldı. Şaftını içine çekti ve parmaklarının ne kadar sıkı sarıldığını bakarak aldığı zevki ölçtü. kendilerini saçlarına gömdüler. Görünüşe bakılırsa bu görüntü hoşuna gitmişti çünkü Brax'ın hâlâ amının içinde gömülü olan siki sertleşmişti. Daha da şaşırtıcı olanı, içinde yeniden filizlenen arzuyu hissetti.

"Ben onu emerken bana dokun," diye mırıldandı ağzındaki sert aletin etrafında. "Parmakla beni ve becer beni."

Eşleşen inlemeler, sözlerinin kirli olsa da etkisini gösterdiğini bilmesini sağladı. Xarn sikini kızın ağzına sokarken kalçalarını pompalıyor, ağzını tıkamamaya dikkat ediyor ama hızını kontrol ediyordu. Brax'ın parmakları şişmiş klitorisini buldu ve sıkıştırdı, bu da onun haykırmasına neden oldu, dolu ağzı tarafından boğulmuş bir ses. Sikle dolu, klitorisi bir enstrüman gibi tıngırdatılıyor, orgazmı artıyor ve boşaldığında, amı siki etrafında sıkıca kenetlenirken ağzındaki şaftı sıkıştırıyor, ikisi de onunla birlikte boşalıyor, onu özleriyle dolduruyor ve zevkten bayılacağını düşünene kadar taşmasına neden oluyordu.

Doymuş, zayıf ve uçmuş bir halde, kendini iki erkek tarafından kucaklanmış, vücudu iki kucağa, iki çift kola yerleştirilmiş olarak bulduğunda sadece nefes alabiliyordu. Elleri tutuyor, sarılıyordu. O anda, iki erkeği birden sevmekten duyduğu korkuyu unuttu. Hatta bunun işe yarayacağına ve onların da kendisini önemseyeceğine inanabilirdi.

Bu aynı zamanda şimdiye kadar aldığı en iyi özürdü. Ve eğer araya giren ses olmasaydı bunu onlara da söyleyecekti.

"Sana o iki salağın kurtarılmaya ihtiyacı olmadığını söylemiştim."

OceanofPDF.com

On Üçüncü Bölüm

Hiç ara veremeyecekler miydi? Doymuş ve mutlu olan Xarn yaşadığı şoku atlattıktan sonra ayağa fırladı ve çıplak bedenini Louisa'nın önüne dikti. Brax'ın bu oyalamayı Louisa'yı giydirmek ya da en azından onlara ait ilginç kısımları örtmek için kullanacağına güveniyordu.

Jaro ortaya çıktı, önceki sorgusu zaten varlığını duyuruyordu. Onlara doğru başını salladı. "Sadece ikiniz bir Zonian eğitim gezegenine iniş yapar ve ilerlemelerinize boyun eğecek kadar aptal bir insan bulursunuz. Aklınızı mı kaçırdınız siz? Dua edin de kabilenin dişileri onu baştan çıkardığınızı görmesin yoksa düşerler."

Doğrulan Xarn kaşlarını çatı. "Bize saldırmadığını ve Aylia'nın sana yaptığı gibi bizi ahlaksız şeyler yapmaya zorlamadığını nereden biliyorsun?"

Jaro homurdandı, sonra da kahkahalarla güldü; bu neşe kaslı bir bacağın onunkine dolanıp geri çekilmesiyle kısa kesildi ve savaşçı yere yığıldı. Ya da neredeyse. Jaro yere düşmeden önce toparlandı ve açıklığa doğru yürüyen eşinin sırtına sinirli bir bakış fırlattı. Düşük kalçalı bir etek ve yuvarlak karnındaki deliğin hemen üzerinde duran deri bir tunik giymiş olan kuzeninin karısı, her zaman olduğu gibi, varlığını nasıl belli edeceğini biliyordu. Onu bir aşağı bir yukarı süzen Aylia'nın yeşil gözlerinde eğlence dans ediyordu. Xarn, Jaro gözleriyle ona zehirli hançerler bile gevşek ve sallanan sikini örtme dürtüsüne direndi.

"Etkileyici," diye mırıldandı. "Aileden geliyor olmalı."

Kuzeninin bakışları tehlikeli bir şekilde daralırken Xarn inlemek istedi.

"Kendini kaybetmeden önce ört şunu," diye homurdandı Jaro.

"Neyi örteyim?" dedi başka bir tanıdık ses. Xarn kaçma dürtüsüne direndi, annesi açıklığa doğru ilerlerken bu hiç de kolay değildi. "Xarn, ormanda neden çıplaksın? Kazada giysilerini mi kaybettin?"

Bu noktada elleri büzüşmüş aletin önünde çaprazlama dururken, arkasında Louisa'nın yüksek sesle fısıldayarak "Kim bu insanlar?" diye sorduğunu duyabiliyordu.

Brax, "Aile" diye mırıldandı.

Annesi, onun yaramazlıklarla dolu bir çocuk olduğu zamanlardaki kadar keskin duyan kulağıyla, kendisinininkinden daha sivri dişlerini göstererek sırıttı. Güzellik uzmanına saçlarını kestirmeye gittiğinde düzenli olarak dişlerini törpületirdi. "Xarn, saklamaya çalıştığın solgun lokma kim? Ve bana kalçalarını gösteren Brax mı?"

Xarn içini çekti ve gökyüzüne bakarak, "Murphy, seni piç kurusu, seni öldüreceğim," dedi.

Pantolonu kalçasında, onun etrafında adım atan Brax, elleriyle pantolonunun ağzını kapatırken yüzüne zayıf bir sırıtma yerleştirdi. "Muna, ihtiyaç duyduğumuz anda gelmen ne kadar hoş. Ve Aylia, her zaman bir zevktir ama huysuz olanı getirmek zorunda mıydın?"

"Hangisini kastediyorsun?" diye küstahça sordu.

Oh lütfen bana onun getirdiğini söyleme... Xarn bir sonraki kişinin geldiğini görünce inledi.

"Juyin gezegeninin etrafındaki tüm uydular tarafından. Bizi hangi lanetli yere getirdin teyze?" Tren tepinerek açıklığa girdiğinde kavuşma neredeyse tamamlanmıştı. Xarn, Brax'kalkan olarak kullanarak pantolonunun içine atlarken, Megan ve yeni ciyaklayan bebeğinin nerede olduğunu merak etti.

Küfretti ve "İki huysuz kuzeni de getirmişsiniz. Ne ."

Annesinin yüzü gülüyordu, bu asla güven verici bir görüntü değildi. "Çaldığında yardıma ihtiyacın olduğunu hemen anladım ve onları aradım.

seni kurtarmak için bana yardım etmeye çok hevesliydim. Buraya daha hızlı gelebilmek için o yepyeni warp jeneratörünü bile kullandık."

"Bu da bana yakıt ikmal için bir servete mal olacak," diye homurdandı Tren.

Bu, buraya nasıl bu kadar çabuk geldiklerini açıklıyordu. Ama keyfi bölünen Xarn minnettar olmakta zorlandı. Sıkıntısını annesine yükledi. "Onun yerine babalarımızı getiremez miydin?" Onu ve Brax'ı utançtan kurtarırlardı ve en başta pusuya düştükleri için onlara biraz akıl verirlerdi.

Tren sıırıttı, birden fazla uzaylının bacaklarından idrar akarak koşmasına neden olan hıznır bir gülümsemeydi bu. "Babalarınızı eşim ve oğlumla bıraktım."

"Daha çok kapıdan içeri adım atar atmaz kaçtılar ve onları çifti korumakla görevlendirdiler," diye homurdanarak cevap verdi Jaro.

"Döndüğünde Megan seni öldürecek," dedi Aylia bir ses tonuyla. başını salladı. "Onu soyun olarak bilinen o gürültü makinesiyle bırakmak yerine onunla birlikte kaçmalıydın."

", " diye ekledi Xarn'ın annesi. "Frej ve Korz bebeği halledebilirdi. Xarn ve Ginta'nın bebeği Brax konusunda oldukça becerikliydiler. Aslına bakarsanız, babalık görevinde o kadar ki, bahse girerim siz dönene yavrunun ilk kılıcını tutmuş olacaklar."

"Megan'ın bu konuda söyleyecek bir şeyi varsa, hayır," diye mırıldandı Tren. "Gürültücü halefim ve eşimin ellerinde kesin ölümüm hakkında bu kadar konuşmak yeter. Aptalları kurtarmak için buradayız. Gerçi neyden kurtaracağız, emin değilim. Yaralanmamış görünüyorlar ve Zonian dişilerinin onlarla işi bitmiş gibi."

Xarn homurdandı. "O Zonian değil. Ve kimsenin birbiriyle işi bitmedi henüz."

"Gerçekten mi? O zaman neden kayıp gidiyor?" Jaro bir noktayı işaret etti Xarn, Brax ile birlikte döndüğünde Louisa'nın içeri girdiğini gördü.

ormanın gölgeli kenarında. "Ah

frukx. Hâlâ kızgın."

"Kızgın mı? Neden kızgın? Ve o kim? Ailemizin reisi olarak cevap istiyorum. Ve Brax, eğer annen burada olsaydı, eminim o da bir şeyler talep ederdi" dedi Xarn'ın annesi buyurgan bir tavırla. "Aslında, unut bunu. Barbarla kendim konuşacağım."

İkisi de "Hayır!" bağırdı ama kararlı annesinin yoluna çıkamadan Jaro ve Tren onları arkadan kucakladı.

"O kadar çabuk değil kuzenler." Aylia kollarını kavuşturmuş ve bir ayağını yere vurarak onun önünde durdu. Onlara ters ters baktı. "Bir insanı elinize nasıl geçirdiniz? Hmmm?"

"Bak, bu iş bize verildi-"

"Aslında daha çok zorlandık. Bu yüzden kaçtık ve bir korsan mürettebatını öldürdük ve onu bazı küçük dişilerle birlikte bulduk-"

"Louisa'nın öğrencileri ve gemi havaya uçtuğu için onları yanımıza almak zorunda kaldık, sadece ikimiz de onu-"

"Ama o bizimle hiçbir şey yapmak istemedi, bu yüzden buçukluklar onu elde etmemiz için bize tavsiyelerde bulundular, ancak bu gerçekten işe yaramadı çünkü o bunu seçmedi-"

Aylia bir elini kaldırdı. "Durun. Yani asıl kaçırılanlar siz değil miydiniz?"

Başlarını salladılar.

"Peki senin niyetin ne?" Aylia sorarken hançerini döndürdü. "Dostum."

Cevapları yankılandı ve Aylia kaşlarını kaldırdı.

"İkiniz de mi?" Yine

başlarıyla

onayladılar.

"Kabul etti mi?"

Brax utangaç bir tavırla, "Henüz sorma fırsatımız olmadı," diye cevap verdi. "Ama yine de, ikinizin de dişlerinin birbirine değdiğini gösteren bazı diş izleri gördüğümü sanmıştım. ona sahip mi çıktın?"

Ayaklarına, gökyüzüne, gözleri kamaşan savaşçıdan başka her yere baktılar.

"Bana onu izinsiz işaretlediğinizi mi söylüyorsunuz? Peki artık ikinizle evli olduğun haberini nasıl karşılayacağını sanıyorsunuz?"

Xarn, "Birkaç birim daha bekleseydiniz ," diye homurdandı.

"Gezegenden ayrıldıktan sonra ona sorabilirsin, tabii önce seni öldürmezse," diye yanıtladı hançerini kınına sokup parmaklarını şıklatarak. Göğsünü saran kollar gevşedi ve Xarn dönerek Tren'e hırladı, Tren de ona hırlayarak karşılık verdi. "Dişiyi tamamen korkutmadan önce gidip anneni bulsak iyi olacak. Pak'ın bile yanında hafif kalır. Ondan oldukça hoşlanıyorum ve umarım kızım da onun kadar vahşi olur."

Xarn annesinin yaratıcı cezalarını çok iyi hatırlayarak, "Çünkü sen onunla büyümedin," diye mırıldandı. Zavallı Brax, birlikte başlarını belaya sokma eğiliminde oldukları için genellikle onları paylaşırdı. Büyürken bir çift zorba ve katı anneye sahip olmak berbat bir şeydi.

Ama yine de ona karşı büyük bir sevgi besliyordu, bu yüzden Louisa'yı kaçırsa onu öldürmemeye çalışmalıydı. Kimden bahsetmişken, onların peşinden ormana doğru koştu, bağırışları duyunca hızını artırdı.

Bir sarsıntı ayaklarının altındaki zemini sarstı ve annesi ile Louisa'nın gittiği yöne doğru koşmaya başlamadan önce arkadaşlarıyla irkilmiş bakışlar alışverişinde bulundu.

Çok geç kalmışlardı. Xarn bir yüzey kapsülünün uzaklaşan ucuna bakarken lanet okudu, fırlatma iticileri bir an önce duydukları sesi

Daha önce.

"Louisa!" diye bağırdı ve Brax öfkeyle dişlerini gıcırdatırken yumruğunu havada salladı.

"O piçler teyzemizi çaldı," dedi Jaro, ses tonunda bir inançsızlık vardı. "Kim olduğumuzu bilmiyorlar mı?"

"Onları öldürüp kızımızı geri aldığımızda yapacaklar," diye homurdandı Tren. "Benim için endişelenen en tatlı yeğen sen değil misin?" dedi.

Annesinin hoş sesi. "Tanıdığım diğer bazı nankör varlıkların aksine."

"Ben de seni kurtarırdım," dedi Xarn, onun bakışları altında kıpırdanmamaya çalışarak.

Sırıttı. "Elbette yapardınız ve beni kaçırmaya cüret edenlere ölümle karşılık verirdiniz. Ancak, kaçırılan ben değil barbardı, o yüzden burada ne duruyorsun. Git insanını, onu kaçıran iğrenç yeşil uzaylıdan al. Tabii onu hâlâ istiyorsan."

"Onu çok istiyoruz."

"Ve birisi onu kaçırmanın bedelini ödeyecek."

Brax kılıcını okşarken, "Kanla," diye ekledi.

Aylia kükredi. "Tam zamanında. Kurtarma görevinizin şiddet için tamamen boşa harcanmış bir fırsat olacağını düşünmeye başlamıştım."

"Şiddet mi? Senin için değil. Sen hamilesin," diye hatırlattı Jaro.

"Ölü değilsin, o yüzden vücudunun bir parçasını kaybetmek istemiyorsan yoluma çıkma."

Jaro sıırıttı. "Kelepçeleri çıkarttırmayın bana."

"Lütfen yap. Bunları daha sonra senin üzerinde kullanacağım. Önce, bir şey öldürme zamanı."

Ve galaksinin en ünlü ve ölümcül beş paralı askeri peşlerine düştüğünde yollarına çıkan aptala acıyın.

OceanofPDF.com

Bölüm On Dört

Bir değil, iki erkekle seks yaparken yakalanmak Louisa'nın utanç listesinde oldukça üst sıralarda yer . Ailesi ve sevgilisinin annesi tarafından yakalanmak ise utanç verici olmanın ötesine geçerek asla yaşayamayacağı ve galaksinin en uzak köşesine kaçma ihtiyacı duyduğu bir durum haline geldi.

Mor adamlarının dikkati dağılmışken ve aileleriyle şakalaşırken -eğer hakaretler ve şakalar böyle sayılırsa- o sıvışıp gitti. Nereye gittiğine ya da oraya vardığında ne yapacağına dair net bir planı yoktu, sadece biraz boşluğa ihtiyacı olduğunu biliyordu. Ve kimse göğüslerini görmeden önce gömleğinin düğmelerini iliklemeyi bitirmek için bir şansa.

Aşağılanmaktan kaçmanın o kadar kolay olmayacağını bilmeliydi. Birisi onu takip ediyordu, takip ettiklerini gizlemeye özen göstermiyorlardı ve omzunun üzerinden hızlı bir bakış, çok kararlı görünen bir annenin peşinden geldiğini gösterdi - gerçekten keskin dişleri vardı. Bir şahinin yoluna çıkan pek çok tavşan gibi Louisa da kaçtı. Çok uzakta değildi çünkü daha büyük dişi "Dur!" diye havladı ve çılgınca bir nedenden dolayı dinledi, neredeyse yüzüstü düşüyordu, o kadar aniden ileri hareketini durdurdu.

Omuzlarını dikleştirerek ve en metanetli öğretmen yüzünü takınarak başhemşireye doğru döndü. Ve onun gülümsediğini fark etti, bu durum bilmeyenler için pek de güven verici değildi.

"Demek sonunda o iki kabadayıyı dize getiren kadın sensin. Daha fazla göğüs beklediğimi söylemeliyim."

"Pardon?" Bu tuhaf ifadeye nasıl cevap vereceğini tam olarak

bilmiyordu. "Ne için? Ginta ve ben uzun zamandır oğullarımızın bir kadın bul."

Louisa cevap vermekte acele etti. "Oh, kimse bunun kalıcı olduğuna dair bir Şey söylemedi."

"İkisiyle de  iftleŐmedin mi?"

Yanakları kızardı. "Bu bir hataydı. Bana tuzak kurdular. Ben iki erkekle böyle Şeyler yapacak türden bir kız değilim. Yemin ederim bir daha olmayacak."

"Neden olmasın? Benim iki savaŐım var. Zavallı Ginta'nın ise sadece bir tane var."

Bu açıklama onun dengesini bozdu. Xarn'ın annesi deli miydi? Neden onaylamıŐ gibi görünüyordu? "Ama-"

"Arkanda!"

Louisa bađırıŐa tepki veremeden saçlarının acı verici bir Şekilde kavrandığını gördü. "Aptal insan. Seni yakalamanın daha zor olmasın bekliyordum."

Vücudunu  evirdiğinde arkasında duran metalik robotu görünce gözlerini kırpıŐtırdı, kalın yumruğu saçlarını çekiyordu ama nedense ses ona en az kırk yıldır sigara içen bir kadını düŐündürdü.

Karnına saplanan bir dürtüyle aşağıya baktığında, onu kaçıranlara benzeyen çirkin, yeşil bir uzaylı gördü. "Seninle konuŐan benim."

Xarn'ın annesi, "Dişiyi serbest bırakın," dedi.

Yeşil yüzünde alaycı bir ifade belirdi. Louisa'nın dişi olduğundan sinsice Ő phelendiđi kırmızı gözlü yaratık, "Oğlun ve arkadaşının tamamlamadığı işin bedeli bu," diye tısladı.

Her erkeği utandıracak bir savaŐ çığlığıyla Xarn'ın annesi saldırdı ve kırmızı bir ışık demeti göğsüne çarptı. Çarpmanın etkisiyle havaya fırladı ve Uçtu, sarı ve kırmızı bir çalılıkta bir gümbürtü ve yapraklarla yere inene kadar uzuvlarını salladı.

Louisa inişten sağ çıkıp çıkmadığını anlayamadan, metal bir kol beline dolandı ve onu kaldırarak ormanın içinden, yan tarafında bir açıklık olan donuk gri yumurtaya benzer bir yapıya taşıdı. İçeri itildiğinde, küçük yeşil cadı bir kontrol panelini tokatlarken kendini robot tarafından hızla bağlanmış ve ağzı tıkanmış halde buldu.

Ben tam bir aptalım. Eğer sadece Brax ve Xarn'ın yanında kalsaydı, bunlar asla olmazdı. Onlar için sadece uygun bir delik olsa bile vidalanırsa, onu koruyacaklardı, ya da o le umuyordu. şimdi, çılgın bir uzaylıyla küçük bir gemide sıkışıp kalmışken, gelecek her zamankinden daha kasvetli görünüyordu.

Tüm bu süre boyunca kendi kendine mırıldanan kaçıran kişi, onları sarsan güçlü bir gümbürtüyle garip kapsülü gezegenin yüzeyinden uzaklaştırdı. Louisa gözlerini kapadı ve dua etti, ancak Tanrı'nın ilk seferinde onu ne kadar az dinlediğini göz önüne alırsak, kurtarılacağına dair pek de umutlu değildi. Kaçarak şansını kaçırmıştı. Sadece adamlar onu en yakın gezegene atana kadar sürecek olsa bile, bir gelecek ve mutluluk şansını tepmişti.

Yanağından bir damla gzyaşi szld, sadece bir damla, çünkü yine acıma duygusuna düşmeyi reddetti. Kendi sefaleti onu en başta buraya getirmişti. şimdi bir çıkış yolu bulması gerekiyordu.

Ancak günler sonra, daha büyük bir uzay gemisinde bir odaya kilitlenmiş ve yanında sadece kendisi varken, zamanı sayma yöntemi duvardaki bir delikten verilen yemeklere bağlıyken umudunu yitirdi. Yeşil goblinin nihai kaderiyle alay etmekten zevk alması da işe yaramadı. Görünüşe göre plan, mor yakalarından intikam almak için onu en yüksek teklifi verene satmaktı ve Louisa'nın o zaman başına gelecekleri hayal etmek için yardıma ihtiyaı yoktu.

Yeşil uzaylı kaltak onu, dev bir doz hava spreyi kullanabilecek Tanrı'nın unuttuğu bir gezegende, uyluğunun ortasında duran, saçları kıvrılmış ve kıvrılmış, yüzü kozmetiklerle geliştirilmiş, açık beyaz bir elbise giymiş bir kürsüye götürdüğünde, umursamadı. artık ona ne olduğunu. Ya da le sanıyordu, ta ki önündeki yüzler. Gözler ve ağızlar denizi, çünkü kalabalığın yüzler kesinlikle insan görünümüne yaklaşmıyordu. Ten renkleri çeşitlilik gösteriyordu, hatta bazılarında sevmeye başladığı leylak rengi bile vardı.

Kendisine rağmen minicik bir umut kıvılcımı çaktı ve kendisine çevrilmiş bakışları tarayarak iki çift tanıdık mavi gözlü aradı.

Görünüşe göre, hala mor savaşçıların onı kurtarmaya gelebileceğine dair çılgınca bir hayal besliyordu. Onu kaderinden kurtarmaya çalışacak kadar önemsiyor olabilirlerdi. Ancak sadece bir ya da iki aptal, arkasındaki heybetli robotik muhafızlara ve önündeki seyircilerin açgözlölük dolu yüzlerine göğüs germeye çalışırdı.

Cadı onu öne doğru iterek platformun kenarına yakın durmasını sağlarken, bir tür spiker onun meziyetlerini sıralıyor, pürüzsüz sesi görünmez hoparlörlerden her yerde yankılanıyordu. Beklediğinden daha fazla özelliği sayılmıştı ama birkaçına odaklanılması endişe vericiydi çünkü kim altı kişilik bir aileyi galaktik bir hafta boyunca doyuracak kadar ete sahip bir insan olarak tanınmak isterdi ki?

Birçoğu ürkütücü olan bu kadar çok bakış ona çevriliyken, gözlerini ayaklarına dikti ve üç pelerinli figürün yaklaşmasıyla sahnenin önündeki kargaşayı belli belirsiz fark etti. *Hasta Ucubeler insan kurbanına daha yakından bakmak için geliyorlar*, diye düşündü bir parça öfkeyle.

Biri hariç parmaklarını avucunun içine kıvrarak onlara barbar selamı vermeye hazırlanırken bir şey dikkatini çekti. Başlığın gölgesinden görünen fildişi teni daha yakından bakmasını sağladı. Kukuletalı figür başını eğdiğinde ve açıklıktaki kızıl saçlıyı gördüğünde şaşkınlıktan çenesi düştü. Eğer adını doğru hatırlıyorsa Aylia'ydı.

Bu şu anlama gelebilir mi?

İki kez yankılanan güçlü bir feryatla başını kaldırdı ve odayı çevreleyen balkonlardan iki figür sallanarak gelirken gülümsedi. İri, mor ve atılgan Brax ve Xarn sahneye doğru sallanırken acımasızca sırtttılar, izmeli ayakları ileriye doğru yöneldi ve bazılarını yere düşürdü. robotlar geldi. Daha önce hiç bu kadar hoş ve yakışıklı bir manzara görmemişti.

Louisa kaotik bir anda kendini iyi adamlar tarafından kuşatılmış buldu. Görünüşe göre mor yakışıklıları kurtarmaya gelmiş ve

Aile. Kılıklı dört mor adam ve küçük bir hamile karnı taşıyan kırmızı başlı bir insan onun etrafında dönüp duruyordu.

silahlar yanıp sönüyordu. Kısa süre içinde, korumaları olan devasa robotlar sahnede parçalara ayrıldı.

Ve kalabalık kükredi. Ayaklarını yere vurup ıslık çalarak bu doğaçlama pist gösterisini alkışladılar. İki tuhaf mor adam seyirciye ters ters bakarken, Aylia başını sallarken Brax ve Xarn geniş bir selam verdi. Ani kurtarılışının etkisinden hâlâ kurtulamamış olan Louisa kendini bir çift kaslı kolun arasında buldu ve doyasıya öpüldü; aynı derecede ateşli bir kucaklaşma için ikinci bir sıkı sarılmanın içine çekilince öpücük kısa kesildi.

Nefes nefese ve hâlâ biraz sersemlemiş bir halde ayağa kalktı, sahiplenici bir kol beline, bir diğeri de omuzlarına dolanmıştı. Kalabalık daha yüksek sesle tezahürat yaptı, ancak savaşçıların yüzlerindeki coşkulu sırtışlar, bağırışlar kalçalarının arasına ne kadar gibi korkunç tavsiyeler vermeye başladığında kaşlarını çatı.

"Gitme zamanı," diye homurdandı Xarn.

"Zamanı geçti," onayladı Brax, onu bakan yüzlerden uzaklaştırmak için çevirirken.

Aylia, Louisa'yı sahneden indirirlerken omzunun üzerinden ona, "Şaşırmış görünüyorsun," dedi.

"Öyleyim." Louisa dudaklarını büken bir gülümsemeyle mor yakışıklılarına baktı. "İkinizin de beni kurtarmaya geldiğinize inanamıyorum."

"Elbette geldik. Her zaman senin için geleceğiz, Louisa."

"Gitmene izin verecek değildik," dedi Xarn, yüzünde kıvrılan bir sırtışla. toes.

Brax kaşlarını çatarak, "Ya da sana zarar gelmesine izin verme," diye ekledi.

"Daha erken gelebilirdik ama o yeşil sürtük bir şey yaptı. zanaatımıza." Xarn'ın sesi o kadar hoşnutsuz geliyordu ki güldü.

Baş döndürücü bir sevinç vücudunu hafifletti. "Zamanında yetiştiğinize çok sevindim." "Biz de öyle." Brax onun beline sıkıca sarıldı.

"Bir gün soyumuza anlatmak için harika bir hikaye olacak."

"Neyimiz?" Xarn'ın ne demek açıklamasını istedi ama sahne arkasındaki büyük bir karşılama alanına ulaştığında, Xarn'ın annesini, aynı büyüklükte mor bir dişinin yanında, yeşil tutsağını aralarında tutarken görünce sözlerini kaybetti.

Birdenbire, o kırmızı gözler artık o kadar da korkutucu görünmemeye başladı.

"Baş belasını yakaladık. Kredilerinizin dondurulmasına neden olan gezegendeki soruna yol açtığını çoktan itiraf etti. İtirafının bir valiye gönderilecek. Bu cüretkârlığı yüzünden onu kendiniz mi cezalandırmak istiyorsunuz?"

Louisa'nın mor adamlarıyla değil de kendisiyle konuştuklarını anlaması bir saniye sürdü. Ondan ne yapmasını istiyorlardı? Ona yöneltilen kötü bakışlara bakılırsa Cadı, en azından şiddet. "Bunu sana bırakabileceğimi sanmıyorum."

Matronların ona doğru attığı şeytani sırıtış, omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi ve aniden onun tarafında olduklarına sevinmesine neden oldu. "Bizim için zevkti."

Louisa'nın Brax'ın annesi olduğunu sezdiği kadın, "Onun çılgılık çılgılığa işkence etmesini sana çiftleşme hediyelerimizden biri olarak kabul et," diye ekledi.

İki mor anneyi güldüren küfürler savurarak gulyabani kadını götürürlerken, Louisa gerçekler kafasına dank edince sarktı. En azından satılmaktan kurtulmuştu. Ama şimdi ona ne olacaktı? belirsizliğini koruyordu. Yine de kalbinde kesinlikle bir umut kıvılcımı taşıyordu.

Aylia ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Çok eğlenceliydi. Tekrar yapabilir miyiz?"

Jaro homurdandı. "Hayır. Hamile olduğunun farkında ?"

Yuvarlanan yeşil gözler onun cevabıydı. Tartışarak ama el ele tutuşarak uzaklaşırlarken Louisa birbirlerine duydukları aşikâr aşka gülümsemekten kendini alamadı. Bu gülümseme, çatık kaşlı mor bir adamın onun önüne dikilmesiyle soldu.

"Barbarım halkından başka biriyle tanışmaktan büyük keyif alacaktır. Ziyaret edeceksin. Yakında."

Tam olarak anlamadığı için en güvenli olduğunu düşündüğü şeyi yaptı ve "Tamam," dedi.

Başını sertçe sallayarak, botları şakırdayarak ve kaşları çatık bir şekilde yoluna çıkan uzaylıları dağıtarak oradan ayrıldı.

Onlar da farklı bir yöne doğru yürümeye başlarken Brax, "Bu bizim kuzenimiz Tren," diye mırıldandı. "Yanlışlıkla bir insanı kaçırdı ve şimdi onunla çiftleşiyor."

"Bu iyi bir şey mi?"

"Ah, evet. Onunla daha önce tanışmalıydınız. Aslında şu anda oldukça hoş biri."

Bunu hoş mu buldular?

"Yakında Megan'ı ve çocuklarını ziyaret edeceğiz," diye söz verdi

Xarn. "Biz mi?"

Kapısı arkalarından kapanan bir bölmeye doluştuklarında, onlara baktı. Sonra sıkışıp kalınca ciyakladı.

"Evet, biz," diye hırladı Xarn. "Ararken seni ne kadar özlediğimizi biliyor musun?"

"Sağlığınız için ne kadar endişelendik."

Öyle mi?

"Şu itibaren, ikimizden biri olmadan hiçbir yere gitmeyeceksin." "Ya da tercihen ikimiz."

"Yani, beni terk etmeyecek misin?"

Brax kaşlarını çattı. "İfadenizi anlamıyorum. Ama eğer sizi bir kenara atacağımızı ima ediyorsanız, o zaman alınırım. Sen bize aitsin."

"Seçme şansım var mı?"

Brax ve Xarn arasında bir bakış geçti, ardından bir omuz silkme ve karnının dönmesine neden olan erkeksi bir sırtıma geldi. "Hayır," dediler eşzamanlı olarak.

Brax onun gözlerinin içine bakarken yanağını okşadı. "Bize sana duyduğumuz sevgi ve saygının insani bir kelimesi olduğu açıklandı; aşk."

Xarn başını eğdi ve yoğun bakışlarıyla onu yuttu. "Seni gerçekten seviyoruz ve eşimiz olmanı istiyoruz, ki bu da bizim türümüz için sonsuza dek anlamına geliyor."

"Peki ya hayır dersem?" dedi alaycı bir gülümsemeyle. Reddetmeye niyeti olduğundan değil, büyük aptalları seviyordu. Ama yine de bir kadın bu kadar kolay davranamazdı.

"Sanırım bizden onu ikna etmemizi istiyor."

Brax arkasına yaslanıp elini duvara , "Kesinlikle," diye cevap verdi. Bir tür asansör olduğunu tahmin ettiği kabin durdu.

"Ne yapıyorsun?"

Her zamanki gibi sormamışlar, göstermişler.

*

Brax onun alaycı gülümsemesinin aşk olduğunu anlamıştı. Onu kaçıran kişinin izini sürdükleri stresli yolculuk sırasında Aylia, Xarn'ın annesi, Megan ve hatta kuzenleriyle konuşma fırsatı bulmuştu. Daha önce anlamadığı birkaç şey öğrenmişti, örneğin Louisa'ya ihtiyacı vardı, bunu bir şekilde anlamıştı ama Megan'a göre aptal bir erkek olduğu için bunu ona söylemeye zahmet etmemişti. İnsanlar, dişiler Özellikle de onaylanmaya, bir erkeğin ona karşı güçlü bir sevgi beslediğini bilmeye ihtiyaç duyuyordu. Eylemler işe yarıyordu ama garip bir şekilde, gerçekten inanmak için 'aşk' kelimesinin sözlü olarak ifade edilmesine ihtiyaç duyuyorlardı.

Görünüşe göre büyük kurtarışları da çok seviyorlardı. Megan bunu bir savaşçının bir dişiyi ateş püskürten bir tür dev, kanatlı kertenkeleden kurtarmasına benzetti. Brax'ın umurunda değildi. Louisa'yı o sahnede tek başına, korkmuş ve kör olması gereken erkekler tarafından süzülürken gördüğünde, onun ulaşmak için bütün bir orduyla savaşabilirdi. Onu güvene almak için. Onu kendine ait kılmak için.

Xarn'ın da aynı şekilde hissettiğini biliyordu. Birlikte, sevdikleri dişiyi kurtardılar. Ve şimdi ona, gerekirse tekrar tekrar, çiftleştiklerini söylediklerinde sonsuza kadar demek istediklerini .

Savaşta sertleşmiş ruhunu titreten tek bir şey vardı, o da kızın henüz onları sevdiğini söylememiş olmasıydı.

*

Xarn, Brax'ın yüzünde dolaşan duyguları okuyabiliyordu çünkü o da hissediyordu. Dişilerini kurtardıkları için rahatlama. Zarar görmediği için sevinç.

Onlar onu şimdilik ve sonsuza dek eş olarak isterken, kendisinin de onları istediğini henüz kabul etmemiş olmasından duyduğu korku.

Louisa'yı bulmak için kovalarken, onunla konuşmak için çok fazla zaman harcamıştı.

kuzeninin eşi. Megan büyük bir zevkle ona kendi dünyasındaki dişilerin kiminle birlikte olacaklarını seçmekten nasıl hoşlandıklarını, mutluluk için sevgiye ihtiyaç duyduklarını anlattı. Özellikle de Louisa'nın onları sevdiğini hiç söylemediğini, hatta zamanının çoğunu onlara kızarak ve gitmelerini söyleyerek geçirdiğini fark ettiğinde, bu pek de güven verici bir konuşma değildi. Aylia bunun sebebinin Onlara sevgi besliyordu ve bunu biliyordu çünkü o da Jaro için aynı şeyi hissediyordu. Ama Xarn endişeliydi.

Bir zamanlar bekârlar arasında en kaygısız olan Louisa'nın hayatında olmaması fikri, onun alaycı yorumları, hınzır gülümsemesi ve sade varlığı dayanılmaz görünüyordu. Onun kalibresindeki bir savaşçı için başarısızlık düşüncesi, ne türden olursa olsun, katlanılacak bir şey değildi. Eğer Brax'la birlikte onun kalbi için savaşmaları , bunu en iyi bildikleri şekilde, birlikte yapacaklardı.

Onu zevkten çılgılık attırdıklarında onlara olan sevgisini inkar etmeye çalışmasına izin verin.

Ve eğer aşkı için verdiği mücadele bir raunttan fazla sürdüyse, öyle olsun. Eşini memnun etmek için fedakârlık yapmayacağı ve elinden gelenin en iyisini yapmayacağı söylenemez.

*

Mor yakışıklıların aklından neler geçtiğinden emin değildi, ancak sevgi, rahatlama, bir miktar şüphe ve ardından için için yanan bir kararlılık fark ettiğini düşünüyordu.

Onu sevdiklerini itiraf etmeleri onu şaşırttı ve neredeyse kelimeleri geri söyleyecekti, aslında planladı, ama birdenbire değil, tıpkı

Bu.

"O anı" istiyordu. Ve şanslıydı ki, onların Onu sıkıştırdılar, elleri vücudunda dolaştı, elbisesinin ipeksi kumaşının altından kayarak ona vereceklerdi.

Brax önce onu öptü, kucaklaması yumuşak ve ikna ediciydi, ağzının karşısında nefes nefese kalana kadar onu nazikçe eritti. Kadın daha fazlasını isteyip dilini onun diline doladığında, adam geri çekilip onu döndürdü ve dudaklarını şiddetli bir tutkuyla ısırarak Xarn'a verdi. Cesurca itti Brax'ın elleri üstünün altından kayarak göğüslerini avuçlarken, dili kızın ağzına girerek onu fethediyor, baştan çıkarıyordu. Başparmaklarını meme uçlarının üzerinde gezdirirken kulağına fısıldadı, sıcak nefesi omurgasından aşağı ürperti gönderdi.

"Sana dokunmayı özledim, benim tatlı barbarım. Zevk özledim. İpeksi tenini hissetmeyi özledim."

Ah, o da ne kadar özlemişti. Kendini tekrar Brax'ın kollarının çemberinde, ağzı şimdi onunkine sertçe yapışmış, sunduğunu alıyor ve daha fazlasını talep ediyordu. Tutkusu karşısında inledi, sonra Xarn kollarını ona doladığında titredi, büyük eli eteğinin ipeksi kumaşı arasından onun seksini kavradı.

Nefes alırken kızın kulak memesini okşadı. "Seksi barbar, bizimle alay ediyor. Sen bizim için mükemmelsin, Louisa. Güçlü, güzel ve . Eşimiz olarak bu niteliklerine tapacağız, tıpkı vücuduna taptığımız gibi."

Yine onu döndürdüler, dudakları tutkuyla şişene ve vücudu tahrik edici dokunuşlarından alev alana kadar sırayla öpücüklerini paylaştılar. Yine de hepsi hâlâ kıyafetlerini giyyordu.

Ten tene hissi, sadece onların tutuşturabileceği yakıcı ateşi istiyordu. Bir tişörtü çekiştirdi ve yumuşak erkeksi kıkırdamalarla sarmalandığında dileğine kavuştu, kıyafetleri yere düşerek mor tenini ortaya çıkardı. çok sevmeye başlamıştı. Giydiği incecik kumaş, iki kadının Bir çift el hızlıca işini bitirdi. Çıplak, yüksek sesle inledi

Kendilerini ona doğru basturdılar, tenlerinin sıcaklığı onunkine karşı çok çökerticiydi.

Bir el vücudundan aşağıya, kalçalarının arasındaki boşluğa doğru kayarak ilerledi, kalın parmaklar ıslaklığının içinden geçti. Brax'ın omuzlarını kavradı, ikinci bir parmak seti onunla oynarken onlara katıldı, ıslak kıvrımlarıyla alay etti ve klitorisinin üzerinde dans etti.

"Onu bana ver," diye yalvardı, bu noktada o kadar tahrik olmuştu ki, daha fazla tensel işkenceye dayanabileceğini düşünmüyordu.

"Sana ne vereyim?" Brax alt dudağını emmeden önce cevap verdi.

"Sik beni." Kaba ama çok doğrudu. İstedğini kısmen elde etti, Xarn iki parmağını kanalına sokarken Brax klitorisini daha hızlı okşadı, zevkini umutsuzca patlamak isteyen sıkı bir top haline getirdi.

"Bize ne istediğini söyle," dedi Xarn, sesi alçak ve boğuktu.

"Bize neye ihtiyacın olduğunu söyle."

"İkinize de ihtiyacım var," diye soludu, kalçaları pompalanan parmaklarla aynı anda sarsılıyordu. "İçimde beni doldurmanıza ihtiyacım var. Bana dokunmanıza ihtiyacım var. Beni sevmek."

"Peki sen bize ne vereceksin?" Vuruşlar yavaşladı ve kadın hayal kırıklığı içinde çığlık atmak istedi.

"Senin eşin olacağım."

"Ve..."

"Seni sonsuza dek seveceğim-şimdi beni boşalt!"

Bir kalp atışı içinde kendini eğilmiş, bacakları açılmış ve amı açıkta buldu. Sert bir yarak içine girdi ve dolgunluktan, tatlı gerilme hissinden haykırdı. Girip çıkıyor, zevkini körüklüyor, kanalını sıkılaştırıyordu. Sonra kayboldu.

Hayal kırıklığı içinde haykırdı, sadece yeni bir horoz yerini aldığında nefesi kesildi.

Aman Tanrım, takım oluyorlar. Bir zamanlar şok edici bulacağı şey, bunun yerine onu daha ateşli, daha tahrik edici hale getirdi. Boşalmasına yetecek kadar.

Orgazm olurken çığlık attı. "İkinizi de çok seviyorum!" Ya da söylemek istediği şey buydu, ancak nefessiz kaldığı için biraz bozuk çıkmış olabilir. Yeterince anlamışlar gibi görünüyordu, çünkü içindeki horoz sarsıldı ve sıcak kremini titreyen kanalına döktü. Harcanan şaft kısa sürede geri çekildi, yerini sert bir dick aldı ve Tanrı ona yardım etti, ikinci bir doruğun inşa edildiğini hissetti. Adam onu pompaladıkça, daha hızlı ve daha hızlı, sadece nefes alabiliyor ve ellerini duvara dayayabiliyordu. Konuşmanın canı cehenneme, zar zor nefes alabiliyordu.

Ve bir vücut onun altında yere düştüğünde ve bir dil klitorisini fiskelemeye başladığında...

zaman kesinlikle yıldızları görmüş, belki de bir süpernova ve bir cennet olduğunu keşfetmiş.

Sonunda kendine geldi, bir çift mor kucağa sarılmıştı. Kızarmıştı, biraz terlemişti ama o kadar mutluydu ki neredeyse canı yanacaktı. Eller hâlâ tenini okşuyor, hafif rahatlatıcı okşamalar onu sıcak ve sevilmiş hissettiriyordu.

Yüzlerine bakarak, yüzlerindeki yumuşak ifadeye gülümsedi. "Eşim olmanın faydaları konusunda hâlâ ikna edilmeye ihtiyacınız var mı?"

"Hayır."

"Emin misin?" Xarn kaşlarını sallayarak sordu. "Bizim için sakıncası yok."

kıpırdanmaya bakılırsa, hayır, .

Güldü. "Sonra görüşürüz. Öncelikle, polisler gelip bizi uygunsuz teşhirden tutuklamadan önce giyinip asansörden çıkmamız gerekmiyor mu?"

Brax neşeli bir tavırla, "Çok geç," dedi.

"Ama endişelenmeyin," dedi Xarn. "Bu bir gezegenden ilk kovuluşumuz değil."

"Hepimiz Dual Terrors'un peşindeyiz."

"Peki bu beni ne yapıyor?" diye sordu. "Bizim."

"Sonsuza kadar."

OceanofPDF.com

Sonsöz

Birkaç galaktik döngü sonra.

Louisa ile çiftleşmişlerdi. hukuk, diye düşündü gülümseyerek. Yakışıklılarının hakkını vermek gerekirse, belayı davet etmeseler de bela onları bulmakta hiç zorlanmıyordu. Bu da hayatı en hafif tabirle ilginç kılıyordu.

Şaşırtıcı bir şekilde, dünyayı hiç özlememişti ve özlemiş olsa da Brax ve Xarn, bazen kızlarının canlı maskaralıklarını özlese de bunu fazlasıyla telafi ediyorlardı. Ayrıca, kızları hakkında düzenli güncellemeler alıyordu ilerleme ve aksilikler. Yeni öğretmenleri altında gelişıyorlardı ve onların geleceğe umutla baktıklarını görmek içini sevinçle dolduruyordu.

Adamları, içinde çok zaman geçirdikleri uzay gemisini, onu vücut atıkları için taciz etmekten hoşlanan bir tuvalet yerine, daha çok evde alışkın gibi bir tuvaletle donattılar. Ayrıca kendileri için bir ev tasarlaması için bir mimar tutmuşlardı. Xarn'ın kuzeni Tren nezaket göstererek -Meggan'ın onu azarlamasından sonra- özel mülkiyetindeki gezegende, neyse ki diğer tarafta inşa etmelerine izin vermişti. Çok az sayıda insan En ünlü paralı askerin evinde, hatta paralı askerin kendisinde bile uzun süre kalma cesareti.

Neden mi? Bir devin ciğerlerine sahip, minicik bir bebek.

Kimden bahsetmişken... Louisa, çocuk üst katta, Megan'ın evinin çocuk odasında kalın bir kapının ardında oturmasına rağmen kolayca duyulabilen ciyaklamaların devam etmesi karşısında irkildi. *Gerçekten de kapıda kulak tıkacı dağıtmaya başlamaları gerekiyordu.*

Öğretmen olmasına rağmen Louisa bebekler hakkında kaka yapmaları, uyumaları ve çok yemeleri dışında hiçbir bilgiye sahip değildi. Ayrıca bu listeye bir şampiyon gibi çılgılık atmayı da ekledi. Zavallı Megan'ın aklı başından gitmişti ve

Tren, o noktayı çoktan geçmişti. Kendi arkadaşları seyahat ettiklerinde, huysuz canavarı yatıştırarak bir şeyler bulmak için pazarları araştırmaya başladılar, ancak bebeğin uyuduğu veya yemek yediği birkaç an dışında, saf işitsel cehennem vardı.

Tren oturma odasına girdi, gözleri kan çanağına dönmüştü ve saçları diken diken olmuştu. Brax ve Xarn da onu takip etti; yüzlerindeki sürekli irkilme, kıkırdamasını önlemek için yanağını ısırmasına neden oldu.

"Bebek daha ne kadar çılgılık atabilir?" Tren sordu. "Bunu doğduğundan beri yapıyor. Bu doğal olamaz."

"Evet, öyle," diye yanıtladı Louisa. "Ya da ben öyle duydum. Şimdi kaç yaşında? Üç ay mı, dört mü? Daha ayların var dostum." Zavallı

babadan bir inilti yükseldi ve bir sandalyeye çöktü.

Louisa ona acıdı. "Senin ve Megan'ın bir dadıya ihtiyacınız var."

"Arkadaşım da böyle söyledi ama çocuk için tutmayı denedik. Son ikisi neredeyse onu yiyordu ve onları öldürmek zorunda kaldım. Megan çok yorgun ve bir şeyler yapmalıyız. Onun benim ihtiyaçlarımla ilgilenemediğini görmek ."

Kadın . "Yalancı. Sadece bir gece uyumak istiyorsun."

Yüzünden kederli bir ifade geçti. "Gemide uyumama izin vermiyor. Çocuktan yarı yarıya sorumlu olduğum için her çılgılığa katlanmam gerektiğini iddia ediyor."

Tiz sesin tonu değişince Louisa irkildi.

"Banyo zamanı," dedi hepsi. Otomatik olarak, çılgınlıkların hâlâ mevcut olmasına rağmen o kadar da şiddetli olmadığı terasa yöneldiler.

Dışarı çıkar çıkmaz ağlama sesleri aniden kesildi. Gözlerini kocaman açmış olan Tren hızla eve geri döndü ve Louisa da onu takip etti, arkadaşları da hemen peşindeydi. Çok yavaş olduğunu kanıtladığında, onu omuzlarına aldılar ve merdivenleri hızla çıktılar.

Ölüm sessizliğı devam ediyordu ve Megan'ın çocuğı öldürmemiş olması için dua etti. Ya da bir şeyin onu yememiş olması için.

Tökezleyerek çocuk odasına girdiklerinde hepsi şok olmuş bir şekilde durdu. "Muna Teyze, ne yaptın sen?"

Xarn'ın annesi başını kaldırıp kendisine mırıldanan bebeğı , bir sandalyeye çökmüş olan Megan onlara iki başparmağıyla onay verdi.

Megan kısık bir sesle, "Bebeklere fısıldayan kişi gibi," dedi. "Ne yaptı bilmiyorum ama Mren hemen sustu."

"İşe alındın," diye duyurdu Tren.

Muna güldü. "Bebeğiniz ne kadar hoş olsa da, ben eve, kocalarımın yanına dönmeliyim. Bensiz oldukça kaybolmuş durumdalar. Yine de korkmayın, yardım yolda."

"Klonunu mu gönderiyorsun?" Megan umutla sordu.

"Hayır."

"Abla?"

"Hayır. Size bir dadı getirmesi için tanıdığım en kurnaz savaşçıyı gönderdim."

Etraftaki mor yüzler birbirlerine baktı. "Hepimiz burada olduğumuza göre, Jaro'yu mu kastediyorsun?"

Kadından alaycı bir ses çıktı. "Tabii ki hayır. Aylia onu avlanmak için dışarı salmadan önce yatağına zincirlerdi. Hayır, seni kastediyorum kuzen. Makl."

"Küçük kuzen Makl?" Xarn güldü. "Bir bakıcının onun şımartılmaya ihtiyacı olduğunu düşünmesi daha olası."

"Kuzenini yıllardır görmedin. Oldukça iyi bir savaşçı oldu." Mor erkeklerin dik duruşu karşısında gülümsedi ve ekledi.

"Elbette hepiniz kadar iyi değilsiniz ama artık gereken eşleriniz olduğuna göre, bu tür görevleri bekâr erkeklere bırakmak en iyisi."

Brax homurdandı. "Bu bir görev değil. Bu bir ayak işi. Bir dadı tutmak ne kadar tehlikeli olabilir ?"

"Herhangi bir dadı değil," dedi annesi vahşi bir sırıtışla ve belayı işaret etti. "Çocuklara nasıl bakılacağını bilen bir insan."

Brax, "Çok kolay," dedi.

"Keşke bunu ben düşünseydim," dedi Tren.

"Onu nasıl bulacak?" Louisa sordu. "Benim gezegenim yasak bölge değil mi?"

Kahkahalar ona bu sorunun şu anki şirketinde ne kadar saçma olduğunu kelimelerden daha iyi anlatıyordu.

Sinirli bir şekilde arkadaşlarına dik dik baktı. "Dua edin de başarılı olsun, çünkü yaklaşık sekiz ay sonra siz de aynı durumda olacaksınız." Karnını okşadı, mor savaşçıları aniden kendilerini dik tutmak için duvara ihtiyaç duyduklarında sırıtışı bir mil genişliğindeydi.

Tanrım, mor dostlarını çok seviyordu ve bir uzaylı tarafından kaçırıldığı her gün şanslı yıldızlarına şükreliyordu. Oh, ve bazen küçük tanrı Murphy'ye de teşekkür ediyordu, çünkü bunun arkadaşlarını kızdığını biliyordu.

Hayat daha iyi olamazdı. Ve ikili kaçırınlara göre daha da harika, sonsuza dek sürecekti.

*

Obsidyen galaksisinde, çok çok .

Makl pazar yerinde sinsice ilerlerken homurdandı. Gerçekten de bir ayak işine gönderilmişti. Muna teyzesi onun aptal kuzenine dadı bulmaktan daha önemli işleri olduğunu fark etmemiş miydi? Bir ilan vermenin ve birisini bulana kadar görüşmeler yapmanın nesi bu kadar zordu? Egoist kuzeni Tren ve onun barbar dişisi tarafından yaratılan çocuğa bakmak mı? Bildiği bir sonraki şey, ondan oyuncak almasını ya da çocuğa bakmasını isteyeceklerdi. Ne kadar aşağılayıcı.

Yine de, yasaları çiğneyip küstahça barbar gezegenine giderek bir diş çalma fikri kulağa eğlenceli geliyordu. Bir savaşçı olarak ünü artıyor olsa da, sayısız kuzeninin gölgesi altından çıkmadan önce hâlâ kat etmesi gereken bir yol vardı.

Pazar yerini geçerek en sevdiği geneleve yöneldi, aptalca uzun bir yolculuğa çıkmadan önce sikini rahatlatmaya kararlıydı. Ancak sahnedeki manzara karşısında durdu.

Görünüşe göre Karma Tanrıçası ona gülümsüyordu çünkü orada, yere kadar uzanan bir pelerin giymiş, başı eğik, elleri kenetlenmiş bir insan vardı ya da spiker onun birçok erdemini överken öyle olduğunu iddia ediyordu onu yüksek bir fiyata getirecek.

Onun için ödeme yapmayı planladığından değil.

Galaktik İntikamcı olarak, onu yeni sahibinin burnunun dibinden alacaktı. Ve belki de bunu yaparken gülecekti.

Sıkılmış bir tanrının pusuda beklediğini ve kıkırdayarak en iyi yaptığı şeyi yaptığını, en iyi planları ve niyetleri altüst ettiğini bilmiyordu.

Son

*Bir sonraki Alien Abduction bölümü için bizi izlemeye devam edin,
2012'nin sonları / 2013'ün başlarında gelecek.*

OceanofPDF.com

Yazar Biyografisi

Benim hakkımda biraz bilgi edinmek ister misiniz? Otuzlu yaşlarımda sonundayım, bana on bir, sekiz ve altı yaşlarında üç güzel, gürültücü çocuk veren harika, destekleyici bir adamla on bir yıldır evliyim - evet, o bir yakışıklı -. Evden web müdiresi ve müşteri hizmetleri temsilcisi olarak çalışıyorum ve boş zamanlarımda -ki trajik bir şekilde çok az- yazıyorum, okuyorum veya Wii yapıyorum.

British Columbia'da doğdum, ancak asker çocuğu olarak her yerde biraz yaşadım - Quebec, New Brunswick, Labrador, Virginia (ABD) ve son olarak Ontario. Ailem ve ben yakın zamanda aileme daha yakın olmak için Ottawa bölgesine taşındık ve şimdi burada olduğumuza göre, eminim yakında çimenliklerine 'Satılık' tabelasını asacaklar lol.

Vay canına, ne kadar sıkıcıydı! Şimdi sıra eğlenceli şeylerde.

Romantizmi sevdiğim şekilde yazıyorum - bir miktar mizah ve baharatla birlikte sıcak. Tüm ateşli aşk ilişkilerinin karnımızda bir karıncalanma ile başladığını düşündüğümünden, hikayelerimde çok fazla cinsel gerilim olma eğilimindeyim. Kahramanlarım çok erkek; hatta zaman zaman göğüslerini kabarttıkları bile söylenebilir, ancak hepsinin ortak noktası var; kadınlarına sonsuz bir sevgi ve bağlılık.

Güncel ve yaklaşan yayınlarla ilgili haberler için beni Web'de ziyaret edin

<http://www.EveLanglais.com>

Okuduğunuz için teşekkürler.

OceanofPDF.com

Eve Langlais Yazarına Ait Diğer Kitaplar

Amira Press tarafından yayımlanmıştır:

Alien Mate

Alien Mate 2

Alien Mate 3 Süpürge

Sopası Dökümü Flört

Aşk Tanrısı

Kurdunu

Evcilleştirmek

Örümcekten Korkan

Oyuncak Ayısı

Avcı (Realm serisi)

Paket Serisi:

Kitap 1: Sürü Yasasına Karşı Gelmek, Kitap 2: Sürüye İhanet Etmek

Liquid Silver Books tarafından yayımlanmıştır:

Çılgın

Ölümle Randevu

Hibrit Uyumsuz

Ayakta Kalan Son

Minyon Zehirli

En Kötü Cadı

Cehennem Prensesi Serisi:

Lucifer'in Kızı, Cehennemde Kartopu, Cehennemin İntikamı

Cobblestone Press tarafından yayımlanmıştır:

Hayaletli Bir Ménage

Kıyameti Kovboy

Kleopatra'nın Adamları

Ateş ve Buz

Sekreterim Serisi

Champagne Books tarafından yayımlanmıştır:

Şans Oyunu (Realm serisi) Şansını

dene (Realm serisi)

Eve Langlais tarafından yayınlandı

İnek İşi

Furry United Koalisyon Serisi:

Tavşan ve Ayı (#1) Kuğu ve Ayı

(#2)

Freakn' Shifters

Delicate Freakn' Flower (#1) Jealous

And Freakn' (#2)

Uzaylı Kaçırma Serisi:

Kazara Kasıtlı Kaçırma

İkili Kaçırma

Cyborglar: Makinelerden Daha Fazlası

C791 (#1)

F814 (#2 yakında)

OceanofPDF.com

İçindekiler

[Birinci Bölüm](#)
[İkinci Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Üçüncü Dördüncü](#)
[Beşinci Altıncı](#)
[Yedinci Sekizinci](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm Bölüm](#)
[Bölüm](#)
[Ondördüncü](#)
[Bölüm](#)
[Dokuzuncu](#)
[Bölüm Onüçüncü](#)
[Onuncu Onbirinci](#)
[Oniki Sonsöz](#)

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.